

NOVÝ

1 €
2011/2012

1. VYDANIE

Športové gymnázium Jozefa Herdu, Ul. J.Bottu 31, Trnava

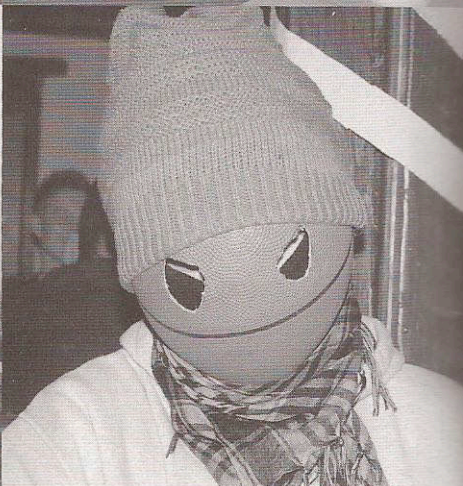
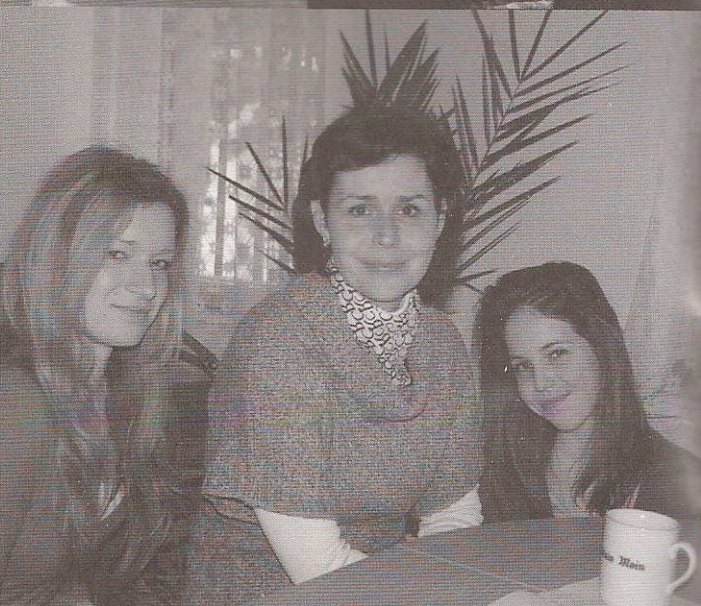
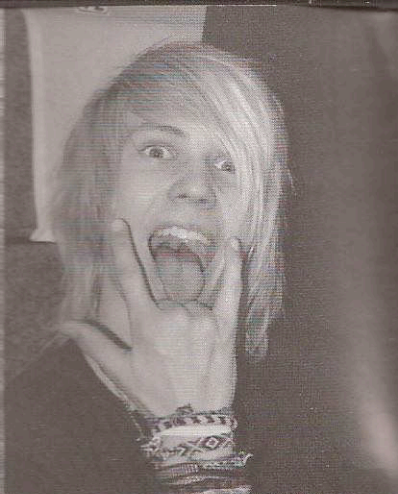
BLESK

- SME ZLATÍÍ !!!
- Športovci to majú ľahšie !
- Luciiin výkrik zo záhrobia
- Z & Z opäť v akcii!
- Otroci zo záchoda
- Slovinský Šmajda
- Herec Chren

Slovensko - slovinské vydanie

Zlaté
Píruovo pero

Editoriál

Kto by to nepoznal. Ten odporný zvuk budíka, ktorý vás každé ráno vytrhne z krajiny snov a ktorý je signálom toho, že starý známy stereotyp sa práve začal!

Nie, vážení, toto nie je reality show, toto je život. Bežný život študenta plný tých podobných dní, v ktorých sa pravidelne strieda hodina a prestávka. (Pre tých matematicky zdatných je to niečo ako periodická funkcia s predpisom: $f(x)=f(x+k \cdot p)$) Inak povedané: sedíme, spíme a keď práve nespíme, tak frleme (najčastejšie na slovenské školstvo), len aby sme mohli povedať, že sme Slováci jak sa patrí - urfrlaní a večne nespokojní.

A to sa opakuje deň čo deň, týždeň čo týždeň, mesiac čo mesiac. Presne ako spomínaná periodická funkcia. "Úbohí študenti!" Počuli ste niekedy niekoho HOCIKOHO (okrem študentov) povedať túto vetu? Ja veru nie. Veď toto je život. Stereotyp je život. **Život je obyčajná periodická funkcia, ktorá nikdy nie je prostá.** A keď začneme pracovať, ešte len pocítíme, čo je stereotyp. Vlastne, nemáme sa na čo sťažovať. Veď máme celý život pred sebou. Pred nami stojí

periodická funkcia s nekonečným definičným oborom. Zvykajme si na pravidelné opakovanie!

Ale čo ak si nechcem zvyknúť? Čo ak chcem žiť inak? Čo ak množina, v ktorej sa nachádzam je disjunktná s množinou, ktorej prvkom je stereotyp? Čo potom?

Odpoveď je jednoduchá a dá sa vyjadriť aj bez použitia matematickej terminológie. Treba sa zobudiť! Nie, nemyslím vtedy, keď zazvoní budík, ale hlavne potom čo sa zobudím. Teda zobudenie na druhú (vlastne bez matematiky zo nejde). Zobudenie na druhú + vnímanie sveta okolo nás - frflanie = nový pohľad na svet.

Myslite si, že prehánam? Tak otvorte oči! A začnite si všímať svet okolo nás. Nebojte sa!

Tento rok neprišiel z prvkov na redakčnú radu nikto. To medzi vami nie je nikto šikovný, kreatívny, nikto, kto má potrebu vyjadriť svoj názor? Čo sa to s vami, decká, deje? Ozaj chcete len pasívne prechádzať životom? V škole počas jedného školského roka strávime priemerne 190 dní. Keď to vynásobíme 4 rokmi máme z toho 760 dní čiže celé dva roky a jeden mesiac premárneného života. Nie, neobviňujete z toho školu, tá za to nemôže. Viňte len sami seba. Je tu mnoho príležitostí, ako využiť lepšie deň. (Nie, nemusí to byť len Blesk, aj keď v mojom prípade nebyť Blesku, asi by som to tu zabalila ;-)). Tak sa ich len chopte. Naša škola pravidelne organizuje rôzne exkurzie a iné akcie, dokonca máme za sebou i veľmi úspešný výmenný pobyt, ktorému je venovaná špeciálna príloha v tomto čísle. A to realizácia spomínaného pobytu bola ohrozená - presne tak, malý počet záujemcov. (Chvalabohu za akčných maturantov.)

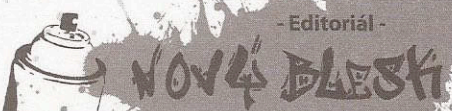
Ale ja stále nechápem prečo. Nevieam, kam sa podeli tie generácie kreatívnych ľudí, ktorí mali záujem realizovať sa, rozvíjať svoj talent. Ktorí neustále vymýšľali niečo nové. Ktorí boli vtipní a nie trápni. Ktorí naplno využili deň. Ktorí nefrflali, ale dokázali z každej situácie niečo vyžañiť, minimálne ju vedeli obrátiť na žart. Kde ste?? Nemyslím si, že táto generácia by bola horšia ako tie predošlé. Tiež dokážeme byť kreatívni, vtipní. Tiež máme určité talent. Tiež sme inteligentní. Len to ignorujeme. Nechce sa nám. Načo, veď nejako bude. Pretčíame sa. Načo by sme sa o niečo snažili. Nikto to neocení. Načo ...

NAČO? Na túto otázku si musí zodpovedať každý sám. Ale NATO sa treba najskôr zobudiť. Pre istotu dvakrát.

(P.S.: Ospravedlňujem sa za matematickú terminológiu v úvode, ale tých 8 hodín matematiky týždenne sa musí niekde odraziť.)

Týmto pozdravujem pani profesorku Sedláčkovú. :-))

Paola

Téma čísla: Slovensko vs. Slovinsko

Február a marec 2011 boli venované historicky prvému výmennému pobytu, ktorý sa uskutočnil nanašej škole. Ako to celé prebiehalo a ako výmenu vnímali jednotliví študenti sa dozviete v prílohe.

Fikcia:

U nás učí fyziku a vo voľnom čase natáča filmy! Pán profesor Chren exkluzívne prehovoril o svojom najnovšom diele. A nie je jediný profesor, ktorý si vo filme zahrál!

OBSAH

2	Fotoobjektív
3	Editoriál
4	Obsah
5-7	Bleskovky
8-10	Usmiata nemčinárka
11	Noví prváci - anketa
12-13	Neobyčajná bloncka
14-15	Športovci vs. nešportovci
16-17	Anketa
18-19	Lyžovačka 2011
20-21	Valentínska party
22-23	Sme zlatíiii !!!
24-25	Kemp Lešť 2011
26-27	Som maturant ...
28-29	Keď si kreslíme

SLOVENSKO - SLOVINSKÁ PRÍLOHA

30-31	Pohľad p.p. Štefechovej
32-35	Otroci zo záchoda
36-37	Mini rozhovory
38-41	Náš pobyt v Slovinsku
42-47	Názor účastníkov
48-49	Preklady
50-51	Z&Z talkshow
52-53	Herec Chren
54-55	Japončina
56-57	Jazyková dvojstrana
58-59	Aj čarodejnice majú právo žiť
60-61	Blesková chvíľka poézie
62-65	Recenzie
66-67	Z albumu p.p. Vanákovvej
68	Jazyková poradňa
69	Hot Line
70-71	Horo(r)skopy
72-73	Zábery
74	Kupón
75	Redakčná rada
76	Konečník

- Obsah -

NOVÉ BLESKI

Tamara Kupková – talent roka

Arpád Szakács – športovec roka

Športovcom roka opäť Szakács

Podujatie na oslavu nadania našich i mnohých iných zdatných športovcov sa konalo v piatok 17. decembra v trnavskom Divadle Jána Palárika. Športovec roka 2010 je udalosť určená na vyzdvihnutie výnimočných mladých ľudí, ktorí sú nielen talentovaní, ale i cieľavedomí, šikovní a určite si za tie hodiny driny a poctivého tréningu zaslúžia naše uznanie i získané ocenenia.

Objavom roka sa stala naša žiačka venujúca sa športovej streľbe Sofia Prajová, ocenenie Talent roka získala tenistka Tamara Kupková, najlepším kolektívom sa stali naši futbalisti, ktorí sú tiež školskými majstrami Slovenska. Ocenení boli i mnohí iní, ale

keďže naša škola je plná nadaných športov a ja mám k dispozícii len Bleskovú správu, nebudem ich všetkých spomínať.

Taktiež sa konala jedenáste vyhlásenie výsledkov ankety Najlepší športovec roka ŠGJH. 1.miesto získal opäť džudista Arpád Szakács, druhý skončil reprezentant v streľbe Filip Praj a tretím oceneným sa stal ďalší džudista Adam Gažo. Všetkým zúčastneným gratulujeme.

Nika
foto: ŠGJH

B
I
E
S
K
O
V
É

Viete, ako najlepšie získate novú slovnú zásobu? Čítaním!

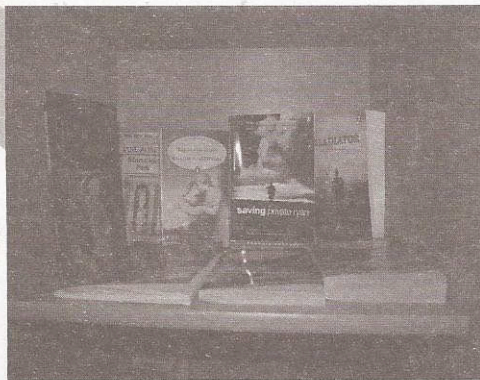
Preto ak sa chcete zlepšiť v angličtine a nechce sa vám chodiť na rôzne kurzy, naša škola vám ponúka aj úplne bezplatnú možnosť. V anglickej knižnici, ktorá sa nachádza v učebni A2, je množstvo titulov, ktoré si môžete vypožičať každý utorok cez veľkú prestávku u pani profesorky Štefechovej.

V ponuke je beletria - klasická anglická a americká literatúra a dokonca i odborné knihy.

Ak si na celú knihu ešte netrúfate, môžete si vybrať z edície skrátaných verzii známych príbehov.

So let's read!

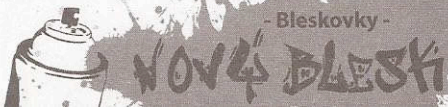
MT

Zlepšite si svoju angličtinu!

správy

- Bleskovky -

Sme pánmi svojho vedomia?

15. apríla 2011 sa žiaci 3. ročníka zúčastnili ako diváci v Kine Hviezda Etického sympózia, ktoré organizovalo Gymnázium Angely Merici. Názov možno neznie dvakrát zaujímavý, ale pestrý program a netriviálni hostia sa postarali o príjemne strávené dopoludnie. Ani o zábavu nebola núdza. Keďže bolo sympóziu zamerané na médiá, mali sme možnosť nahliadnuť do minulosti a pozrieť sa, aké reklamy „leteli“ v časoch, keď boli naši rodičia tínedžermi. A musím povedať, že sme urobili riadny pokrok. :-)

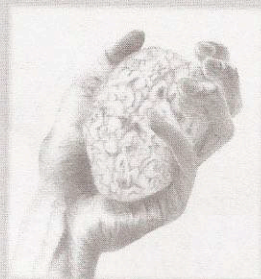
Z prezentácií žiakov, ktoré boli naozaj pútavé, sme sa dozvedeli čosi nové o sociálnych sieťach, ako pracuje ľudský mozog alebo o skrytej reklame.

Taktiež sme mali možnosť vypočúť si prednášku o vplyve médií na psychiku človeka CSI Lic. Jozefa Kováčika a Ing. Michal Lavrinčík nám porozprával o internetovej kriminalite. Potom sme sa mohli zapojiť aj do diskusie.

Celá akcia mala vysokú úroveň, atmosféra bola príjemná a priateľská a my sa už tešíme na ďalší ročník.

Lenka

Foto: GAM

Do budúcnosti a späť

Jedinečnú príležitosť vyskúšať si najmodernejšie vyučovacie technológie mali študenti druhej A a B. vrátane mňa. Naša výprava do EDU-LABU v Bratislave, centra moderných vzdelávacích technológií, by sa dala porovnať k ceste do budúcnosti a späť. Absolvovali sme jednu vyučovaciu hodinu matematiky, pričom sme mali možnosť vyskúšať si narábanie s týmito technológiami, ako napríklad interaktívna tabuľa, hlasovacie zariadenie, tablety a digitálny vzdelávací obsah Planéta vedomostí.

Na záver hodiny sme si overili svoje nadobudnuté vedomosti v rýchlom teste, premietanom na tabuľu, pomocou hlasovacieho zariadenia, ktoré okamžite vyhodnocuje výsledky. Našťastie výsledky testu dopadli dobre, a tým sme potvrdili, že moderné technológie vo výučbe nie sú len efektívne, ale aj efektívne.

Teraz už len čakať, kedy sa toto vybavenie zavedie aj do škôl. Je skutočne škoda, že je to zatiaľ stále iba hudbou budúcnosti...

Fox, foto: edulab

Študenti alebo vedci?

22. júna 2011 sa na našej škole konal už druhý ročník Študentskej vedeckej konferencie pod taktovkou pani profesorky Duchošlavovej.

Konferencie sa zúčastnilo 11 študentov so zaujímavými prezentáciami, ktoré vytvorili počas školského roka buď na vyučovanie, alebo kvôli nejakej súťaži, prípadne špeciálne na konferenciu. Mladí vedci boli oceňovaní v niekoľkých kategóriách. Cenu odbornej poroty získali: na prvom mieste Romana Hanuštiaková (Prírodné farbivá), na mieste druhom Pavol Miklovič (Vplyv jedov na organizmus). Tento rok porota udelila 2 tretie miesta a to Pavlína Radkovej (Netopiere) a Viktórii Cintulovej (Jedovaté hady). Študentská porota za víťazku zvolila Luciu Ježovičovou (Poruchy príjmu potravy) a diváci svojimi hlasmi najviac podporili Petru Krištofikovou (Parfum ako ho nepoznáme).

Špeciálnu cenu získala Nikola Krajčovičová (Zdravá výživa) za najlepšie technické spracovanie prezentácie.

Tí, ktorí ocenení neboli, mali možnosť vyskúšať si prezentovanie pred širším publikom a získali mnoho skúseností, ktoré určite využijú.

Paťa

- Bleskovky -

NOVÉ BLESKI

Keď kvety pomáhajú

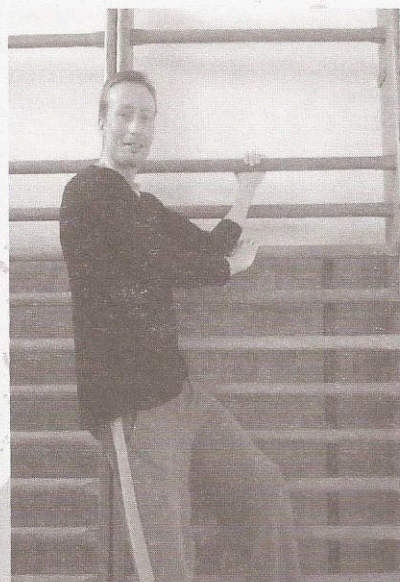
15. apríla mnoho našich ulíc nárazovo rozkvitlo narcismi, ktoré sú pre tento deň nielen príjemným sprestrením nášho oblečenia či doplnkom, ale hlavne symbolom boja proti rakovine. Umelý kvietok narcisu pre nás predstavuje symbol spolupatričnosti a pomoci v boji proti onkologickým ochoreniam. Na odev vám ho mohli pripnúť i naši žiaci, na čele s členmi onkologického krúžku, ktorí naozaj statočne a neúnavne behali po Trnave a zbierali finančné príspevky určené na realizáciu projektov v prospech ľudí bojujúcich s rakovinou a tiež na zabezpečenie prevencie. Vyzbierali sumu 3 319,54 €

Nika

S tebou o tebe

Od prváčiek sa očakáva, že sú nevzdelané, nezainteresované a nechápavé, práve preto sme museli absolvovať besedu „S tebou o tebe“. Každý z vás si asi domyslel o akú besedu išlo, ale pre tých nechápavých (chalanov), išlo o prednášku o ženskom tele. Hodinu sme počúvali o maternici, vaječníkoch a v neposlednom rade o antikoncepčných metódach. Ale povedzme si pravdu, ktorá z nás báb tieto veci nevie už od svojich dvanástich? Je mi jasné, že sú aj svetlé výnimky, ale tie nie sú na gymnáziu. Niekoľko tieto informácie vôbec neprekvapili, niektorých donútili, aby sa zamysleli a iných pobavili. Žijeme v skutočnosti, ktorá nám opisuje túto dobu ako nepriaznivú a zvrátenú. Možno sa práve preto zúčastňujeme takýchto prednášok. Aj keď je nám niekedy nepríjemné počúvať také intímne veci, je to bohužiaľ potrebné. Predsa nechceme skončiť s dieťaťom v sedemnaástke alebo do konca života rodiť a vytvoriť z rodiny celú osadu.

Suz

Profesorský balkónik s pánom profesorom Javorkom

Čítate pravidelne Nový Blesk?

Áno, čítam ho pravidelne, pokiaľ sa pravidelne ukáže na vrátnici. (smiech)

Vždy je tam niečo zaujímavé, čo ma zaujme.

Aké rubriky máte v NB najradšej?

Vždy sa tam nájde nejaká jedinečná rubrika, ktorá ma osloví ako napr.: "Noví prváci". Zároveň si veľmi rád prečítam niečo z profilu našich športovcov. Víťazstiev nikdy nie je dost' ... Ale tradične zaujímavé sú v NB fotky.

Chýba vám niečo v Blesku?

V NB mi momentálne nechýba nič, keďže ste mi opäť dali priestor... Takže možno je chybou, že mi tam nič nechýba.

Autor: Peťo

Foto: Paťa

- Bleskovky -

NOVÝ BLESK

Pani profesorka **Kraváriková** je na našej škole nováčik, no svojím úsmevom si už v krátkom čase získala srdcia viacerých študentov.

Snaží sa, aby si študenti obľúbili nie príliš populárnu nemčinu, ktorá je častokrát preceňovaná. A musíme povedať, že sa jej to darí. Pozitívnym prístupom a správnou motiváciou žiaka sa dá dosiahnuť veľa.

Ak si pani profesorka Kraváriková získala i vás a chcete sa o nej dozvedieť niečo nové, tak máte nalistovanú správnu stranu *Blesku!*
:-)

-red-

“Nemčinu netreba podceňovať!”

Kde ste vyštudovali nemčinu?
Univerzita Komenského Filozofická fakulta Bratislava.

Prečo ste sa rozhodli učiť práve na ŠGJH?

Pretože sama som absolvovala gymnázium a a ešte som na ňom neučila a chcela som raz učiť na gymnáziu.

Ako by ste porovnali svoju prácu predtým a teraz?

Je to ťažká otázka, pretože ja som predtým učila v Bratislave na jazykovej škole. To bola práca s dospelými a toto je práca so študentmi. Tu musím známkovať, čo som predtým nemusela. To vzdelanie je viacej merané známkami a to je iné. Niekedy sa aj ja s tým musím popasovať a dobre zvážiť, akú

známku dám. Toto je pre mňa novinka.

“Známkovanie je pre mňa novinka.”

Kto bol poctivejší študent, dospeli alebo študenti?

Dospeli chodili na jazykovú školu, pretože mali záujem a chceli sa učiť. Robili všetko preto, aby vedeli čo najviac a aby sa učili pravidelne. Žiak sa často neučí pravidelne na hodinu a v jazyku to teda neskutočne cítiť. Pravidelnosť v jazyku je veľmi dôležitá.

Myslíte si že známkovanie je dobrý systém hodnotenia?

Myslím si, že známkovanie je dobrý systém. K známke sa ešte učiteľ vyjadrí a povie, či si ju ten žiak obhájil alebo urobí aj samotné hodnotenie

žiaka. To hodnotenie je dôležité aj z toho pohľadu, že učiteľ sa pozerá na žiaka počas celého roku či sa zlepšil alebo nie. Čiže neporovnáva žiakov navzájom, ale porovnáva vedomosti žiaka na začiatku a na konci roka.

Stalo sa vám niekedy, že za vami prišli študenti s tým, že si tú známku nezaslúžia napríklad aj na vysvedčení?

V jednotlivých prípadoch áno.

Ako to riešite?

Ako to riešim? Dám ešte šancu, aby si žiak mohol tú známku obhájiť.

Aký by mal byť vzťah medzi študentom a profesorom?

Kamarátsky a musí byť založený na dôvere. Nemal by byť pod vplyvom stresu. Pre jazykárku je to dosť dôležité, pretože my sa často krát rozpráваме a keď je žiak v strese, tak nemôže nič povedať.

-Usmiata nemčínárka-

NOVÁ BLESKA

Veľa študentov nemá rado nemčinu. Čo si myslíte, prečo to tak je?

Pretože majú radšej angličtinu. Myslím si, že tam prevažujú aj vedomosti, žiaci majú viac vedomostí z angličtiny, a keď niečo nevedia, predmet sa im zdá ťažký a nezaujímavý. Veľa žiakov si myslí, že gramatika v nemčine je náročná, a preto majú k nej averziu. Nemčina je v súčasnosti podhodnotená v porovnaní s angličtinou, tak niektorí k nej majú taký postoj, že je to druhý jazyk, že z neho nematurujú. S týmito vecami prichádza človek do kontextu, ale netreba ju podceňovať v porovnaní s angličtinou.

Čo robíte preto, aby ste si žiakov získali? Aby si obľúbili tú "neobľúbenú" nemčinu?

Snažím sa ich vždy motivovať správnym smerom. Jednoducho mojím cieľom je pozitívne motivovať žiaka. Možno niekedy

treba znížiť tú hranicu, koľko by mali vedieť, ale nenechať ich odradiť, proste stále ich ťahať nejakým smerom. Nikdy im nevynadám, to som ani nikdy neurobila.

Čo Vás na žiakoch najviac rozčúli a čo poteší?

Rozčúli ma nezaujem a poteší záujem. (smiech)

"Mojím cieľom je pozitívne motivovať žiaka."

Vždy ste chceli byť učiteľkou alebo ste si prešli aj štádiom baletky alebo speváčky?

Nie, ja som chcela byť vždy učiteľkou.

Takže máte rada svoju prácu? Plníte si vlastne svoj sen?

Áno plním, mám rada svoju prácu a myslím si, že je to moje poslanie.

Mali ste nejaký učiteľský vzor zo základnej alebo strednej školy?

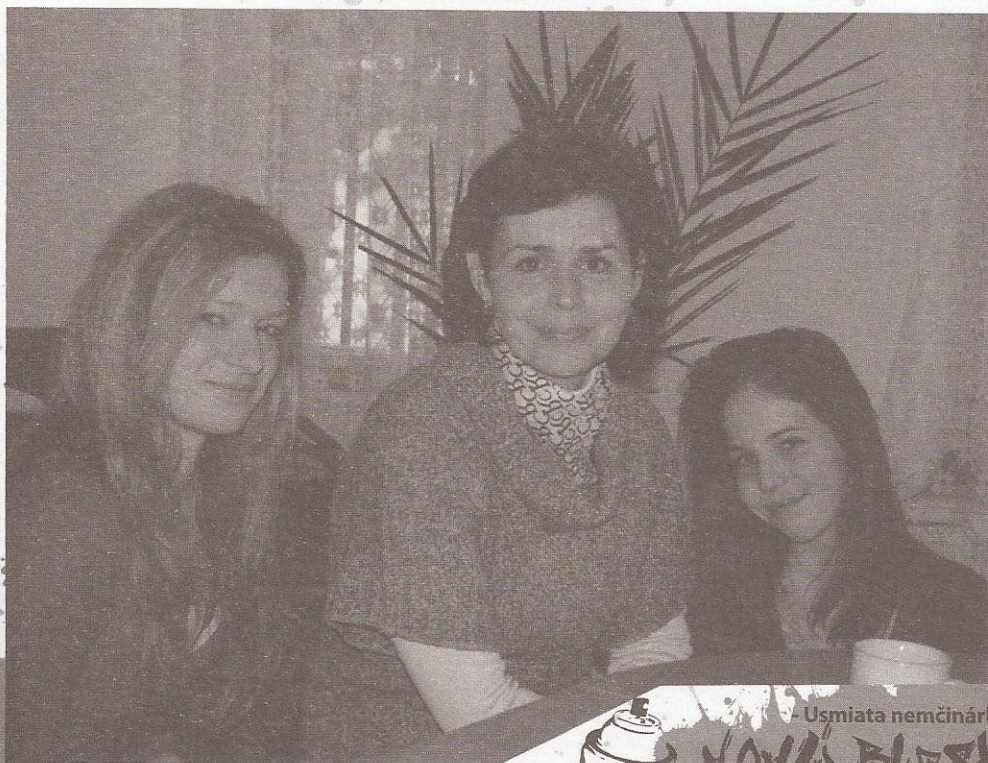
Áno, mala som veľmi veľa dobrých učiteľov, ktorí ma učili a nechali na mne veľmi dobrý dojem. Rada si na mojich učiteľov spomínam. Zväčša to boli moje učiteľky jazykov.

Aj využívate niektoré ich metódy učenia?

Metódy sú také, že treba ich na vyučovaní obnovovať, obmieňať ale vlastne ja ako nemčinár mám tú výhodu, že sa môžem na hodine so žiakmi rozprávať. U mňa prevažuje na hodine rozhovor, preto si myslím že mám výhodu žiakov lepšie spoznať práve tým, keď sa s nimi rozprávam. Mój predmet nie je čisto teoretický, vyučovanie je viac spontánne na mojich hodinách.

Ovládáte aj iné jazyky?

Pasívne ruštinu a angličtinu.

Usmiata nemčínarka -

NOVÁ BLESK

"Plním si svoj detský sen. Vždy som chcela byť učiteľkou."

Chodíte často do nemecky hovoriacich krajín? Spomínali ste nám, že ste v Nemecku aj študovali. Kde presne?

Podarilo sa mi vyhrať konkurz a vlastne potom som študovala pol roka na univerzite v Regensburgu, kde som si aj ukončila semester. To bola pre mňa najlepšia škola pre nemčinu.

Ďalej som chodila na rôzne krátke pobyty do Rakúska, ktoré mi veľmi pomohli aj pre metodiku so žiakmi na hodine.

Cestujete veľa?

Cestujem veľa, aj s mojou rodinou a teraz, keď mám malé detičky, tak cestujeme skôr na rodinné účely.

Ktoré krajiny ste už navštívili?

Nemecko, Švajčiarsko, Lichtenštajnsko, Grécko, Taliansko, Poľsko, Rumunsko...to sú asi krajiny, do ktorých chodím najčastejšie.

Kde sa Vám páčilo najviac?

Vo Švajčiarsku. Je tam veľká čistota, poriadok, krásna krajina, príroda.

Aké sú vaše koníčky (okrem nemčiny)?

Lyžovanie, turistika, cestovanie, knihy, kino, divadlo a rekreačné plávanie.

Je pre Vás dôležitejšia fyzická alebo psychická stránka vašich záľub?

Rada to kombinujem. Keď mám športový víkend, tak na ten budúci idem s rodinou zase do divadla. Vlastne z každého rožku trošku.

Vychovávate vaše deti bilingválne?

Áno, s dcérou sa učím po nemecky, snažím sa.

No a syn, ten radšej kope do futbalovej lopty. (smiech)

Vy ste boli aká ako dieťa? Boli ste vždy poctivou študentkou?

Na to by mal odpovedať niekto

iný. (smiech)

Ale vždy som sa snažila byť poctivou študentkou i keď, samozrejme, boli aj také predmety, ktoré boli pre mňa málo atraktívne: matematika, chémia, fyzika.

Nikdy ste nevyviedli niečo zlé?

My sme boli celkovo taký dobrý, veselý kolektív ale ...čo ja viem... také niečo konkrétne by som si teraz ani nespomenula. Musela by som porozmýšľať.

A na záver, chceli by ste niečo odkázať našim študentom do budúceho štúdia na ŠGJH?

Áno, aby sa nezanevreli na nemčinu! (smiech)

Za rozhovor ďakujú:

Maťa & Baška

Foto: Paťa

MINIVIZITKA

meno: Gabriela Kraváriková

znamenie: býk

aprobácia: nemecký a slovenský jazyk

oblúbená kniha: Henry Gidel- Coco Chanel

oblúbený film: Spomienky na Afriku

oblúbené jedlo: (smiech) všetko, ale neznášam držkovú

oblúbená hudba: Phill Colins, Leonard Cohen

životná filozofia: Nikdy sa nenechať odradiť

Anketa

Čo si prežíval (a) pred začiatkom školského roka?
Aké boli prvé dni v škole?

Miška "Myška" Dzurňáková
autorka ankety

Petra Tokárová, I.B

Prvý deň bol úplne hrozný, nechcelo sa mi sem absolútne chodiť. Spolužiačky sú super, až na chalanov.

Prehovorili prváci ...

Presne tak. Prvé dva dni boli všetci ticho, no 3. deň bol lepší. Potom som sa do školy aj začala tešiť, až do prvej písomky.

Milí prváci!

Odmietate nám prezrdiť Vaše ctené mená, nedovólíte nám, aby sme Vás odfotili. A naivne si myslíte že my to vzdáme... Omyl! Tu sú Vaše odpovede, podobizne a mená. (Nemusia sa všetky tri zhodovať, mená sme vybrali náhodne, priznávame.) My sa vynájďeme vždy. Dúfame, že ste sa z tejto situácie poučili a nabudúce nebudete robiť drahoty.
(Pozn. toto nie je vyhrážka)

red

Lenka Móerová, I.B

Paulína Mancová,
I.A

Natália Norovská,
I.A

Bolo to strašné! Nikoho som nepoznala. 1. deň sme boli iba ticho, nikto sa s nikým nerozprával.

alebo s
Bleskáčmi
sa nezahráva!

Všetcko v pohodke.
Pekných báb nechýba..

Tešila som sa, ničoho som sa určite nebála, 1. deň bol zvláštny, vôbec sme sa nepoznali, no potom už to bolo oveľa lepšie.

Portréty nakreslila: Víky

Andrej Rožič, I.A

- Novi prváci -

NOVÉ BLESKI

Čo Vám napadne ako prvé, keď zbadáte krásnu blondínku s perfektnou postavou? OK, chlapci, krotte svoje predstavy!

Ja dám ruku do ohňa za to, že by ste nepovedali, že práve ONA chodí deň čo deň do stajne, 600 kg zvieratá jej nerobia problém a keď zbadá myš, ani to s ňou nepohne!

Je mi ctou robiť môj prvý rozhovor s najlepšou kamarátkou.

Exkluzívne pre čitateľov NB, **Naty Hubinská!**

Nie je bloncka ako bloncka!

Veľmi ma zaujíma jedna vec. Prečo kone a jazdectvo?

Ku koňom som prišla „vdäka“ zdravotným problémom, doktorka mi odporučila jazdiť rekreačne, no časom sa z rekreačného jazdenia stalo pravidelné a dnes si bez toho neviem predstaviť svoj život.

Máš jedného alebo viac koní?

Mám troch, ale iba s dvomi pretekám. Ten tretí je len miláčikom rodiny.

Čo taký kôň žerie?

Nebojte, tetičko, vás ne. (smiech)

“Ja tie prekážky nepreskakujem, to môj kôň!”

Na ktoré víťazstvo si najviac hrdá?

Nepokladám za úspech len víťazstvo, som spokojná, keď pekne odskáčem a tréner je na mňa hrdý.

Ako vysoké prekážky preskakuješ?

Chvalabohu ja ich nepreskakujem,

preskakuje ich môj kôň (smiech). Donedávna sme skákali L-ko (120 cm), no ku koncu sezóny sme išli parkúr 130!

Congratulation. A stalo sa ti dakedy na pretekoch, že kôň nechcel preskočiť prekážku?

Samozrejme! Môj najnovší kôň zvykne mávať také maniere. Stále sa zohrávame a verím, že čoskoro to bude bez chybičky.

Kolko hodín denne stráviš pri koňoch?

Cez týždeň cca 3 hodiny, počas víkendu tam dokážem stráviť celé hodiny.

Veľmi bolí pád z takého poriadneho koňa? Aký bol tvoj najhorší pád?

No nebolí.

(smiech) Každý pád svojim spôsobom bolí. Môj najhorší pád mi zabezpečil 2-týždňový all inclusive na intenzívke s rozmliazdenou obličkou a vnútorným krvácaním. Ale nie nadarmo sa hovorí, že zlá burina nevyhynie.

- Neobyčajná bloncka -

NOVÁ BLESK

Čo je podľa teba v jazdectve najťažšie?

Jazdectvo je hlavne finančne i časovo veľmi náročné, no niekedy robí problém zvládnuť desaťnásobok svojej váhy, no stačí chcieť a všetko sa dá

Chodieváš s koňmi na vychádzky mimo areálu?

Vychádzky milujem ja aj kone, je to oddych a relax pre oboch a hlavne veľmi dobre sa dá zabaviť pri dosti-hoch v trysku.

Chcela by si okrem jazdenia skúsiť aj nejaký iný šport?

Lákajú ma najmä adrenalínové športy, no na tie zatiaľ nie je čas. V zime preferujem lyžovanie, v lete beh za chlapcami. (smiech)

Nemáš moc času na učenie, no aj tak máš dobré známky. Ako to robíš?

Zabijem sa keď som dobrá? (smiech)

Aj skromná, ako vidím. Povedz naším drahým čitateľom, ako si

Naty (vpravo) s našou redaktorkou Myškou

prázdničila. Dopriala si si od- dych, alebo si intenzívne makala pri koňoch?

Prázdniny boli fajn, väčšinu dňa som strávila pri koňoch a večer som bola s kamošmi. Na dovolenke pri mori som nebola, pretože dlhší čas bez koní som si nemohla dovoliť. Napriek tomu boli prázdniny vynikajúce.

Tento rok maturuješ, kam pôjdeš po stred- nej?

Už od malička túžim

byť veterinárkou, tak si idem za svojim snom.

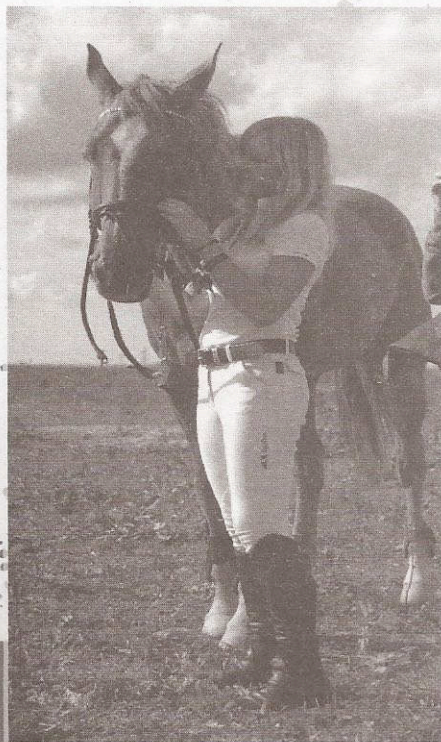
A kam sa chystáš ísť za svojim snom? Česko, Slovensko?

Najviac chcem ísť do Brna. Je tam vyššia úroveň vzdelávania a hoci je to ťažšia škola ako v Košiciach, po všetkých stránkach mi viac vyhovuje.

Naty držíme palce a ďakujeme za rozhovor.

Myška

Foto: archív Naty H.

MINIVIZITKA

Meno: Natália Hubinská

Trieda: VIII.SG

Znamenie: ryby

Oblúbený film: Hangover a A walk to remember

Hudba: rádioviečky

Okrem koní miluje: víkendové večery v kruhu priateľov, párty, zábavu, smiech

- Neobčajná bloncka -
NOVÁ BLESK

Odkedy stojí naša škola, odkedy ju navštevujú športovní študenti spolu so študentami nešportovými, odtedy sú kladené otázky typu: „Majú to športovci ľahšie ako nešportovci?“ Odpovede na túto a podobné otázky sa líšia vzhľadom na osobu a jej zameranie z dvoch uvedených, a preto často dochádza ku stretu názorov. Domnievam sa, že je to celkom pochopiteľné, veď taký nešportovec, ktorý sa nestýka so žiadnym športovcom ani s ním inak nekomunikuje, nemôže mať ani potuchy o tom, koľko trvá tréning, ako často býva a koľko sa treba venovať športu mimo školy. Na a športovci často nás, nešportových žiakov, kvôli tomu označujú prezývkami ako bifloši, suchári sediaci pred telkou, alebo tí, čo mudrujú, a nič o tom nevedia. Pravdou je tiež, že aj „bifloši“ niekedy nazývajú študentov so zvýšenou telesnou aktivitou nagélovanými lutujúcimi

sa biflošmi, ktorí sa chodia do školy vyspať a podobne. Preto si myslím, že je treba túto tému otvoriť, preskúmať a vysloviť objektívny názor.

Možno si poviete, že si ja ako kvázi sluchár (rozumej nešportovec) zaistujem „seberovných“, avšak potom by sme tento článok nemohli nazvať objektívnym. Mám dobrých priateľov športovcov, a preto viem o ich dennom kolobehu o čosi viac ako iní.

Životy klasickej menšiny ľudí študujúcich na tomto gymnázium sú rôzne. Niektorí naozaj venujú všetok svoj voľný čas učeniu a sedeniu pri učebniciach čo má za príčinu „skokatenie“ ich hláv, no sú tu aj takí, ktorí zájdu von, do kina, na koncert, na nákupy...a na prekvapenie mnohých je tu aj zopár takých, ktorí sa venujú športu ako záľube či navštevujú posilňovňu alebo behajú. Stále však

majú neporovnateľne viac času na školu ako tí, ktorí majú šport ako povinnú súčasť vyučovania. Životy aktívne športujúcich študentov na našej škole sa tiež líšia, ale môžeme povedať, že vo svojej podstate sú rovnaké. Naše gymnázium člení tých, ktorí vraj majú ospravedlnené písomky, na kolektívne športy (hokej, futbal..) a individuálne športy (plávanie, karate..). Bežný deň študenta navštevujúceho kolektívnu triedu sa začína buď o 8:00 ráno školou rovnako ako náš, alebo párkrát do týždňa tretou vyučovacou hodinou. Výnimka je len tá, že zatiaľ čo my končíme piatou, šiestou, siedmou hodinou a máme čas na učenie aj behanie po vonku až do rána, oni majú každé poobedie, ak nie aj ráno tréning, ktorý netrvá polhodinu ani hodinu ale viac, a domov prídu utahaní a zničení.

“Športovci to majú ľahšie!”

Športovci vs. nešportovci

NOVÉ BLESKI

Bežný deň študenta robiaceho individuálny šport začína buď 9:45 a to pre tých, ktorí ráno nemajú tréning, školu však končia neskôr ako my, po škole sa, ak majú čas pozrú do kníh, avšak tréning majú vždy poobede. Po jeho konci, kedy je už niekedy tma, prídu domov a sú radi, že sa stihnú najesť a oddýchnuť si. Tí druhí začínajú vyučovanie o 8:00 ranným tréningom, po škole poobedným tréningom a domov prídu v takom istom stave ako ich spolukolegovia. Pri takomto dennom nasadení kolektívnych a jednotlivých tried musí každý pochopiť, že čas na učenie sa hľadá ťažšie, ak máte tréningy povinné a sú súčasťou

školskej dochádzky. Preto úplne chápem rozhorčenie človeka, ktorý ide vypluť dušu na tréningu nad niekým, kto mu otrieskava o hlavu tú jedinu výhodu, že sa vyspí o dve hodiny dlhšie ako on a že mu profesor odpustí jednú písomku, ak sme celý víkend strávili spánkom alebo s kamarátmi, zakiaľ čo on na súťaži/zápase/turnaji na druhom konci republiky či Európy. Naozaj sme takí neprajní, že im závidíme tých zopár výhod, ktoré im to prináša?

Spýtajte sa nejakého štvrtáka, či ho baví jeho šport. Väčšina vám odpovie, že sú radi, že končia školu a budú mať čas na seba, na rodinu, na kamarátov. Pretože ich šport je na úkor tohto všetkého.

Niekoťo si možno povie, že si to vybrali sami. Zase sa na to spýtajte ich. Niektorí u nás začali študovať ako 9

roční. Vy ste v deviatich mysleli na to, či vás bude niečo, čo robíte, baviť za 10 rokov? Iní sem nastúpili pod tlakom rodičov, ktorí z nich chceli mať olympionikov či hráčov NHL, čo tiež nie je príliš ohľaduplné. No a potom sú tu samozrejme takí, ktorých ich to, čo robia, baví so všetkým, čo to obnáša, pretože im ich vášeň jednoducho stojí za to.

Môj osobný avšak dovolím si tvrdiť rovnako aj objektívny názor je, že ľahšie to majú nešportovci. Väčšina z nás, ktorí vrháme skôr tieň ako guľu, do dialky pozeráme, ale neskáčeme, lezieme na nervy, nie na skaly a zápasíme s číslami, písomenami, nie s protivníkmi, máme voľný čas, čas na školu a na učenie, preto je pochopiteľné, že toho zvládame za kratší čas viac ako tí ľudia zaneprázdnení.

Lucka

Foto: archív našich športovcov

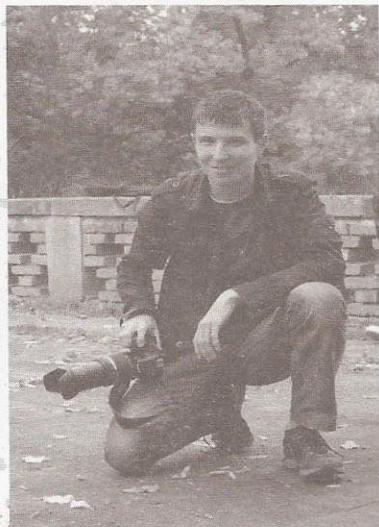
Je to len
mýtus?

Sportovci vs. nešportovci -

NOVÉ BLESKI

Katarína Hornáková, III.A:
 „Myslím, že je to celkom vyrovnané. Športovci možno majú nejaké výhody (napr. čo sa týka neohlásených písomiek), ale musia sa aktívne venovať svojmu športu, čo im zaberie viac voľného času.“

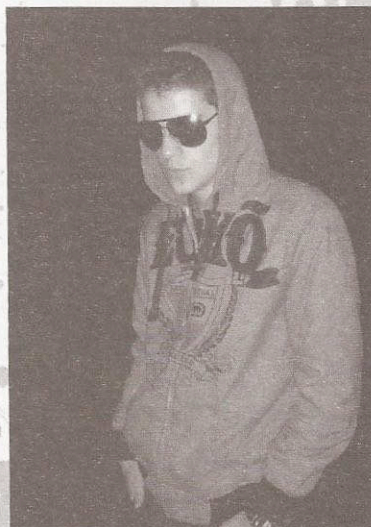
- Nešportovci -

NOVÉ BLESKI

A aký je váš názor?

Aby to nezostalo len pri mojom názore, položili sme našim študentom otázku: „**Myslíte si, že to majú v škole ľahšie športovci ako nešportovci?**“

Lucka

Mário Gálovič, II.A:
 „Myslím si, že to majú v škole ľahšie športovci, pretože im nemusí toľko záležať na učení a aj s horším prospechom môžu dosiahnuť veľa.“

“Je to celkom vyrovnané.”

Matej Blaško, bývalá IV.B:

„Podľa mňa to máme ťažké všetci. Nešportovci majú síce viac učenia ako športovci a sú na nich kladené väčšie nároky a žiadne úľavy, ale športovci majú zasa tréningy, prípravy a určite oveľa menej voľného času ako nešportovci. Takže by sa dalo povedať, že to je nejako tak v strede.“

n
e
š
p
o
r
t
o
v
c
i

Matej Chrenko, bývalá VIII.SG:

„Nešportovci vidia hlavne to, že my, športovci, chodíme do školy každý deň 9:45 a tak isto, že máme odklad pri písomkách, čo však záleží len od profesora. Lenže nie každý vidí, koľko času a nervov zabijeme každý deň na tréningoch a súťažiach, na úrok nie len učenia, voľného času, ale aj energie.“

š
p
o
r
t
o
v
c
i

“Maturitu máme aj tak rovnakú!”

Monika Púchla, VII.SG:

„My športovci to máme ľahšie iba v tom, že máme oznámené písomky a profesori berú do úvahy, že máme po pretekoch alebo tak. Ale máme to náročnejšie, nemáme čas na učenie, keďže sme každý deň na tréningoch a prideme neskoro večer a maturitu máme rovnakú.“

Jakub Gažo, IV.S:

„Čo sa týka celkovo učenia to je rovnaké, máme toho rovnako veľa ako ostatní. Akurát, že je braný na nás väčší ohľad pri písomkách, dostaneme odklad, lebo sme polka triedy boli celý víkend na zápase na východe Slovenska a sme unavení a nemali sme sa kedy učiť, dokážete si aj sami predstaviť, že v kolektive počas cesty to proste nejde...To, že to majú športovci ľahšie si samozrejme myslia len tí, čo vyseďávajú doma a nemajú čo robiť, ale nech si skúsia po takom kondičnom tréningu, kde beháte tak, že padáte k zemi a potom prídete domov, učiť sa na písomku.“

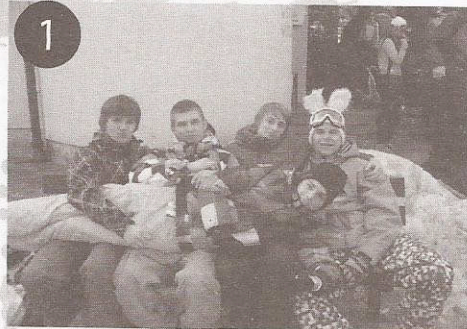
Foto: archív respondentov

-Športovci-

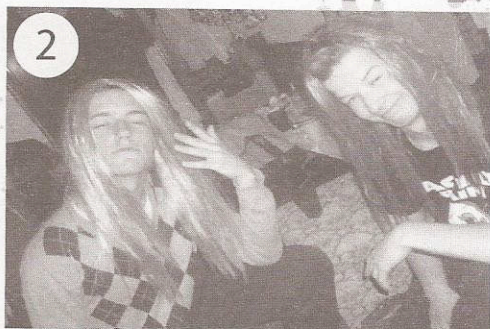

NOVÁ BLESK

1

2

A tak sme sa spúšťali

Každý rok sa koná lyžovačka a tento rok nebol výnimkou. My prváci a pár vlnimiek sme prežili týždeň v Bystrej. Uznajte, dá sa v hoteli Biela medvedica nezabávať? Už len ten názov hovorí za všetko. Nie vždy platí, že lyžiarsky je len o lyžovaní. My sme toho dôkazom. Lyžovanie nebolo našou prioritou. Každý deň sme si užili naplno. Niektorí celý týždeň nezažmúrili oči, iní ho naopak prespali. Navzájom sme sa spoznali a prežili spolu veľa zaujímavých chvíľ. Radi by sme sa vrátili a zopakovali, no prenecháme to mladším na budúci rok (hádám sa nám podarí pridružiť sa). Samozrejme vám nebudem popisovať každý náš zážitok, ale nechám vás aby ste si prezreli aspoň pár spomienkových fotiek.

3

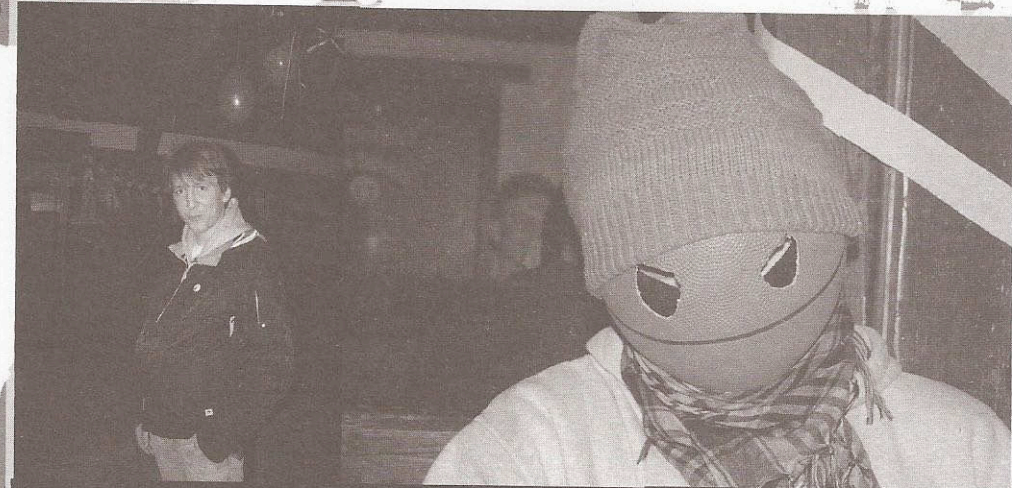

Popisy k fotkám:

- 1 - Tak takto sa čakalo na skibus
- 2 - Niekto sa po večeroch zabával (trochu úchylne)
- 3 - Veď obed... Niektorým to tam očividne liezlo na mozog
- 4 - Štvrtá skupinka - aspoň sa snažili, keď už nič iné
- 5 - Čo budeme lyžovať? Nie, na svahu sa očividne len ležalo
- 6 - Niektorí mali lyžovania už plné zuby...
- 7 - Skupina number 1 ... machri (ale inak nezavídíme)
- 8 - Nemohli sme zabudnúť na fotku s medvedíkom v Jasnej
- 9 - No a niekto sa odviazal a predviedol sa v plnej kráse

Foto a text poskytla: Suz

S basketbalkou na hlave

Presne na Valentína, teda 14.2.2011 sa uskutočnila v Relaxe školská akcia, ktorej sa nezúčastnili len študenti našej školy, ale aj študenti zo Slovinska, ktorí tu boli práve v tom čase na výmennom pobyte. Zábava bola spojená s karnevalom. Fotky hovoria za seba, môžete si pripomenúť jednotlivé masky, ale aj atmosféru toho večera.

paťa

alebo

- Party -

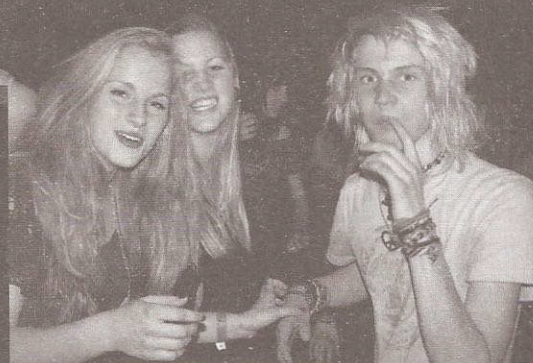
NOVÉ BLESKI

valentínsko - fašiangovo - slovensko - slovinská

PARTY !

NB

- Party -

NOV4 BLESK

Na ceste za zlatom so skóre 3 : 1

Koniec apríla je už tradične venovaný Štúrovmu peru. Možno by sa vám zdalo, že je to rutinná a nudná záležitosť, ktorá zbytočne každý rok zaberá dvojstránku v Blesku. No opak je pravdou. Pre nás Bleskáčov je táto udalosť rovnako dôležitá ako Vianoce, prázdniny, či narodeniny nášho pána riaditeľa. A keďže klasických reportáží bolo napísaných počas života nášho školského časopisu habadej, rozhodla som sa to poňať trochu iným spôsobom a už hneď na začiatok vám poviem verejne známy, dokonca medializovaný výsledok: získali sme ZLATÉ ŠTÚROVO PERO!

Túto informáciu vám ponúkla pred pár mesiacmi jedna nemenovaná komerčná televízia. Teraz, s odstupom času, vám však dávame možnosť nahliadnúť do zákulisia, dozvedieť sa niečo viac ako strohé, neosobné a povrchné informácie,

ktoré vám doslova pchajú pod nos iné média.

Tak teda ako vyzerala naša púť za zlatom?

Všetko sa to začalo, ako mnoho iných príbehov so šťastným koncom, na autobusovej stanici v Trnave, kde sme nastúpili do autobusu, ktorý nás odviezol až do Zvolena. Cesta bola strastiplná a čo je najdôležitejšie, stihli sme zjesť všetky zásoby jedla, ktoré sme mali so sebou.

Do Zvolenú sme vďaka zápcham dorazili s miernym meškaním a tak sme sa ponáhľali do Krajskej knižnice Ľudovíta Štúra, až sme si zabudli kúpiť poriadne jedlo. To sa nám neskôr vypomstilo, pretože z úvodných rečí sa nenajete. Z úvodných rečí akurát tak vyhladnete. Keď do toho primiešate tlačenuku, pardon, tlačovku s ministrom obrany, nemôžete dopadnúť inak ako naša pani profesorka Bučí, ktorá začala mať fatamorgány a v hlave sa jej začali zjavovať

surrealistické obrazy, kde mal pán minister namiesto hlavy vyprážený karfiol.

Podobné výjavy mala pani profesorka aj neskôr, počas hodnotenia Pavla Vitka (samozrejme kladného - nájdete na youtube) a Ota, ktorý sa vlastne nevolá Oto, ale Paťo Herman. Nie, nebudem rozoberať obsah týchto sedení a kladných hodnotení, to nie je prioritou tohto článku. Tento článok už pointu nemá, keďže pointa bola vypovedaná na začiatku.

To však neznamená, aby ste prestali v čítaní! Pani profesorka Bučí bola totiž v "totálnim nasazení". Dokonca až v takom, že sme sa nestačili čudovať. Vedeli ste o tom, že táto nenápadná elegantná mladá dáma je známa medzi predavačkami v jednom supermarkete vo Zvolene? Nie? Tak teraz to už viete!

Avšak podstatná je iná vec: konečne sme si kúpili nejaké jedlo na zahryznutie a mohli sme sa pobrať hľadať našu nocľaháreň.

- Sme zlatíiii!!! -

NOVÝ BLESK

Kedže ani jeden z členov výpravy nie je tuctový, nešli sme na internát ako iní študenti. My sme si to zamierili k tete Elene, ktorú som dovtedy nepoznala a ani som ju nespoznala, keďže práve nebola doma, ale v kúpeľoch. Ale inak je to veľmi milá osoba, pripomínala mi Gododa. Majú rovnaký úsmev.

Dom tety Eleny ma veľmi prekvapil. Na dámu v jej rokoch som nečakala toľký luxus. Dokonca aj televízor tam mala. A musím podotknúť že nie čiernobiely! To nám prišlo vhod, pretože v ten večer sme hrali náš prvý zápas na MS v hokeji. Povedali sme si, že výsledok zápasu bude veľké poslanstvo. Ak vyhrajú naši, vyhráme zajtra aj my (samozrejme minimálne prvé miesto). A ak prehrajú, tak sa ráno poberieme radšej na stanicu.

Na konkrétny priebeh zápasu si nikto z nás nepamätá. Nie, nemyslíte si, že by mal čo i len jeden človek opícu! Teta Elena je alergická na chlpy a vyslovene nám prikázala, aby sme si so sebou nebrali žiadne domáce zvieratko. No ale spať k veci (resp. k neveci) a k tomu, prečo sme si nič zo zápasu nepamätali. Strávili ste niekedy večer v spoločnosti slovenčinára? My hej. A celý večer sme počúvali o beatnikoch, hlavne o Jackovi Kerouckovi a jeho slávnom románe Na ceste. Darmo Martin pani profesorku presviedčal, že ho viac zaujíma romantizmus a najmä štúrovci, pani profesorka sa odbit nedala. Žiadni štúrovci dnes večer nebudú! (A ani hokej!)

A tak nám ušiel celý priebeh zápasu. To však nie je podstatné. Výsledok nám neušiel: 3: 1 Slováci vyhrali. My sme vyhrali. To znamenalo jedinú. Aj MY zajtra vyhráme!

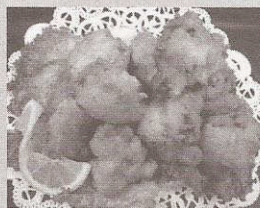
**S dobrým pocitom
sme zaspali.**

**S dobrým pocitom
sme sa zobudili.**

**S dobrým pocitom
sme ráno zistili, že
sme zaspali.**

Hneď rána mal Martin dôležitý telefonát - prijali ho na vysnívanú Masarykovu univerzitu. Vyzeralo to, že prvý gól sme už strelili. Avšak krátko na to sme gól dostali. Keď som začala v KKLŠ fotiť, náš druhý fotiák začal štrajkovať. Čo teraz? Nebudeme mať žiadne fotky! Čo sme to za novinárov? Aj diktafón sa vybil! Čas na paniku však nebol, pretože práve vyhlásili autorku najlepšieho novinárskeho príspevku - Luciu Vittekovú! Je to tam, 2:1 pre nás! Už chýbal len jeden jediný gól. Boli sme si istí, že dnes odídeme ako víťazi. Trojnásobní! Nikdy sme neverili viac na znamenia ako v ten deň. A ako ste už videli v úvode, strelili sme aj tretí gól - ZLATÉ ŠTÚROVO PERO. 3:1 je slušné skóre.

No skóre nebola hlavná výhra. Hlavnou výhrou bol ten skvelý pocit, ktorý získate jedine vtedy, keď sa riadne na niečom nadriete a potom to niekto ocení. Vo veľkolepom štýle! Tento pocit nevyprchá po jednom dni, dokonca ani po jednom

Aj pán Gallo určite sníval o karfirole ...

týždni. On nevyprchá vôbec. Premení sa na motiváciu, na potrebu byť ešte lepším, na potrebu prekonať samého seba. Štúrovo pero nie je rutinná záležitosť. Je to hnací motor, ktorý nás zoznamuje s konkurenciou, ktorý prebúdza našu súťaživosť a tým zlepšuje naše výkony. Štúrovo pero je súťaž, ktorej vďačíme za to, akí teraz sme, za to, že sme zlatí. A keďže si tieto reportáže páni porotcovia poctivo čítajú, rada by som im touto cestou poďakovala za všetky pripomienky a konštruktívnu kritiku, ktorej sa nám dostalo. Sme si vedomí toho, že bez nej by sme tak rýchlo "nezozlatili".

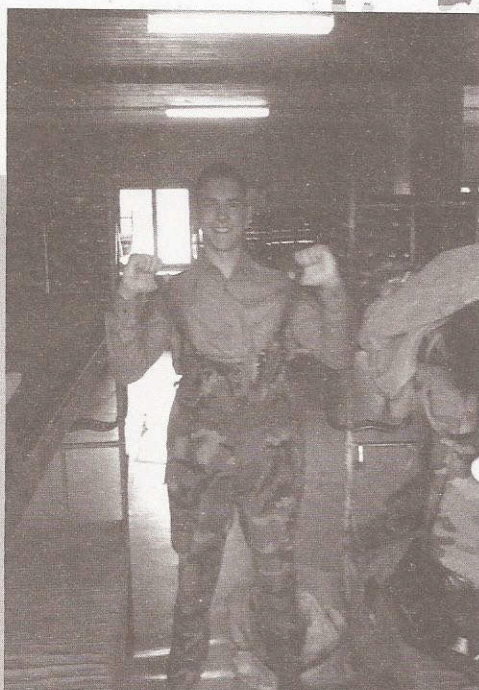
(Toľko jediný seriózny odsek v článku.)

Pata

**Zlaté
Štúrovo pero**

- Sme zlatííí! -

NOVÝ BLESK

Keď sa zo športovcov vojaci stanú

A je to tu ráno plné očakávaní a obáv, či ako vojaci nesklameme. Autobus plný, smer Lešť. Boli sme zaradení do trnavskej čaty pod vedením čatárky Hergotovej a rotmajstra Lesaya.

Po tom čo sme vystúpili z autobusu, nás uchvátil pohľad na zruby a cvičiacich vojakov. Chalan alebo baba to bolo v tomto tábore celkom jedno, pretože každý z nás vyfasoval rovnošatu a vecí, ktoré z nás robili vojakov. Po fasovaní pol tonovej výstroje sme sa odplazili s nákladom na chrbte do zrubov, kde nás už čakal rotmajster

celý natešený, ako nás oboznámi s pravidlami výcviku. Z našich moderných handier sme sa prezliekli do maskáčov, v ktorých väčšina z nás plávala ako na plaveckom kurze. Na rad prišiel spacák. Gombíky, gombíky všade boli samé gombíky, to sme ešte nemali zapnutú ani prvú vrstvu. Malá poľná, veľká poľná, ešus a mnoho ďalších vecí nám zdobilo rám železnej postele, ktorá vydávala čudné zvuky pri každom pohybe. Aj keď nebola najpríjemnejšia, bol to náš najlepší kamarát za celý pobyt a čas strávený v posteli sme si vážili.

Zaradili sme sa do družstiev podľa regiónov a začali sme výcvik na záverečnú súťaž, ktorá bola vyvrcholením celého kempu. Prvé prišli na rad tie najjednoduchšie

veci ako pochodovanie. Vľavo bok, vpravo bok, to boli pokyny, ktorými nás rotmajster moril asi pol hodinu. Po namáhavom dni prišla zaslúžená večera.

Druhý deň bol, ako ináč, ešte námáhavejší a plný prevkapaní. „BUDÍČEEEEEEEEK,“ zahlásil rotmajster o 6 ráno s hlasom plným entuziazmu, odhodlania a vyhnal nás na rannú rozcvičku.

Nasledovalo oboznámenie sa s prvou pomocou, lezeckou výbavou a mapovaním územia. Túra dlhá 10 km bola plná prevkapaní a nástrah. Brodenie sa hustým lesom a vyhýbanie sa srážkam s nepriateľským vojskom nás stalo veľa síl.

Napokon sme však boli úspešní a do cieľa sme sa dostali v rekordnom čase. Po ošetrení otlakov a výdatnom obede sme sa presunuli k bojisku so systémom Miles 2000. Strielanie a vyhýbanie sa strelám protivníka v hustom lese nás bavilo viac ako v počítačových hrách. Adrenalín v našej krvi stúpala a s každým zásahom protivníka aj naša sebaistota. Po prvých minútach sme už zbraň držali skúsene ako starí mazáci a cítili sme sa ako v Call of Duty.

Nasledoval chemický výcvik v maskách. Plynová maska bola v tomto výcviku životne dôležitá, pretože pri nedostatočnom utiahnutí hrozila otrava plynom. V maskách a pláštenu sme vyzerali ako hlavné postavy z filmov Alfréda Hitchcocka. Zopár vojakov doplatilo červenými očami na slabo dotiahnuté masky, na ktoré rotmajster zámerne neupozorňoval. Niektorí si pobyt v „chemickej saune“ vyskúšali aj bez masky.

Po tejto príjemnej skúsenosti nasledoval výcvik s požiarnikmi. Uhasiť oheň v tuneli a zachrániť dvoch zranených. To bola naša misia. Niek-

torí si počínali svojsky a pieskové figuríny v úlohe obetí cestou stratili. Nepadali však len figuríny, ale aj samotní vojaci.

Po horúcom ohni v tuneli nás až nadmieru osviežilo brodenie sa vodou a prenášanie dievčat na čln. Dievčatá si elegantne nasadali do člnov a chlapi sa ich snažili preniesť na druhú stranu zo všetkých síl. V člne boli aj suché veci, ktoré sme si na druhej strane prezliekli a mohlo sa ísť na lezeckú stenu. Na lezeckej stene sa väčšina z nás cítila ako doma. Lezenie po stene, prechod po lane, šplhanie sa po labilnom rebríku a spúšťanie sa z budovy, to všetko sme si vyskúšali na lezeckej stene Jakub Climbing.

Zvečierovalo sa a namáhavá túra opäť ťažila naše už bezťak unavené nohy. Po výdatnej večeri sme si opláchli ešus, príbor a pobrali sme sa do zrubov s vidinou oddychu. Po poskladaní si vecí do tzv. komínkov sme skočili do postele, akoby to bol bazén v horúcich letných dňoch naplnený vodou, ktorá dokáže osviežiť telo aj myseľ. Naš harmonický asi dvojhodinový vzťah s posteľou nečakane prerušil poplach

o 1 v noci. Tri minúty na oblečenie a zbalenie si všetkého potrebného to bol limit, pri ktorého nedodržaní ide vo vojne o život. Vonku nás už čakali taty, aby sme sa v nich presunuli do lesa. Rozospatí a zmätení, sme ešte myšlienkami boli v posteli a snívali o domove, ktorý bol ďaleko a cítili sme, že každým kilometrom vedúcim do lesa je ďalej a ďalej.

Ráno sme opäť skoro vstávali. Zistili sme, že slová vojna a spánok si príliš netykajú a majú málo spoločného. Vedeli sme však, že dnešným dňom sa všetko skončí a tak sme pozberali zvyšok svojich síl a vrhli sme sa do záverečnej súťaže. Po 3 dňoch výcviku sa nám už táto súťaž javila ako formalita a nerobila nám väčšie problémy. Po súťaži prišiel slávnostný ceremoniál a odovzdávanie jednotlivých cien čatám.

Z tohto kempu sme si však odniesli omnoho viac ako len darčkové predmety a materiálne veci. Odniesli si sme nezabudnuteľné zážitky, skúsenosti a zistili sme, že život vojaka nie je prechádzka ružovou záhradou.

"Po prvých minútach sme už zbraň držali skúsene ako starí mazáci a cítili sme sa ako v Call of Duty."

Juraj Lichvár a Kristián Grell

- Kemp Lešť 2011 -

... pre väčšinu z vás to znie iste hrozne. Predstavujete si tony učív, a potom ešte väčšie tony poznámok maturitných predmetov. Ale ako bonus k tomu dostanete výraznejšie reči, že vás nepripustia k maturite, nevezmú na vysoké ak to budete naďalej flákať ako v predchádzajúcich ročníkoch.

V septembri prídete do školy, triedný vám nezabudne pripomenúť, že maturujete (ešte dobre, že to robia, inak by sme na to pravdepodobne zabudli, však). Budete to počuť vždy, stále, všade, od všetkých. Ale je to naozaj také zlé? Je to naozajstná skúška dospelosťou?

Nie. Budete o tom toľko počuť, až to začnete totálne ignorovať. Čím viac sa bude blížiti TEN májový týždeň, tým bude kvalita a kvantita maturitných, nazvime to slušne, večierok väčšia. Ved' vám ostáva len pár týždňov na to, aby ste upevnili svoje priateľstvá a strávili posledné voľné chvíle vašich najlepších rokov nie so štúrom, ale s Jelínkom.

Život maturanta

Samozejre, pred tým vás čaká ešte stužková. Stužková je taká zaujímavá slávnosť, ktorá dokáže v priebehu jednej prestávky pohádať aj udobriť celú triedu. Spojiť najväčších nepriateľov. Rozhádať kamarátov na smrť. Lebo ved' kto to kedy videl aby sa každý kráčať na nástup ľavou nohou??? Potom príde ten osudný večer, ktorý začne tým, ako sa z dievčat a chlapcov stali dámy a páni, a

neskôr sa z dám a pánov stane len homogénna skupina spievajúcich, vreštiacich, tancujúcich zverov. Najlepšie na tom všetkom je, že nech máte akokoľvek pokazenú stužkovú, budete skalopevne presvedčení, že tá VAŠA bola tou úplne najlepšou. Potom prídu dozvuky, a po nich už zasa kľudne môžete neznášať tých ľudí, čo ste neznášali aj pred tým a utvrdiť sa v názore, že jediný normálny spolužiak je váš spolusediacy. A potom príde ako čerešnička na torte pripomenutie o tom, aby ste sa už naozaj začali učiť, lebo maturita sa blíži...

Prídu vianočné prázdniny. Tí usilovnejší a cieľavedomejší z vás si spravia plán, čo sa budú učiť. Pri tom pláne to ostane. Ved' máte ešte pol roka, a aj tak, to čo by ste sa cez prázdniny naučili, by ste dovedy zabudli. A máte sa aj tak dosť učiť na polročné písomky a dvojstupňové opravovanie známok. Koncom februára sa k učeniu nedostanete. Väčšina vysokých škôl má uzávierku a vy ste si ešte nie celkom istý, či si podáte prihlášky na dvanásť alebo len desať vysokých.

Ako poisťka... Ved' lepšie skončiť na Evanjelickej bohosloveckej VŠ ako na úrade práce. V marci budú prázdniny. Budete sa chcieť začať pomaly učiť- ale hádajte čo... Nebudete...

Písomná matura. Doteraz mi rastie hrča v žalúdku, keď si na to spomeniem. Väčšie fiasko v našom školskom systéme neexistuje, verte mi. Je to len zbytočný stres. Polovici ľudí sa to aj tak nikam neberie a tým čo hej, tí to aj tak pokašľú a nebudú so sebou spokojní. Ľuďom, čo kolabujú pred skúškou z jazyka, sa zasekne nahrávka. Ľudia, ktorí maximálne dokážu kopat' do lopty, si kúpia výsledky testov a tak sa stane, že štvorkár sa tak super „pripravil“ na maturitu, že to dal na 100% ako pán. Sú ľudia, ktorí to natipovali na 80% a sú jednotkári, ktorí ledva prešli. A potom zažijete najkrajší zážitok svojho života. Prídete z baru rovno do školy. Celý deň prespíte na lavičke a od náhodných okoloidúcich žobrete vodu. Zbytočne, v tento deň je to vzácna komodita, budete sa musieť napiť z kohútika.

Marec sa prehupne do apríla a vašim najlepším kamarátom sa stane ktokoľvek, kto má vypracované otázky na ten predmet, z ktorého maturujete. Niektorých spolužiakov už prijali na vs. Z vlastnej skúsenosti vám hovorím... Vy to nebudete... Bude to ten, čo sa vie ledva podpísať a vy by ste ešte pred týždňom dali ruku do ohňa, že ten skončí na úrade práce. Tak tu je tá spravodlivosť. A hádajte čo. Vy to budete musieť akurát tak prekusnúť a okrem maturity sa začať učiť aj na prijímačky.

Velkonočné prázdniny. Je to tu. Už viete presný čas kedy to nastane, aj profesorov, ktorí vás tam budú vyťahovať z kaše. Ale zároveň sú to prázdniny, keď máte najviac udalostí na facebooku.

- Život maturanta -

NOVÉ BLESKI

Na motívy Slobodnej Európy

Myslíš, že sa niekedy zmenia
Limity na fernety
Kodominancie na vodkaakcie
Špinavé lavice na posteľe
Myslíš, že ti povýšia
Matkina na Werthera
Že už nikdy nebudeš
Musieť súcno zapíjať
Alkoholom??
Oo moja naivná
Nikdy to tak nebude
Oo moja naivná
Život je už taký!

Pretextovaná pieseň Abstinent:

Som maturant
Aj keď nemusím
Profka si na mňa zuby nebrúsi
Má ma v paži
Keď si nalievam
Na druhý deň zase vstávam
A šajblu vyvrátim
Cítim sa jak dáky blbec po párty
Mne to nevadí...

Nechcem byť maturant
a nehovorím len o študovaní
Štefánik Mihálik
A vaše reči o vzdelaní

Kolektívna práca minuloročnej 4.B

Nový Blesk sa dištancuje od týchto básní,
sú uvejenené, pretože to bolo posled-
ným želaním vyššie spomínanej triedy.
Dakujeme za pochopenie. :-)

Veď cez deň ste si spoznám-
kovali až jednu otázku, máte
právo oddýchnúť si, trochu
zresetovať mozog. Osobné zážitky
vynechám, aj tak by to museli
cenzúrovať.

Príde moment, keď si začnete
pozeráť staré albumy z prvého
ročníka. Budete sa smiať na
detských tvárach, priblížnych
účesoch, zvláštnych ľudoch.
Potom si uvedomíte ako veľmi
sa podobáte na barokového
hrdinu (!!!), lebo ste tak isto zmi-
etaný v protikladoch. Už chcete
vypadnúť a mať to za sebou,
na druhej strane sa vám bude
trošku ťažko lúčiť s niektorými
ľuďmi. To už ich viac nebudete
stretávať na chodbách? Pozeráť
sa mladé angličtinárke na zadok?
Napodobňovať posunkovú reč?
Počúvať, ako vám nemčinárka
nadáva do husí, slepíc a Džezabel

(dobre, tak toto mi chýbať
nebude). Už nikdy nebudete
lepiť spolužiakoví, čo sedí pred
vami na chrbát trápne lístočky?
Už nikdy nebudete mať na fyzike
toho profesora, ktoré výslovnosť
slova Newton je jednoducho
nenapodobiteľná? Už sa na vás
nikdy neúsmeje francúzštinárka?
(Toto ma až pichá pri srdci.)
Už vám dejespisárka nikoho
nezasamovraždí? Nie, už nikdy. Už
nikdy nebudete musieť vyrábať
ťahák z fyziky ako debil pre celú
triedu. Už nikto do vás nehodí
flusanec. Už vám len tak nenaleje
vodu na stoličku. Už sa nikdy viac
nebudete musieť pozeráť na ksi-
cht toho nechutného chalana, čo
si bohviečo o sebe myslí. Už nikdy
žiadna matika!!! Už nikdy žiadna
veta : Vytiahnite si papiere. Prečo
si sa neučil? Nevieš, že sa máš učiť
priebežne???

Maturitný ročník je proste skvelý a
nezabudnuteľný. Budete nadváhať, budete
sa smiať, ale hlavne si to nezabudnite užiť.
Je to posledný rok, čo deriete tieto lavice.
Posledný rok vášho teenage dreamu, tak sa
nedajte vystresovať a žite, kým ste mladí!

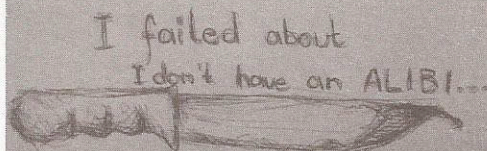

Luciin
výkrik
zo
záhrobia

- Život maturanta -

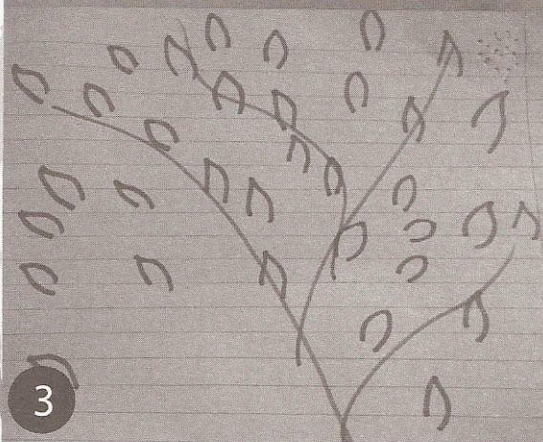
NOVÝ BLESK

1

2

3

MATEKOSKA

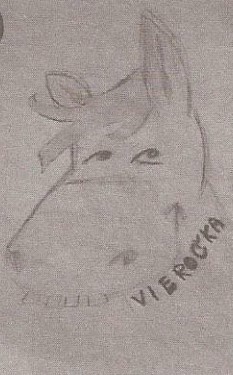
4

Načo by sme si poznámky robili...

Nie vždy je hodina pre každého zázrivná, a tak tento menej zaujímavý čas venujeme skrášľovaniu a zveľadovaniu našich zošitov. Nielenže si takýmto spôsobom rozvíjame naše umelecké cítenie, ale i skracujeme intervaly pozrania na hodiny o pekných pár minút. Pri niektorých kresbách nám padali sánky, iné nás pobavili, no a pri zopár veľdielach sa nám priam zastavoval rozum.

Lucka & Nika

5

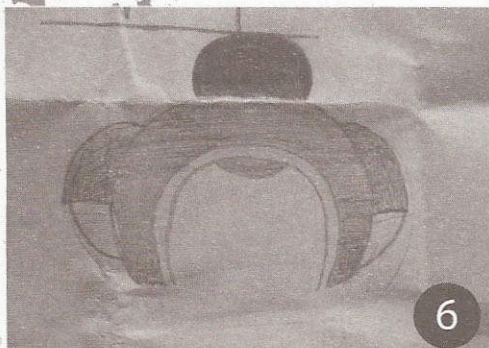

1. Počas istých hodín majú niektorí z nás vražedné sklony a my sa im ani veľmi nevidíme.
2. Mnohí ani nevieme, aké talenty skrýva naša škola.
3. Niektoré sú nami nepochopené..
4. Takéto darované umelecké skvosty potešia nejedno srdce študenta.
5. Láska k spolužiakom sa prejavuje v rôznych podobách.
6. Nepodobá sa to nápadne na nášho predsedu? Takýto pohľad sa vám naskytne, keď sedíte za ním.
7. Taktiež niekoho karikatúra, ale už to vraj nie je žiak.
8. Niektorí sa aj pri geografii dokážu cítiť ako hrdinovia.
9. Nie vždy môžeme na hodinách povedať to, čo chceme...
10. Pre mnohých nepochopený študent po zadaní úlohy: nakreslite čo vidíte (v mikroskope) nakreslil to, čo videl pred sebou, čiže celé laboratórium.
11. Ďalšia ukážka nadania
12. Istá žiačka aj cez hodiny myslí na svoje idoly - žeby si nevedela vybrať?

- Kreslíme si -

NOVÉ BLESKI

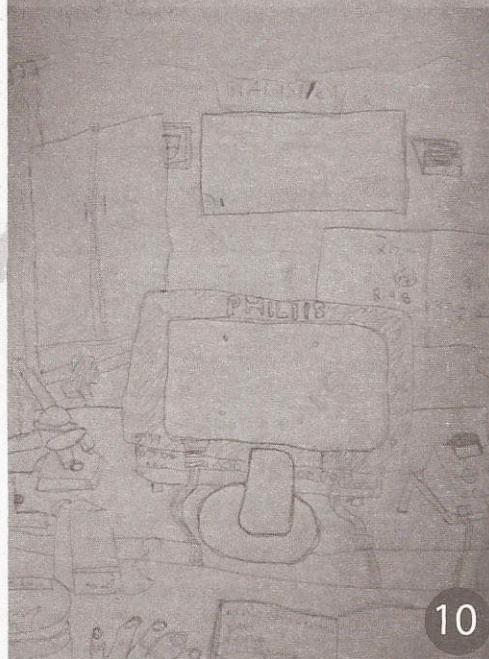

6

7

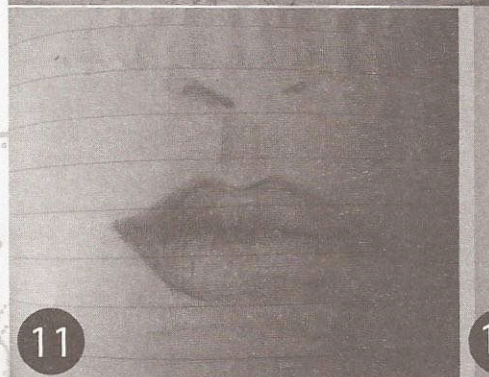
10

8

9

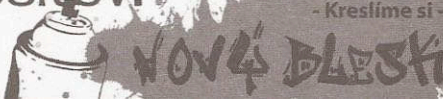
11

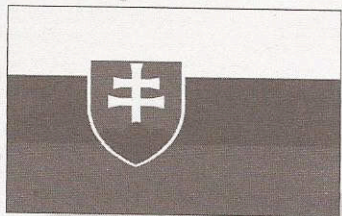
12

Exkluzívne z vašich zošitov!

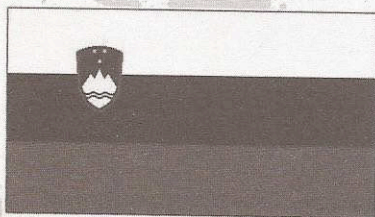
- Kreslíme si -

SLOVENSKO - SLOVINSKÁ PRÍLOHA

VS.

Nasledujúce strany sú venované výmennému pobytu - Slovakia - Slovenia: Different but close, ktorý sa uskutočnil vo februári a marci 2011. Máte možnosť prečítať si reportáže z jeho oboch častí, mini rozhovory so slovinskými študentmi, anketu, kde hodnotia celý pobyt naši študenti a na záver sme pre vás pripravili texty v našom a slovinskom jazyku, aby ste mali možnosť zistiť, či je slovinčina naozaj tak podobná slovenčine.

Avšak aby ste mali vo všetkom úplne jasno, vypovedala som organizátorku tohto projektu, pani profesorku Štefechovú, ktorá zodpovedala základné otázky a zhodnotila celý výmenu.

Pohľad pani profesorky Štefechovej

Kedy vám prvýkrát skrsla v hlave myšlienka zorganizovať výmenný pobyt?

Minulý rok, niekedy v januári 2010.

Prečo práve Slovinsko?

Našla som si databázu škôl strednej a východnej Európy, ktoré sa chceli zapojiť do výmenných pobytov a Slovinsko mi pripadalo ako najlepšia voľba preto, že je to hospodársky i kultúrne veľmi rozvinutá krajina a tiež pre predpokladanú blízkosť jazyka v prípade komunikačných problémov.

Aký bol najväčší problém s organizáciou

- Pohľad p.p. Štefi -

tohto pobytu?

Paradoxne, najšť dostatočný počet našich študentov ochotných sa zapojiť do projektu, čo tiež predpokladalo ubytovať cudzieho študenta - partnera u seba doma.

Aké boli vaše očakávania?

Že skúsím ponúknuť študentom niečo nové a uvidím, či sa to stretne s pozitívnou odozvou aj v čase, keď sa zdá, že ich nič nezaujme. Pre študentov, ktorí ma inšpirovali k tejto akcii, že si vyskúšajú v reálnom živote angličtinu, organizovanie, nadväzovanie kontaktov, toleranciu, byť samostatní v neznámych situáciách, ochotu podriať sa spoločnej veci.

Ako hodnotíte priebeh prvej a následne druhej časti výmenného pobytu? Ktorá časť sa vám viacej pozdávala?

Prvá časť - Slovinsko - malo len jednu nevýhodu: bolo veľmi zima. Našťastie nesnežilo ani nepršalo, takže všetok pripravený program sme absolvovali tak, ako som chcela. Druhá časť - Slovinsko - naopak počasie bolo excelentné, stačí povedať, že sme v polovici marca sedeli pri mori v tričkách a „opaľovali sme sa“, ak sa to vôbec v tej ročnej dobe dá.

Samozrejme, pre nás bol väčší zážitok pobyt v Slovinsku, po prvé pre to, že všetko bolo pre nás nové a obohacujúce a po druhé, že na mne neležala ťarcha zodpovednosti za výber a organizáciu programu.

“V polovici marca sme sedeli pri mori v tričkách a opaľovali sme sa.”

Čo bolo pre vás najväčšie pozitívum celej výmeny? A naopak čo bolo najväčším sklamaním?

Pozitívum pre mňa boli naši študenti (tí, ktorí sa do výmeny prihlásili). To, ako sa k celej veci postavili, ich nadšenie, ochota, správanie. Hlavne to, že si odniesli z výmeny skúsenosti, o ktorých som tajne dúfala, že získajú. Odpadli z nich zábrany rozprávať v cudzom jazyku, komunikovať bez problémov, poradiť si v neočakávaných situáciách a všetko zvládnuť v rámci príjemného vystupovania. To bola aj najsilnejšia črta, ktorú si Slovinskí partneri všimli a ocenili.

Najväčším sklamaním bola pre mňa stále neutešená situácia v cestovnom ruchu na Slovensku, nezájum a neprofesionalita ľudí v tomto sektore.

Keby máte porovnať slovenský a slovinský systém vyučovania - sú tam veľké rozdiely?

V zásade nie, systémy sú si v podstate podobné. Avšak pri podrobnejšom pohľade sú rozdiely veľké. U Slovincov je väčšia možnosť voľby predmetov, podstatne lepšie materiálne vybavenie, ale aj dôslednejšia kontrola práce študentov, bohatšia mimoškolská činnosť do ktorej sa študenti zapájajú, to sú len niektoré z nich.

A medzi nami žiakmi? Sme lepší? :-)

Samozrejme. :-). Ťažko posudzovať podľa takej malej vzorky (do výmeny bolo zapojených spolu 34 našich a ich študentov) a tiež pohnútky pre zapojenie do projektu boli odlišné. Naši študenti chceli a Slovinskí študenti museli, lebo im to vyplýva zo zamerania ich Európskej triedy.

Pani profesorka. Stefechová v Lublane so zmrzlinou v ruke :-)

“Pozitívum celej výmeny bolo nadšenie, ochota a správanie našich študentov.”

Za mojich (našich zapojených) študentov musím vysloviť len maximálnu spokojnosť.

Čo vám celá táto výmena dala? Išili by ste do podobného projektu znova?

Mne osobne dala poznanie novej kultúry, spoznanie zasa niečoho odlišného a inšpirujúceho. Z pohľadu učiteľa mi táto výmena ukázala, že naši študenti sú schopní a pracovití a že sú otvorení novému poznaniu. Ak chcú a majú záujem. Všetci, ktorí sa do projek-

tu zapojili, chceli a bolo to vidieť. Išla by som do toho znova, zvlášť po vyjadreniach niektorých zúčastnených, že to bolo to najlepšie, čo im škola mohla poskytnúť.

Za rozhovor ďakuje Paťa

Foto: Paťa

- Pohľad p.p. Štefi -

NOVÉ BLESKI

Ako sme sa stali otrokmi zo záchoda

VAROVANIE! Nasledujúce riadky sú písané z pohľadu Fantastic 4, ktorá sa spontánne vytvorila zo 4 slovenských (fantastických) študentov v zložení: Daniel Čačala, Simona Hanzelová, Monika Parnahajová, Patrícia Šišková.

Tým, že si toto varovanie prečítate, potvrdzujete, že ste si toho vedomí a strácate akékoľvek právo na to, aby ste mohli prípadne na niečo frlať.

Ako to všetko začalo

Po prečítaní celého článku som usúdila, že je príliš dlhý, preto (aspoň) úvod okrešom na jednu vetu.

Dlho očakávaná slovenská výprava dorazila na Trnavskú železničnú stanicu v nedeľu, 13.2.2011 o 16:34.

A teraz už in medias res (alebo kto nepochopí, nemá čo robiť na gymnáziu):

Slintajúca Horváthová, fjornič, Danova nápadnička a ostatné katastrofy valentínskeho pondelku

V nedeľu, keď mal meniny Arpád, bolo všetko v poriadku. Ako náhle sa však v kalendári objavilo meno Valentin, všetko začalo naberať iný smer. Ale pekne poporiadku!

-Otroci zo záchoda-

Ráno sme sa všetci s našimi nazvime ich slovenskými "dvojčkami" dotrepali do našej *nádhernej* školičky.

Cítite v slove *nádherná* istú dávku ironie? V tom prípade čítate správne! Slovinci sa všetci totiž hneď v úvode zhodli na tom, že naša škola vyzerá strašne. Vnútri je to o čosi lepšie, ale zvonku veru nič moc. Úprimnosť tým deckám nechýbala, to treba oceniť.

ŠOK PRVÝ! Oni nechcú jesť!

Chýbalo im možno trochu chuti do jedla - hlavne, ak vám pohostinné slovenské mamičky prestrú celú chladničku na stôl, je priam hriechom, nič si nevybrať. Ale tak iný kraj - iný mrav. Alebo by ich nechúť do jedla spôsoboval ich vek? Slovinskí profesori mali totiž apetít jak bernardín, ako sme mohli neskôr zistiť. (*Bližšie informácie u pani profesorky Štēfchovej.*)

program: príhovor pána riaditeľa, prezentácie našich žiačok, jeden kvíz, pár rozhovorov pre náš Blesk, návšteva hodín a to konkrétne biológie, fyziky, matematiky, angličtina a nemčiny ...

Áno, nemčiny. S pani profesorkou Horváthovou. Práve tejto hodiny sa zúčastnila dievčina, ktorá ovláda plynule 5 jazykov (nemčinu vrátane). Dievčina, ktorá je veľmi komuniikatívna a s pani profesorkou konverzovala celú hodinu, čím spôsobila, že jej len žiarili oči a tiekli sliny. (Ach, kiežby máme fotodokumentáciu!) Táto dievčina menom Elvira zožala neskutočný úspech nielen u pani profesorky, ale i u žiakov 4.B, ktorých následne nemala profesorka čas kedy skúšať (predsa len prehľtať toľko slín nie je srandal!)

Úspech zožala aj ochutnávka našich tradičných výrobkov, kde bodovali hlavne nápoje ako Kofola a Vinea. Ich vypitie si však vyúčtovalo nemilú daň. Návštevu toaliet v našej škole.

No späť k téme! V škole nás čakal bohatý

NOVÝ BLESK

„Žiadny toaletný papier, prázdne nádoby na mydlo, pokazený zámok ... Ale tak naša škola bola pre nich škaredá beztak a nenapravili by to ani luxusné záchody. Dokonca ani keby dovaria mäso v jedálni. (Verme tomu! Bude to tak lepšie.)

Ďalším bodom programu bola prehliadka Trnavy. Nikdy by som si neboli mysleli, že sa budeme fotiť pred Trojičkou (a ešte k tomu z opačnej strany) jak japonskí turisti, ale stalo sa. A prežili sme! Dokonca sme niektorí boli po prvýkrát(!) na Mestskej veži. Fakt je odtiaľ výhľad pekný. Škoda len, že našich slovínských kamarátov viac zaujali vtáčie exkrementy na zábradlí. Ale tak prečo nepokračovať v začatej japonskej tradícii?

Z Mestskej veže sme si to šinuli ku kostolom až sme sa prepracovali k nášmu konečnému cieľu - Západoslovenskému múzeu. Pani sprievodkyňa sa zjavne vyznala, keďže náhle prerušila svoj výklad v angličtine otázkou na naše profesorky: "Čo tu ešte máme?" Do toho výslovnosť a lá "fjorničr"(furniture, pozn. red.) a spojenia ako "the owners of Trnava Cukrovar" našim hosťom určite veľa objasnili. A keďže neobjasnili a prehliadka ich príliš nezaujala, všetko musela zachrániť party v Relaxe. A aj zachránila! Naši slovínski kamaráti nemajú podobné akcie organizované školou. Ich profesori len krútili hlavou nad tým, ako je to možné, že po takejto party nemôžu

na nasledujúci deň nikoho vyvolať ... Čo už, aspoň si Slovínsko zapamätajú ako krajinu neobmedzených možností.

Každopádne užili si to všetci, aj študenti, aj ich profesori. (Doteraz všetci ľutujeme, že práve slovínskych profesorov sme nevideli tancovať. Mali vraj zaujímavú choreografiu.)

ŠOK DRUHÝ! Kauza Dany a Sandra, love story, časť prvá

Ona, Sandra, milá slovínska deva. On, Dany, milý slovínsky chlapec. Ona celý deň po ňom pošukovala. On ju zaregistroval, keď si na obede nechutne zabrlala bundu. Bol však Valentín, večer, hrali pomalú pesničku... Tak sa Sandra rozhodla, že nič nenechá na náhodu a zavolała Danyho tancovať. A Dany ju v tej tme nevidel ...

Kosa v Blave, Hawaaaaaaai a otázka: "Will you marry me?" alebo utorok

Konečne sme sa prepracovali k programu mimo Trnavy. A mali sme toho najlepšieho pána autobusára na svete. Celý vysmiaty nám zaželal dobré ráno a bol zaskočený, keď ho slovínske dievčatá neodzdravili. "Z toho si nič nerobte, oni sú zo Slovíns-

ska," znela naša reakcia.

Pán vodič sa tým nenechal rozhodit a bezpečne nás dopravil do Modry na prehliadku výrobného procesu majoliky a späť do školy na obed. Vyprázaný rezeň v cestičku nebol síce tvrdý, ale zástupcovia vegetariánov sa tak či tak nenajedli. Otázkou je, či by niečo iné zjedli. Asi ani nie.

(Ne)posilnení školskou stravou sme opäť naskákali do úžasného autobusu a odviezli sa do Bratislavy, presnejšie k Bratislavskému hradu, kde neskutočne fúkalo. Našťastie, v Dóme sv. Martina nefúkalo, tam len mladý farár balil istú sľučnu na Bibliu (viac info u Simony Hanzelovej!). Práve ticho chrámu sa snažila prehlusiť Simona so svojimi vtípmi: "Kým dostávali barokový kostol, bola už renesancia." Taký vtíp pre intelektuálov, ale ju to pobavilo. Opakovane! Nás ostatných však viac pobavilo, keď sa dozvedela, že renesancia bola pred barokom. (Priestor pre váš škodoradostný smiech)

- Otroci zo záchoda -

NOVÉ BLESKI

Slovinské dievčatá od radosti skákali

Slovensko - slovinský profesorský dozor

Staré mesto sme pobehali v roztrúsených skupinkách. Budovy nikoho príliš nezažiali (až na slovinskú ambasádu), pozornosti sa dočkal akurát maskot MS v hokeji 2011. Obmotali ho šalom ich miestneho hokejového klubu a fotili sa rýchlejšie ako Japonci. Hlavne, že sa im páčilo.

Na záver našej tour de Blava nás čakala známa Eurovea. Neskutočne dve hodiny v tomto šialenom nákupnom centre. Čo viete robiť? Jest! A tak sme si šli nájsť nejaký fast food. Rozhodli sme sa pre pizzu. Obsluha za 100 bodov, veď sme na Slovensku. Predavačky sa medzi sebou hádali o službu. (Obsah hádky nebudeme zverejňovať - nie sme v telke, tu sa to nedá vypípať) Tá, ktorá nás obsluhovala mala navyše vražedný pohľad, už len jej sekáčik chýbal a mohli by sme ju obsadiť do hororu. Po objednaní jej Dany položil otázku: "Za koľko bude tá pizza hotová?" Odpoveď však nedostal. Ak nerátame rečnícku otázku: "Desať, dvadsať, tridsať...?" Času sme mali dosť tak sme sa pohodlne usadili a začali rozprávať. O niekoľko minút zrazu len počujeme výkriky: "Hawaaaaaiaaaaaaaai! Hawaaaaaiaaaaaaaai!! Hawaaaaaiaaaaaaaai!!! Chvíľu sme na seba pozerali, potom Dany v sebe zozbieral všetku guráž, aby mohol čeliť tejto žene z hororu. Po prevzatí pizze našťastie výkriky ustáli. Až kým nebola hotová ďalšia pizza ...

ŠOK TRETÍ! Perpetuum mobile

Naši slovinskí kamaráti prijímali

minimom potraviny, no energie mali na rozdávanie. Cestou späť totiž slovenskej časti autobusu klesali viečka od únavy. Slovinskí účastníci zájazdu boli na tom presne naopak. Púšťali si pesničky z mobilu (od techna, cez Nirvanu až po slovinské ľudovky), spievali, tleskali ... skoro aj tančovať začali. Jednoducho ich baterky sa nedali porovnať s tými našimi. Takže perpetuum mobile bolo konečne objavené! Informujte fyzikárov!

Sandra and Dany, love story, časť druhá

Po spomínaných 2 tancoch v relaxe si Sandra potmehúdsky sadla nasledujúce ráno do autobusu pred jej vyvoleného. Takže došlo aj ku konverzácií. Dany sa Sandry zdvorilo spýtal, či sa jej páčilo. Sandra zdvorilo odpovedala, že sa jej páčilo. Potom Dany nadviazal v konverzácii otázkou, či si niečo kúpila. Sandra odpovedala, že nie, že ona najradšej nakupuje v Miami. Po tejto vete to už Dany nevydržal a na rovinu sa spýtal: "Will you marry me?" (Vydáš sa za mňa? pozn.red.)

Slow food, ZOO bez zvierat a Urbár alebo streda

Stredajší nie práve najteplejší (opäť) deň sa niesol v znamení dvoch miest: Piešťany a Bojnice. Piešťany boli bleskovo prejdené, okrem pádu jednej slovinskej dievčiny, ktorá chcela mať efektívnu fotku v lete (nie v ročnom období, pozn.red.) nič nestojí za zmienku, preto sa rovno presunieme do Bojníc.

- Otroci zo záchoda -

NOVÁ BLESK

Presnejšie do Prievidze, kde sme sa zastavili, aby sme sa naobedovali. Času nebolo nazvyš, tak sme zvolili populárnu formu občerstvenia - fast food. Lenže Prievidza nie je Amerika, fast foody (resp. slow foody) tam nie sú zabehané a tak sme si pekne počkali 20 minút v rade (pričom pred nami boli 3 zákazníci) + ďalších 15 minút, kým nám priniesli našu objednávku. Už sme sa videli ako sa napchávame v autobuse keď tu zrazu zaznel rozkaz: "V autobuse sa nesmie jest!"

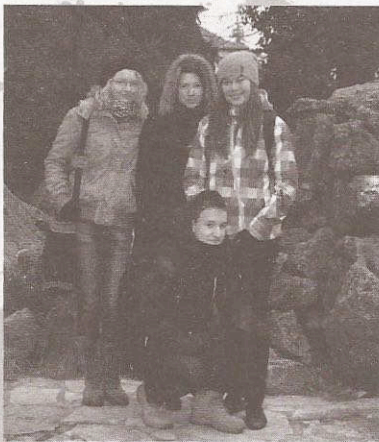
Keďže najesť sa na parkovisku nebol problém, o chvíľu sme boli s plnými žalúdkami usadení v buse na ceste do Bojníc. Zámok zožal úspech pri prvom pohľade, prehliadka bola tiež fajn. Až kým jedna slovinská deva so sivou čiapkou na hlave nepovedala po slovinsky vetu, ktorej sme dokonale rozumeli. Napísať to presne neviem, ale vyrozumeli sme, že sme debilí. Nevadí, vždy sa nájde čierna ovca. Hlavne, že ostatní boli super.

Po návšteve zámku sme šli do ZOO. Dobré čítate, vo februári v ZOO sa dá toho totiž veľa vidieť. Napríklad veľa veľa prázdnych klietok. Nejaké tie opice, zopár vtákov, dvojhrbá ťava, ktorá je vlastne somár, jeden vlk a potom znova veľa ďalších prázdnych klietok. Slovinskí profesori však na tom trvali a my pevne veríme, že si prišli na svoje a tak plnú zooložu vo februári ešte nevideli.

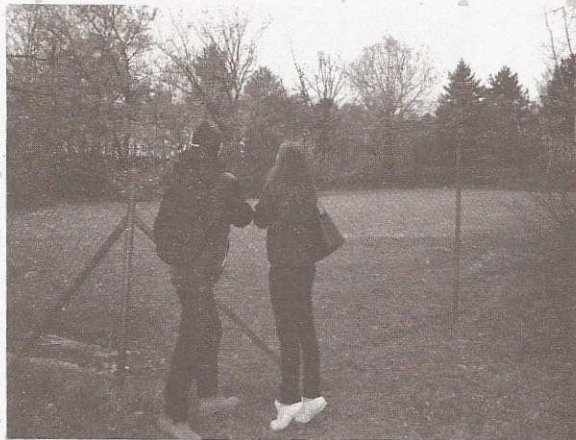
Sandra and Dany, love story, časť tretia

Nebudeme vás už dlhšie zavádzať. Sandra nie je Šeherezáda a Dano nie je Onur. A aj keď sa Sandra veľmi snažila a neustále jej záhadne padali veci dozadu smerom k Danovi, a aj keď je Sandra veľmi milé dievča, a aj keď je Dany veľmi milý chlapec, skutočná láska z toho nevznikla. Svadba tiež nie a pochopiteľne ani záverečné titulky sa neobjavili. Obaja však žili šťastne až do smrti. Aj keď nie spolu.

Paťa

Slovensko-slovinská výprava v Piešťanoch

Márne hľadanie zvierat v Bojníckej ZOO

**Na záver by sa patrilo ešte vysvetliť názov.
Preto tento malý slovensko-slovinský
slovník**

slovenský výraz

dieťa

sluha

západ

slovinský výraz

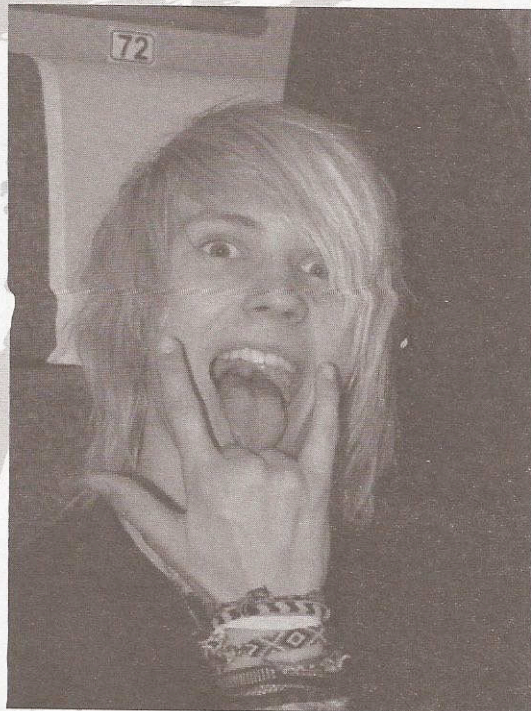
otrok

hlapec (chlapec)

zahod (zachod)

(*v zátvorke je výslovnosť, h sa číta ako ch, pozn. red.)

Počas prvej časti výmenneho pobytu ho zaregistroval azda každý. Nie, nie, toto nie je Miro Šmajda, ale jeho slovinský dvojník, **Jan Novak**. Vyspovedali sme ho viac ako jeho spolužiacky hlavne kvôli tejto podobe, ale aj kvôli jeho koničku - maľovaniu a samozrejme, kvôli vášmu záujmu. Viac už v samotnom rozhovore.

Vieš o tom, že sa neskutočne podobáš na jedného slovenského speváka?

Nie (smiech)

Na Facebooku sme videli tvoje kresby a boli sme očarení. Kde a kedy si sa naučil maľovať?

Myslím si, že to mám v génoch, pretože moji rodičia sú veľmi dobrí maliári a taktiež aj moji starí rodičia.

Učil som sa sám a maľujem od svojich 4 rokov, čiže 12 rokov už maľujem.

Čo si myslíš o našej škole?

Prvý pohľad nebol príliš dobrý, ale teraz je to fajn, začínam meniť svoj názor. (smiech)

Aké obrazy najčastejšie maľuješ?

To závisí od objednávky. Vyberieš si čo chceš namaľovať a akou technikou a ja to namaľujem.

Rozhovor so slovinským Šmajdom

Ktorá technika je tvoja obľúbená?

Nemám obľúbenú, maľujem všetko. (smiech)

Máš veľa zákaziek?

Áno .. áno ... (smiech)

A platia ti za to?

Samozrejme!

Kolko?

To je ťažko povedať. závisí od toho, ako dlho daný obraz maľujem, akú techniku použijem ... najdrahší obraz, čo som predal bol za 900 €.

Wow, no takto je dosť. Plánuješ sa tým v budúcnosti aj živiť?

Nie(smiech), je to len hobby.

A čo chceš študovať?

Myslím, že pôjdem študovať medicínu.

Aké jazyky ovládaš?

Hovorím anglicky, nemecky, trochu slovensky (smiech), trochu francúzsky, rusky, latinsky, chorvátsky...

Učíš sa dobre?

Jasné (smiech)

Máš samé jednotky?

Nie, my máme päťky. (smiech) Vo vašej škole je 1 najlepšia, u nás je najlepšia päťka.

Ktorý predmet je tvoj obľúbený?

Žiadny. (smiech) Nemám rád školu.

Jedna z Janových malieb

MANCA

Na úvod by sme sa ťa chceli spýtať, čosi myslíš o našej škole.
 Hmm. Zvnútra je pekná, ale zvonku nie je veľmi pekná (smiech).

Takže vaša škola vyzerá lepšie?

Áno!

Chodíte do európskej triedy. Čo to znamená? Aké sú rozdiely vo výučbe?

Angličtinu nás učí rodený Angličan a zúčastňujeme sa výmenných pobytov ako je tento. Na rozdiel od klasických tried máme dva predmety navyše a to Slovenia in the world - na tomto predmete sa pripravujeme na výmenné pobyty a potom Social parts of Slovene language (smiech) na tomto predmete nerobíme nič. (smiech)

HELENA

Rozumieš slovenčine?

Len trochu.

Myslela si si, že budeš rozumieť viac?

Jasné, že áno! (smiech)

Dozvedeli sme sa, že ste mali niekoľko hodín slovenčiny. Čo ste sa na nich dozvedeli? Pamätáš si niečo?

Naša učiteľka s nami preberala jedlo, vaše tradičné jedlo - bryndzové halušky. Ďalej rozprávala o syroch. No a povedať viem: "Čo robíš? Dobré ráno! Dám si pivo. Prosím si pivo. Koľko je hodín? Dobrú chuť. Ďakujem." A ešte zopár slov ...

Helena (vľavo) so svojou slovenskou partnerkou Eliškou

MINI rozhovory

TINA

Ako dlho si si písala so svojou slovenskou partnerkou?

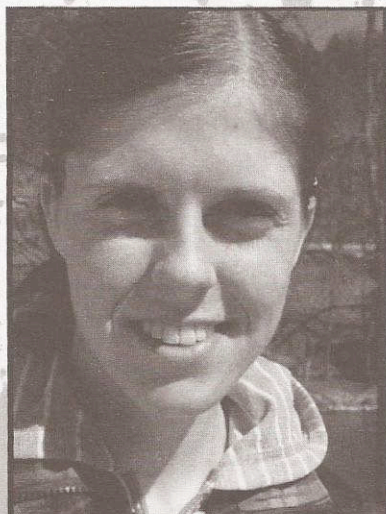
Myslím, že 4 mesiace.

Čo chceš v budúcnosti študovať?

Rozmýšľam o medicíne, pretože mám veľmi rada biológiu a chémiu, ale ešte som sa definitívne nerozhodla.

Navštívila si hodinu biológie u nás?

Áno, práve som sa odtiaľ vrátila. Vaša učiteľka bola veľmi milá, premietala obrázky, takže som rozumela skoro všetko napriek tomu, že nehovorím po slovensky (smiech).

Rozhovory pre vás pripravili a preložili
 Paťa a Dany

- Mini rozhovory -

NOVÉ BLESKI

My vieme, my vieme ... v autobuse na diaľnici

Alebo druhá časť perfektného, nezabudnuteľného, premiérového výmenného pobytu, ktorého sme sa zúčastnili. Ešte predtým, kým začnete čítať tento článok, by som vám chcela povedať, že ak ste nečítali článok o prvej časti tohto výmenného pobytu, tak si ho radšej nalistujte a pozitívne prečítajte. Inak môžete byť zmätení!

Na konci tunela bolo ... Slovinsko. A aké svetlo!

21. marec, 9:00, AS TT, 16 študentov a 2 profesorky zo ŠGJH, mikro bus. Ako jedna veľká rodina sme sa vybrali na menší výlet do Slovinska. (Ale to už iste tušíte). Za volantom ďalší skvelý šofér, ktorý sa s nami hneď podelil o zážitky: *"Minulý týždeň som viezol miss-ky na sústredenie. Poviem vám, keď ich namaľujú a spravia im vlasy, sú pekné. Ale keď ich vidíte hneď zrúna, nenamaľované, každý vlas na inú stranu, strach a hrúza. Dievčatá, žiadne komplexy, vy ste krásne!"* So zdvihnutým sebavedomím a s úsmevom na tvári nám cesta ubehla pomerne rýchlo a ani sme sa neoznali, prišiel posledný rakúsky tunel, za ktorým náš čakalo Slovinsko. A v Slovinsku, presnejšie v Jesenicích nás zas čakal triedny profesor 2.E (ďalej nazývaný ako parašutista) so svojimi žiakmi. Keďže to už boli starí známi, tak sme sa s nimi v takom štýle aj zvitáli a ponechali sa osudu. Dopadlo to tak, že niektorí nás zobrali domov najesť sa, iní rovno do mestečka Bled - fakt nádherného

(ale tie prázdne žalúdky sme im nezaviedli). My, najedení, sme sa sém dostavili o trochu neskôr, ale stále včas na to, aby sme sa pokochali krásnym prostredím a zjedli si ich "tradičný" krémeš. To, či je krémeš slovinsky národný koláč je dosť diskutabilné, ale radšej to rozoberať nebudem.

Utekli sme pred hymnou, ale pred matikárkou nie!

Druhý resp. prvý plnohodnotný deň v Slovinsku sme odštartovali v škole (alebo ak to chcete po slovinsky tak v šole) hymnou, chvalobohu, len slovinskou. Pôvodne sme mali spievať aj my tú našu, ale nakoniec sme sa tomu vyhli ani nevieme ako. (My sme vlastenci aj bez toho, aby sme na každom kroku vyspevovali, ako sa nad Tatrou blýska a na hodinách sa učíme ako sa patrí a nenacvičujeme hymnu ako naši slovinskí kamaráti. :-)) Po hymne nasledoval krúžok domácich prác. Vyrábali sme narcisy a to doslovne. Čo viac k tomu dodám. Radšej sa rozhovorím o tom, ako všetko po nás opakovali - mini bufet s tradičnými výrobkami vyzeral podobne ako u nás, dokonca ešte aj typ výrobkov sa príliš nelíšil. Najviac nás však

zarazil mini program, ktorý dostal každý z nás. Rovnaká úvodná strana, obsah robený tiež rovnakou formou, akurát vymenili slovenské miesta za slovinské. Čo už, ukázalo sa, že pani profesorka Štefečková je veľmi kreatívna osoba a slovinskí profesori nie sú schopní vymyslieť niečo vlastné. Skôr sme čakali, že my, čo sme prvýkrát robili medzinárodnú výmenu, budeme tí "horší". Nevadí, zvýšilo sa nám sebavedomie po druhýkrát.

Keď sme brali Slovincov na naše hodiny, sadli si, 15 minút sa znudene pozerali, ako sa u nás učí a potom sme ich zobrali preč. Oni nás posadili do lavíc, učiteľia nám rozdali papiere a išli sme na plný plyn. Dve vyučovacie hodiny! Angličtina bola ešte fajn, ale matematika, to bol hotový zabijak. Doteraz z toho máme nočné mory. (Vďaka ti, Bože, za naše skvelé pani profesorky!) Školskú jedáleň má gymnázium v Jesenicích oveľa lepšie zariadenú, najväčším plusom je to, že im tam nebehajú dečky zo základnej školy. Inak jedlo nič moc (zdvihnutie seba-vedomia po tretie).

Preto sme sa s poloprázdnyimi žalúdkami, no stále s úsmevmi na perách pobrali smerom k múzeu, kde to vyzeralo ako u (pra)babiek (rozumej nič špeciálne).

- Slovinsko -

NOVÉ BLESKI

Dozvedeli sme sa však, ako to vyzeralo, keď tam ešte nemali "liquid water" (tekutú vodu, pozn.red.) Len ľad a vodná para, to musí byť ťažký život! Našťastie, teraz už tekutú vodu majú v každej domácnosti. :-) Tento a aj ostatné prešľapy typu "frizúr" sme pánovi sprievodcovi odpustili, veď bol milý a snažil sa.

Po menšom výlete v múzeu sme sa vybrali na pešiu túru po Jeseniciach, čo malo určite len jeden dôvod - vyčerpať nás pred dôležitým bowlingovým zápasom! Avšak my, študenti ŠPORTOVÉHO gymnázia sme sa ale zlomiť nedali, všetko sme zvládli. A ten bowling doteraz nevieme, kto vyhral. Hlavné je, že sme sa super zabavili, prípadne si pochutnali na pizzi, ktorá mala veľkosť kamiónového kolesa. A chuťla neskutočne! (Inak také odbočenie - nepoznajú pizzu Hawaii, no pochopíte to?)

Večery každý z nás trávil inak, preto nebudem sebecky opisovať tie moje a zabíjať tak miesto. Chcela

by som len vyzdvihnúť skvelé slovinské bary (ani v jednom sa nefajčí a vo všetkých sa cítite ako doma) a rádiá. Za celý čas som tam ani raz nepočula Lady Gagu! Žiadna komerčná hudba, žiadne najhorúcejšie hity stále dookola.

Už nie len Bellucci, ale aj Parnahajová!

Slovinsko je krásna krajina. Menšia ako naše Slovensko, ale nájdete tu fakt všetko. Hory, jaskyne, hrady, more ... O tom sme sa mohli presvedčiť na vlastné oči v stredu. Na nádherné veľkolepé Alpy sme sa pozerali každý deň, do jaskyne sme zavítali v stredu doobeda. A to rovno do najväčšej - Postojna Jama je meno jej. Sadli sme si do vláčiku, ktorý pripomínal bobovú dráhu, odviezli sa, prešli ale 3 km pešo a obdivovali krásy jaskyne. Všetko to však pokazil pohľad na najnechutnejšie zviera, aké sme kedy videli - predstavili nám to

ako human fish (ľudská ryba, pozn. redakcie). Moje slová nedokážu také niečo opísať, dokonca ani priložená fotografia dostatočne nevyjadruje odpudivosť tohto tvora, na ktorého sú Slovinci tak hrdí.

Hrdí sú nielen na toto (brr, stále ma striasa, keď si predstavím, ako to tam plávalo), ale aj na hrad - Predjama Castle, kde, ako nám 4 razy prízvukovali, natáčala Monica Bellucci. Po našej návšteve sa môžu hrdiť ďalším kúskom. Kameramanka Zdenka Kubatková zachytila kamerou Moniku ... Parnahajová! Veríme, že sa to úspešne zapíše do histórie rovnako ako to, že jedného nomenovaného pána tam zastrelili na záchode. Podobnými historikami a voskovými figurínami sa nám totiž snažili vyplniť prehliadku. Interiér hradu zavela nestál (tie naše sú oveľa krajšie!) aj keď zvonku bol zaujímavý. Celkovo však musím skonštatovať: Zdvihnutie seabavedomia štvrtý raz!

Jupííí!! More!!

Human Fish

- Slovinsko -

NOVÉ BLESKI

Plavba po Ľublanci

Jedenie bagiet na prídel

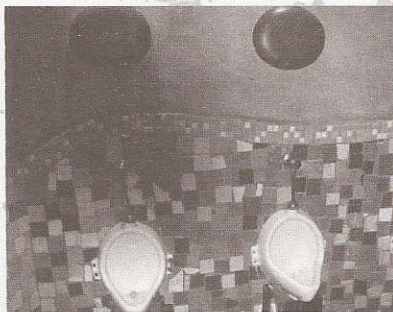
Posledný bod stredajšieho programu nám jasne ukázalo najväčší rozdiel medzi našimi krajinami - more! Krásne prímorské mestečko Piran nás privítalo slniečkom a 24 stupňami Celzia. Na dotvorenie atmosféry sme si kúpili zmrzlinu, vyzuli topánky a tešili sa z vody a slnečných lúčov. Potrebujete viac slov?

História nikdy nie je dost! Alebo opakovanie je matkou múdrosti.

Čo viete o Ľublani? Asi toľko, že je to hlavné mesto Slovinska, však? No my vieme (teda teraz pochopiteľne už nevieme) celú jej históriu minimálne od praveku. Všetko sa to začalo štvrtok ráno v Slovinskom parlamente. Áno, dobre vidíte. V parlamente. Majú tam totiž takú jednu miestnosť a v tej miestnosti je taká jedna kresba ... Kresba cez celú izbu, na ktorej je zobrazený azda celý vývoj slovinského ľudu. A my sme ku každému každúčkému obrázku mali výklad! Ešteže sme si potom mohli sadnúť a chvíľu pozorovať slovinských politikov - milí ľudia, zakývajú, usmejú sa ... Inak sa nejako z nóriem nevymykajú a v parlamente robia to, čo asi všetci: čítajú noviny, posielajú smsky, chatujú na facebooku, alebo len tak medzi sebou klábosia. Z parlamentu sme sa pobrali

na vyhliadkovú playbu po Ľublanci, kde sme ako inak, počúvali po druhý tú istú históriu mesta. Treba však uznať, že "námorník" ju rozprával oveľa zaujímavejším a pútavejším spôsobom. Preplnení informáciami a hladní sme si po plavbe sadli pred kostol a pustili sa dojedenia bagiet, ktoré nám dali z jedálne. Všetci sme si rovni, takže každý z nás dostal rovnako suchú bagetu (maslo alebo syr tam príliš nepoužívajú). A keďže nie sme všetci rovnakí, niektorí bagetu zjedli, niektorí zjedli len časť a iní to po prvom zakusnutí vzdali a pochutnali si radšej na niečom zo zásob. Každopádne, nikto nebol hladný, čo bolo dôležité, pretože nás čakala história č. 3. Tentoraz v podaní našich slovinských parterov. Treba uznať, že nabífení to boli riadne.

Najviac zo všetkého nás však potešil rozchod, pri ktorom sme všetky tie informácie mohli vypustiť z hlavy. Na oslávenie tohto procesu sme si kúpili zmrzlinu a vôbec nás netrápilo, že jeden kopček stál 1,5 €. Povieť vám, stálo to za tých bývalých 100 korún (mala som dva kopčeky). Aspoň som bola posilnená pred namáhavým výstupom na hrad (šli sme do kôpca, ktorý zmenil naše ponímanie slova "3D").

Ak ste muž, máte trochu vypité a potrebujete ísť na záchod, v slovinských baroch je o vás najlepšie postarané! Nad pisoárom sa nachádzajú podušky, o ktoré sa môžete oprieť a prípadne si zdriemnuť.

Horný rad z ľava doprava: Petra Debnárová, Viera Bohunická, p.p. Gunišová, Petra Vyskočová, Veronika Malovcová, Róbert Dano, Petra Benkovská, Eliška Pavlíková, Lucia Ježovičová, Romana Hanuštiaková
Sediaci (z ľava doprava): Simona Hanzelová, Patrícia Šišková, Monika Parnahajová, Zdenka Kubatková, Daniel Čačala
Ležiaci: Kristína Fančovičová, Jana Puškárová
Čupiaca: p.p. Štefechová

Pustili nám tam totiž "3D" film. O čom inom ako nie o histórii Ľublany?? Grafika bola nekvalitná, všetko bolo rozmazané, angličtina v slúchadlách nefungovala (a taliančine nerozumieme), tak sme sa akurát všetci dobre vyspali.

Prebral nás až neskutočný výhľad z hradnej veže, na ktorej si pani Čačala skoro chytil suvenir. (Viac info u samotného pána Č.)

To už je koniec?

Posledný deň sme sa ráno nemohli vyspať, ale museli sme naklusať do školičky. Ako povedal parašutista: "Neprišli ste do Slovinska preto, aby ste spali!" A tak sme vyplnili jeden kvíz, ktorý nápadne pripomínal písomky pp Burzovej. Veď kto by už nevedel, v ktorom roku sa uskutočnil prvý skok z 200 metrového mostika? A v ktorom skok zo 100 metrového?

No predsa Slovinci! Teda neviem, či stroskotali práve na týchto dvoch otázkach, ale v kvíze zvíťazila práve slovenská skupina! Opäť sa nám zdvihlo sebavedomie už ani neviem po koľký raz.

Škoda len, že volejbalový zápas sme prehrali. Boli sme

však morálnymi víťazmi. Naša fanúšikovská základňa na čele s pani proforskou Štefechovou bola určite nezabudnuteľná.

A nielen preto sme si nakoniec vyslúžili od parašutistu veľmi veľkú pochvalu. O tom, akí sme milí, slušní, zdvorilí (vždy sme všetkých pozdravili). O tom, ako sme sa vedeli prispôbiť aj keď sme napr. volejbal pôvodne nechceli hrať. O tom, že aj keď nie všetko bolo dokonalé, vedeli sme sa na tom zabaviť a boli sme VŽDY USMÍATI! (A naše sebavedomie už bolo vo výške vyššej ako Triglav - najvyšší slovinský vrch - 2 864 m.n.m.)

Pravda, v spoločnosti takej skvelej partie, aká sa tam zišla, sa nedalo neusmievať. A aj keď sme si mali všetko zlé povedať až v autobuse na diaľnici na ceste domov, zrazu sme nemali žiadnu sťažnosť.

Tento výmenný pobyt sa jednoducho stal - aspoň pre mňa (a určite aj pre ostatných) - najlepším výletom, ktorý som na gympli zažila.

Paťa

Foto:Paťa, Kika

- Slovinsko -

NOVÁ BLESKA

Čo na to celé vraším JA?

Stále nemáte dost? Chceli by ste o našom legendárnom pobyte vedieť niečo viac? Napríklad konkrétne zážitky niektorých účastníkov? Nech sa páči! Náš redaktor (a zároveň tiež účastník výmeny) Dany ich vyspovedal a oni sa tak rozhovorili, že ich nebolo možné zastaviť. Prajem Vám príjemné čítanie, niektoré odpovede stoja naozaj za to.

;-)

Zdenka Kubatková, bývalá VIII.SG

Pred návštevou Slovinska, úprimne, čo si si myslela o tejto krajine, prírode, ich zvykoch, ľuďoch, životnej úrovni, kultúre?

Myslela som si, že sú na podobnej úrovni ako my... či už sociálne pomery, zvyky alebo príroda.

Prvé dojmy po vystúpení z autobusu v Slovinsku? (prvé tri slová, ktoré ti vtedy napadli okrem samovraždy)

Preboha – Zabudli pre nás prísť – Ako je tu krásne

Ako na teba pôsobila nová rodina, prostredie, mačky?!

Rodina super. Veľmi milá, ústretová, starostlivá. Na domáce zvieratá sa dalo zvyknúť.

Prvý školský deň v slovinskej škole. Dojmy z učiteľov, tried, správanie domácich v ich škole? Nezapievali Slovinci tú hymnu falošne?

Prvý deň na škole? Šok, pozitívny. Majú krásnu a čistú školu, moderne zariadenú. Učiteľia sa nedajú porovnať po jednej hodine strávenej spoločne. Ale prvý dojem normálny, podobne ako na Slovensku. Teda až na to, že tam majú učiteľia tak 10-násobok platu slovenského učiteľa takže predpokladám, že svoju prácu vykonávajú s väčšou radosťou. A majú na väčších toaletákych!!!! A v každej triede mydlo a papierové obrúsky!!!! A strážač na

-Názory účastníkov-

tabulu!!! Zeby vitaj civilizácia a naše školstvo žije v dobe kamennej? Nie je smiešne, že sme boli nadšení z prítomnosti základných hygienických potrieb? Hymna? Keďže my sme nespievali žiadnu (čo by dopadlo určite óveľa horšie, z toho dôvodu, že veľa ľudí nepoznajú ani celý text) nebudem kritizovať.

Trávenie večerov, resp času, ktorý sme nestrávili spolu ako skupina? Išlo o naplnený program- nejaké vychytávky ako obídenie jazera v Bledě v mojom prípade - či o ležanie v posteli s Bibliou?

Podľa mňa bola chyba, že nás nezobrali raz von spolu ako celú skupinu. Ale myslím že by to bolo aj dosť nereálne pretože jeden býval 50 km na východ a ďalší 100km na sever... Program bol dosť nahustený a aj keď úžasný, stále vyčerpávajúci. Tak na nejaké flámovanie nezostávalo času ani sil. Bled som videla v noci a potom o 6 ráno. Ale aj tak bol nádherný. A v Slovinsku robia geniálne krémeše. Nie ako tu na Slovensku samá chémia a pomaly mandarínka je väčšia než koláče čo tu dostanete.

Z Jesenic k moru sa dá dostať za dve hodiny po diaľnici, v podstate cez celú krajinu. Malá rozloha, kopa prírodných krás a krásnych ľudí. Vrátiš sa do Slovinska opäť či nie je dôvod?

Veľmi rada by som sa vrátila. Je tam krásne, úžasní ľudia, životná úroveň asi tak o 100%

vyššia než na Slovensku. Takže áno, vrátila.

Najkrajší deň, najkrajšia spomienka?

Najkrajší deň, najkrajšia spomienka?

Jaskyňa, hrad, more!!!

Slovinci nemajú v televízii dabing, tým pádom pozerajú všetko v nemčine a angličtine. Čo hovoríš na ich komunikačné schopnosti a znalosti jazyka v porovnaní so Slovinskom? (skrátka nejak odpovedz, že sme na tom zle, díky za porozumenie)

Je to úžasné, majú príležitosť sa naučiť. Čo sa my môžeme naučiť? Nič. Akurát, že český dabing je lepší ako slovenský. (nerátam Harryho Pottera, ale každý sa raz utne)

Zostala si v kontakte so svojou slovinskou polovičkou, či? Rozumeľa si jej/im niečo v slovinsčine?

Nezostala. Keď si zvykneš na prízvuk dá sa veľa rozumieť.

Zhrnutie spomienok/myšlienok po tomto výlete do par najlepšie vystihujúcich slov/viet. (treba preháňať, aj keď nebude asi treba, lebo bolo fakt dobre, ruku na srdce)

Positívne zhrnutie: Bola úžasne! Úžasná krajina, úžasní ľudia. Perfektne sme sa zabavili a pritom sme spoznali veľa nových vecí. Negatívne zhrnutie: Dokelu, to už vážne sa majú ľudia horšie ako ľudia na Slovensku len v Afganistane?!

Pred návštevou Slovinska, úprimne, čo si si myslela o tejto krajine, prírode, ich zvykoch, ľudoch, životnej úrovni, kultúre?

Takže, veľmi veľa som toho o Slovinsku nevedela, základné info čo sa týkalo geografie, politiky, jazyka. O krásnej prírode v Slovinsku som už počula, čiže som bola zvedavá. No tie hory a dedinky v ktorých bývali, teda konkrétne moja rodina ma veľmi prekvapili. Bolo to tam fakt krásne, len neviem, či by som sa nebála takto v lese. (smiech)
Ich zvyky som nejak neriešila ani teraz o nich v podstate nič neviem, ale brala som Slovinsko ako dost podobnú krajinu tej našej, čiže pod to spadá kultúra, životná úroveň aj ľudia.

Prvé dojmy po vystúpení z autobusu v Slovinsku? (napíš prvé tri slová, ktoré ťa vtedy napadli okrem samovraždy)

1. Bože, to vážne??
2. Ktorá baba je tá moja?? (smiech)
3. Som zvedavá čo pre nás nachystali.

Ako na teba pôsobila nová rodina, prostredie, mačky?!

Rodičia boli veľmi milí, prvý dojem fajn až na to že Urškina mamka skoro vôbec nevarila. (smiech) Ale prišlo mi, že sú asi dost bohatí podľa domu, záhrady atď.

Prvý školský deň v slovinskej škole. Dojmy z učiteľov, tried, správanie domácných v ich škole? Nezaspievali Slovinci tú hymnu falošne?

Prvý deň bol skvelý, výroba tých narcisov bola zábava. Učitelia sa mi zdali príliš prísni a nie veľmi priateľskí. Triedy a celkovo školu mali oveľa lepšie vybavenú ako my, labáky boli bombové. Hymna bola... ehm... aspoň sa snažili. (smiech)

Trávenie večerov, resp. času, ktorý sme nestrávilí spolu ako skupina? Naplnený program, nejaké vychytávky ako obídenie jazera v Blede v mojom prípade, či ležanie v posteli s bibliou?

Večer sme chodili dost neskoro z tých našich túr, ale inak môj čas vyplňal väčšinou hokej, aj keď na tom štadióne bola strašná zima a

keď som tam mala ísť už po treťi raz skoro som neprežila. A jeden večer som kecala s Urškou a jej rodičmi po anglicky, slovinsky, chorvátsky, rusky aj slovensky - zaujímavý večer to bol.

Z Jesenic k moru sa dá dostať za dve hodiny po diaľnici, v podstate cez celú krajinu. Malá rozloha, kopa prírodných krás a krásnych ľudí. Vrátiš sa do Slovinska opäť či nie je dôvod?

Určite by som sa tam chcela niekedy vrátiť či už v zime do hôr alebo v lete k moru. Dokonca možno aj na návštevu k Urške. Som vraj vítaná aj s celou rodinkou, tak uvidíme, či mi otvoria, keď sa tam jedného dňa zjavím. (smiech)

Najkrajší deň, najkrajšia spomienka?

Najkrajší deň bol jednoznačne ten pri mori v Pirane, krásne počasie pohodička a najkrajšia spomienka je natáčanie nášho baywatch-u pri môle. ;)

Slovinci nemajú v televíziách dabing, tým pádom pozerajú všetko v nemčine a angličtine. Čo hovoriš na ich komunikačné schopnosti a znalosti jazyka v porovnaní so Slovenskom? (skrátka nejak odpovedzte, že sme na tom zle, diki za porozumenie)

To som ani nevedela, vážne?! Čo sa týka mladých ľudí myslím, že v dnešnej dobe je základ vedieť cudzí jazyk a aj v Slovinsku to vedia, dohovorela som sa s hocikým bez problémov. Slováci by si mali brať príklad.

Zostala si v kontakte so svojou slovinskou polovičkou? Rozumela si jej/im niečo v slovinčine?

Občas si napíšeme nejakú správu na FB, že čo nové.

Kristína Fančovičová, bývalá VIII.SG

Rozumela som im málo, tak maximálne dobré ráno, čo chcem na raňajky, či mi chutilo a aký sme mali deň. (smeich)

Zhrnutie spomienok/myšlienok po tomto výlete do pár najlepšie vystihujúcich slov/viet. (treba prehádzať, aj keď nebude asi treba, lebo bolo fakt dobre, ruku na srdce)

Naozaj bolo perfektne, nemám sa načo sťažovať. Do celého tohto projektu som išla tak trochu naslepo, ale oplátilo sa. Samozrejme veľká vďaka pani profesorky Štefchovej, že niečo takéto sa u nás vôbec podarilo. Slovinci sa o nás pekne starali, poskytli nám mnoho informácií o ich krajine, ktoré sme si s radosťou vypočuli aj viac krát za deň a vytiahli nás na tie najlepšie vyhladky (tá v Ljubljane sa mi obzvlášť páčila). Vtedy sme to brali inak, no teraz vždy keď si na Slovenia trip spomeniem, mám úsmev na tvári. Stretli sme sa výborná partia ľudí, ktorí majú radi nové zážitky, radi spoznávajú nových ľudí, rešpektujú iné zvyky a mentalitu, čo všetky zážitky ešte umocňovalo.

Ďakujem, že som mohla byť súčasťou tohto výletu.

P.S. Podme znova!!

- Názory účastníkov -

NOVÁ BLESK

Pred návštevou Slovinska, úprimne, čo si si myslela o tejto krajine, prírode, ich zvykoch, ľudoch, životnej úrovni, kultúre?

Pred našim výletom som Slovinsko vnímala iba ako krajinu, cez ktorú človek rýchlo prefrčí do Chorvátska. Vedela som, že to je malá krajina s peknou prírodou, ale čo sa týka mentality tamojších ľudí, nevedela som, čo presne mám očakávať.

Prvé dojmy po vystúpení z autobusu v Slovinsku? (prvé tri slová, ktoré ti vtedy napadli okrem samovraždy)

Kde je Sandra? (smiech) Ona totižto chvíľu meškala.

Ako na teba pôsobila nová rodina, prostredie, mačky?!

Bývala som v malej dedinke Spodnje Gorje, čo bolo pár minút cesty autom od mesta Jesenice. Cítila som sa tam ako v nejakej chatovej oblasti – okolo lesy a hory, veľmi úzke cesty, takmer nikde ani živej duše (ak nerátame mačky) a domy pripomínali tiež skôr chatky. Čo sa týka mojej hosťovskej rodiny, všetci boli veľmi milí a snažili sa nám vyjsť v ústrety. Obaja Sandrini rodičia hovorili plynule anglicky a nemecky, takže sa s nimi dalo porozprávať. Celkom sa aj zaujímali o Slovensko, o naše zvyky, tradície, jedlo, a často sme porovnávali aj slovenské a slovinské slová, lebo niektoré boli naozaj dosť podobné, učili sme sa navzájom nejaké jednoduché frázy. Boli to veľkí milovníci mačiek, mali ich určite viac než 10 a okrem toho mali aj troch psov, takže nájsť v dome izbu, kde by ste nestretli nejaké zviera, bolo skoro nemožné.

Prvý školský deň v slovinskej škole. Dojmy z učiteľov, tried, neprávanie domácich v ich škole? Nezaspievali Slovinci tú hymnu falošne?

To, či spievali alebo nespievali hymnu falošne si už nepamätám, ale každopádne na nich bolo vidno, akí sú na svoju krajinu hrdí. Čo sa týka školy, to bola asi jediná bu-

do v celom meste (Jesenice), ktorá ma zaujala. Čakala som niečo oveľa horšie, preto som bola dosť prekvapená, ba dokonca nadšená, aké to tam mali vynovené a bolo cítiť, že v škole to naozaj žije, že tam majú množstvo školských aktivít, a že to pre nich nie je len miesto, kde si človek odsedí povinné predmety a potom ide domov.

Trávenie večerov, resp času, ktorý sme nestrávili spolu ako skupina? Išlo o naplnený program-nejaké vychytávky ako obídenie jazera v Bledě v mojom prípade - či o ležanie v posteli s Bibliou?

Hneď prvý deň nás Sandra vzala do Bledu, urobili sme si okružnú jazdu okolo jazera, prezreli sme si mesto, nakúpili suveníry, posedeli si v kaviarni. Ďalšie večery sme trávili v Spodnje Gorje jedením krémešov a pitím radlerov. Raz sme ostali v Jesenicach a išli sme omrknúť tamojšie mužské volejbalové družstvo. Zdá sa, že je to u nich dosť populárny šport – okrem hokeja, lebo baby to dosť sledovali, pozerali zápasy, prežívali to, ale nebola som si istá, či im nešlo iba o fešných hráčov.

Z Jesenic k moru sa dá dostať za dve hodiny po dialnici, v podstate cez celú krajinu. Malá rozloha, kopa prírodných krás a krásnych ľudí. Vrátiš sa do Slovinska opäť či nie je dôvod?

Určite sa tam chcem vrátiť. Je to pekná krajina, majú tam naozaj všetko, od hôr a lesov až po more. V Lublani som sa cítila celkom fajn, je to dosť malé hlavné mesto, páčilo sa mi tam akurát tak vyesádzanie pri Lublanci (samozrejme, je to fajn len keď je pekné počasie), kam si chodí oddýchnuť množstvo mladých ľudí, ale inak toto mesto podľa mňa nie je až tak turisticky atraktívne. Myslím si, že prímorské mestečko Piran bolo pre nás ako turistov oveľa atraktívnejšie.

Simona Hanzelová, bývalá IV.B

Škoda, že sme tam boli tak krátko. Väčšina z nás by tam ostala oveľa dlhšie, nestihli sme si všetko popozerať. A taktiež nesmiem zabudnúť spomenúť Bled – raz sa tam chcem vrátiť.

Najkrajší deň, najkrajšia spomienka?

Asi to bol deň, keď sme navštívili Piran, lebo zo zimy sme sa zrazu dostali do teplejšieho počasia a tak sme mali možnosť v marci odhodit bundy, a niektorí aj topánky.

Slovinci nemajú v televízii dabing, tým pádom pozerajú všetko v nemčine a angličtine. Čo hovoríš na ich komunikačné schopnosti a znalosti jazyka v porovnaní so Slovinkom? (skrátka nejak odpovedz, že sme na tom zle, díky za porozumenie)

Ako som spomínala, obaja Sandrini rodičia hovorili plynule anglicky a nemecky. A neboli to len oni, kto dokázal bez problémov komunikovať s nami – cudzincami. Nestretala som sa s človekom, ktorý by na mňa „čumel“ a nevedel povedať ani ň v inom, ako slovinskom jazyku.

Dokonca aj Sandrina babka rozprávala plynule nemecky. Myslím, že aj toto je jeden z rozdielov medzi Slovincom a Slovencom. Tú má cudzinec problém dorozumieť sa, tam nie. Ale zasa, ak by sme aj my bol odkázaní na zahraničné televízne program, tiež by sme boli donútení viac sa učiť cudzie jazyky.

Zostala si v kontakte so svojou slovinskou polovičkou, či? Rozumela si jej/im niečo v slovinčine?
Spočiatku som mala problém rozumieť im, ale neskôr som už zachytávala slová a rozumela som, o čom sa zhruba rozprávajú. Mám na Sandru kontakt, párkrát sme si písali, čo je nové a podobne.

Zhrnutie spomienok/myšlienok po tomto výlete do par najlepšie vystihujúcich slov/viet. (treba prehádzať, aj keď nebude asi treba, lebo bolo fakt dobre, ruku na srdce)
Dobrá partia a pekná krajina → jasné, že tam bolo super. Máme na čo spomínať.

Pred návštevou Slovinska, úprimne, čo si si myslela o tejto krajine, prírode, ich zvykoch, ľudoch, životnej úrovni, kultúre?
Myslela som si, že je to krajina s prírodnými krásami a na vyššej životnej úrovni ako my. A že ľudia budú podobní ako my. Ale o ich zvykoch a kultúre som nerozmyšľala.

Prvé dojmy po vystúpení z autobusu v Slovinsku? (prvé tri slová, ktoré ti vtedy napadli okrem samovraždy)
Už niet cesty späť.....

Ako na teba pôsobila nová rodina, prostredie, mačky?!
Rodina bola super! Boli veľmi pohostinní milí a snažili sa komunikovať aj keď mama vedela

Petra Benkovská, IV.A

len po slovinsky a otec po anglicky tiež nevedel, tak sme komunikovali po nemecky. A moja slovinská polovička bola tiež príjemná a milá a mali sme dobré vzťahy.

Prvý školský deň v slovinskej škole. Dojmy z učiteľov, tried, správanie domácich v ich škole? Nezaspievali Slovinci tú hymnu falošne?
To, že školstvo v Slovinsku je na vyššej úrovni ako u nás sme sa presvedčili na vlastné oči. Napr. vybavenie tried. Učítelia sa mi zdali byť prísni, ale inak milí. A to s tou hymnou bolo zaujímavé. (smiech)

Trávenie večerov, resp času, ktorý sme nestrávilí spolu ako skupina? Išlo o naplnený program- nejaké vychytávky ako obídienie jazera v

Blede v mojom prípade - či o ležanie v posteli s Bibliou?

Prvý večer bol veľmi pekný, keď sme sa boli v Blede prejsť okolo jazera a potom na ich typickom krémeši. A potom sa mi páčil večer keď sme zostali doma a s celou rodinou sme sa len tak rozprávali. Ale bolo tam viac pekných večerov.

Z Jesenic k moru sa dá dostať za dve hodiny po diaľnici, v podstate cez celú krajinu. Malá rozloha, kopa prírodných krás a krásnych ľudí. Vrátiš sa do Slovinska opäť či nie je dôvod?

Rada by som sa tam išla ešte raz pozrieť.

Najkrajší deň, najkrajšia spomienka?

Najkrajší deň a aj zážitok bol pre mňa keď sme boli v Pirani.

Slovinci nemajú v televízii dabling, tým pádom pozerajú všetko v nemčine a angličtine. Čo hovoríš na ich komunikačné schopnosti a znalosti jazyka v porovnaní so Slovencom? (skrátka nejak odpovedz, že sme na tom zle, díky za porozumenie)

Pozeranie programov v cudzom jazyku má dobrý vplyv na ich komunikačné schopnosti a je vidieť, že ich jazyková úroveň je vyššia ako naša.

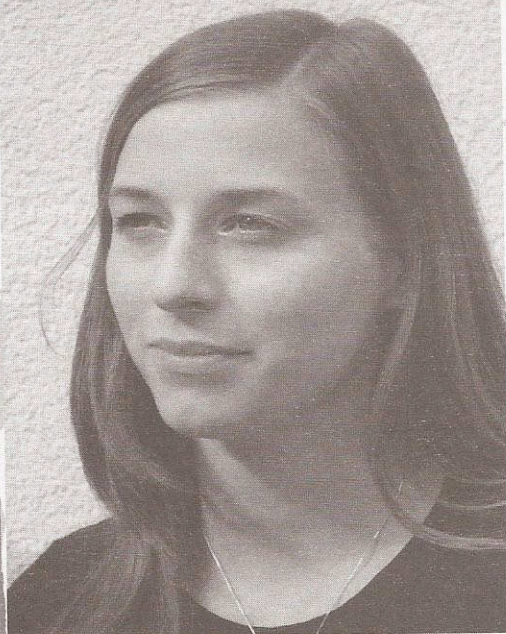
Zostala si v kontakte so svojou slovinskou polovičkou, či? Rozumela si jej/im niečo v slovinčine?
Nejaký čas sme boli v kontakte, ale teraz už nie sme. Áno jeden večer sme sa dokonca rozprávali len slovinsky a slovinsky

Zhrnutie spomienok/myšlienok po tomto výlete do par najlepšie vystihujúcich slov/viet. (treba prehádzať, aj keď nebude asi treba, lebo bolo fakt dobre, ruku na srdce)

Spočiatku som mala obavy a niekedy mi to tam vážne liezlo na nervy. Ale neľutujem, že som tam išla, pretože som tam zažila mnoho krásnych zážitkov, na ktoré nikdy nezabudnem. Spoznala som nových ľudí a myslím si, že každému z nás to určite veľa dalo.

- Názory účastníkov -

NOVÝ BLESK

Petra Vyskočová, IV.B

Pred návštevou Slovinska, úprimne, čo si si myslela o tejto krajine, prírode, ich zvykoch, ľuďoch, životnej úrovni, kultúre?

Myslela som si, že je to bohatá krajina, ďaleko pred nami s vysokou životnou úrovňou, s dobrou ekonomikou.

Prvé dojmy po vystúpení z autobusu v Slovinsku? (prvé tri slová, ktoré ti vtedy napadli okrem samovraždy)

Nevadí, vydržíme, 5 dní.

Ako na teba pôsobila nová rodina, prostredie, mačky?!

Moja "nová rodina" bola veľmi milá, pekne sa o mňa starali, všetko chceli o nás vedieť. Bývala som

dost' ďaleko od všetkých, čo mi asi najviac vadilo. A mačky??

Asi som bola jediná, kto v rodine nemal mačky, ale dvoch psov, ktorí bývali v dome ako členovia rodiny a stále ma olizovali, a skákali po mne.

Prvý školský deň v slovinskej škole. Dojmy z učiteľov, tried, správanie domácich v ich škole? Nezaspievali Slovinci tú hymnu falošne?

Škola vyzerala

ako vojenská nemocnica, chodby bez okien, zeleno - biele steny, zelené dvere. Niektorí učitelia sa aj správali ako generáli, študenti boli ako vo výcvikom tábore, všetko muselo byť dokonalé, počnúc hymnou, cez dokonalý výklad o Slovinsku (na známku) až po hodinu matematiky, na ktorú sme sa mali ísť len pozrieť a skončilo to pri učení.

Trávenie večerov, resp času, ktorý sme nestrávil spolu ako skupina? Išlo o naplnený program- nejaké vychytávky ako obidnenie jazera v Bledě v mojom prípade - či o ležanie v posteli s Bibliou?

Ak sme neboli niekde vonku, mali sme rodnú večeru, potom nejaký film, spoločenské hry, alebo počúvanie hry na husle malej sestry.

Z Jeseník k moru sa dá dostať za dve hodiny po diaľnici, v podstate cez celú krajinu. Malá rozloha, kopa

prírodných krás a krásnych ľudí. Vrátiš sa do Slovinska opäť či nie je dôvod?

Mam taký pocit, že už som tam všetko videla, za tých 5 dní aj s cestou, čo sme tam boli, a ako sa hovorí: "Človek nikdy nevie.", no ja s istotou viem, že na dovolenku by som tam určite nešla. (smiech)

Najkrajší deň, najkrajšia spomienka?

Jednoznačne deň, keď som boli pri mori - najkrajšia časť trip-u.

Slovinci nemajú v televízii dabing, tým pádom pozerajú všetko v nemčine a angličtine. Čo hovoríš na ich komunikačné schopnosti a znalosti jazyka v porovnaní so Slovenskom? (skrátka nejak odpovedz, že sme na tom zle, díky za porozumenie)

V porovnaní so Slovenskom, si uvedomujú, že sú malá krajina, a ak sa niekam chcú dostať, potrebujú cudzí jazyk. Veľké plus je, že v TV ide všetko v originálnom znení s titulkami. Nemali vôbec problém komunikovať v cudzom jazyku, väčšina študentov vedela dva cudzie jazyky, dokonca profesori ovládali cudzie jazyky plynulo, nie len jazykári.

U nás je problém aj s jedným cudzím jazykom.

Zostala si v kontakte so svojou slovinskou polovičkou, či? Rozumela si jej/im niečo v slovinčine?

V kontakte sme vôbec nezostali. Keď zistila, že jej takmer všetko rozumiem, prestala používať angličtinu, a používala som ju len ja, pretože ona mi nerozumela.

Zhrnutie spomienok/myšlienok po tomto výlete do par najlepšie vystihujúcich slov/viet. (treba prehádzať, aj keď nebude asi treba, lebo bolo fakt dobre, ruku na srdce)

Z mojej strany to bolo jedno veľké prekvapenie. Myslím, že to bol pekný zážitok. A treba uznať, že my sme si to tam užili naplno. :)

Pred návštevou Slovinska, úprimne, čo si si myslela o tejto krajine, prírode, ich zvykoch, ľuďoch, životnej úrovni, kultúre?

Nemyslela som si nič extra, vedela som len, že je to ešte menšia krajina ako tá naša, že majú more aj hory, platia eurom a rozprávajú nejakou hatlaninou.

Prvé dojmy po vystúpení z autobusu v Slovinsku? (prvé tri slová, ktoré ti vtedy napadli okrem samovraždy)

Prvé dojmy boli celkom fajn, páčila sa mi príroda - všade okolo nás boli hory - bola som zvedavá, aké to bude.

Ako na teba pôsobila nová rodina, prostredie, mačky?!

Členovia rodiny boli v pohode, až na to, že nevedeli po anglicky. Komunikovali sme rukami nohami, takže nič moc.

Prvý školský deň v slovinskej škole. Dojmy z učiteľov, tried, správanie domácich v ich škole? Nezaspievali Slovinci tú hymnu falošne?

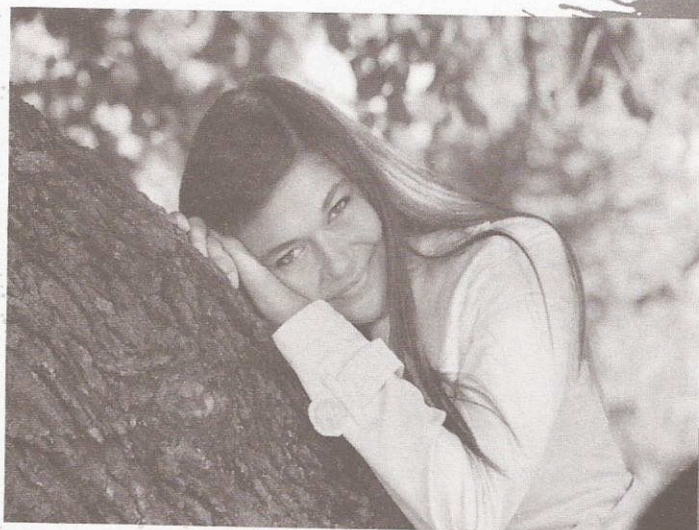
Škola bola asi najkrajšou budovou v Jeseniciah aj keď vo vnútri pripomínala nemocnicu. Učitelia boli naspědovaní, z tej matiky sa ešte teraz spamätávam. (smiech) A čo sa týka hymny ... hmm ... celkom pekná ľudovka. (smiech)

Trávenie večerov, resp času, ktorý sme nestrávilí spolu ako skupina? išlo o naplnený program- nejaké vychytávky ako obídanie jazera v Bledě v mojom prípade - či o ležanie v posteli s Bibliou?

Trávenie večerov - fajn, keďže vedľa bývala Paťa s Leou, boli sme večer na bowlingu, na volejbale vo vedľajšej dedine aj s Danyom a jeho "zaujímavým" partákom... (smiech)

Z Jesenic k moru sa dá dostať za dve hodiny po dialhici, v podstate cez celú krajinu. Malá rozloha, kopa prírodných krás a krásnych ľudí. Vrátiš sa do Slovinska opäť či nie je dôvod?

Určite sa do Slovinska vrátim,

Monika Parnahajová, bývalá IV.B

niekedy v budúcnosti ak budú peniažky a čas.

(Smiech)

Najkrajší deň, najkrajšia spomienka?

Najkrajší deň bol stopercentne ten, keď sme boli pri mori!

Slovinci nemajú v televízii dabing, tým pádom pozerajú všetko v nemčine a angličtine. Čo hovoria na ich komunikačné schopnosti a znalosti jazyka v porovnaní so Slovenskom? (skrátka nejak odpovedz, že sme na tom zle, díky za porozumenie)

To, že nemajú dabing je podľa mňa super, je to šanca. ako sa super naučiť cudzí jazyk bez toho, aby ste o tom vedeli. Moja slovinská "polovička" Elvíra bola príklad: vedela po nemecky, anglicky, rusky, srbochorvátsky a slovinsky. Keď to však porovnam so Slovenskom, nie sme na tom až tak zle... Tie decká nevedeli po anglicky o nič lepšie ako my...

Zostala si v kontakte so svojou slovinskou polovičkou, či? Rozumela si jej/im niečo v slovinčine?

S Elvírou som nezostala v kontakte, je ťažko si s niekým písať ak s ním nie ste často. A v slovinčine som jej nerozumela vôbec nič. Ako takú hatlaninu ako slovinčinu som asi fakt ešte nepočula.

Zhrnutie spomienok/myšlienok po tomto výlete do par najlepšie vystihujúcich slov/viet. (treba preháňať, aj keď nebude asi treba, lebo bolo fakt dobre, ruku na srdce)

Bolo nám tam úplne super, nikdy nezabudnem na to, ako sme si v parlamente pozerali "veľmi zaujímavé" maľby od pánov komunistov, alebo počúvali sprievodcu v múzeu ktorého angličtina fakt stála za to...

Alebo ako nás posledný deň vytrepali na ten hrad... A p.p. Štefi to už nevydržala a povedala pamätnú vetu: "DO RITTI!" (smiech)

Je toho strašne veľa, na čo budem v budúcnosti spomínať. A musím povedať, že táto výmena patrí k mojím najkrajším zážitkom na ŠGHJ.

Zážitky, dojmy a názory pre Vás vyzbieral: Dany

Na foto ďakujeme respondentom

- Názory účastníkov -

NOVÉ BLESKI

Slovaška republika = Slovenská republika

Uradne ime Slovaške je Slovaška republika. Je nova država, ki je začela obstajati 1. januarja 1993, ko se je bivša češkoslovaška razdelila na dve državi na Češko republiko in Slovaško republiko.

Naša lepa država se nahaja u srcu Evrope, obdana z petimi državami: Poljska, Češka republika, Madžarska, Avstrija in Ukrajina.

Slovaška ima 5 milijonov prebivalcev.

Uraden jezik je slovaščina.

Glavno mesto je Bratislava.

Visoki Tatras so najvišje gore in so obiskane s strani Slovakov in turistov z drugih držav skozi celo leto. Tudi Nizki Tatras, Slovaški raj je čudovit in atraktiven. V zahodnem delu Visokega Tatrasa leži Kriváň, ki je poznan kot najlepša gora na Slovaškem in je simbol nacionalnega ponosa.

Na Slovaškem lahko obiščete na stotine gradov. Najpopularnejši so v Bratislavi, Devinu, Bojnicih in Oravi.

Na Slovaškem je tudi 4300 jam. Dobniška ledena jama spada med največje v Evropi. Najdaljša jama v državi je Demänová jama v Nizkem Tatrasu.

Na Slovaškem je več kot 1300 izvirov. Veliko jih je osnova za ustanovitev zdraviliškega turizma, na primer Piešťany ali Bardejov. Piešťany je eno najbolj atraktivnih zdraviliških mest. Mesto ima čudovita naravna bogastva. Vključuje termalne izvire, ki dosegajo temperature do 70°C.

Žiadny ypsilon = hotový raj?

Prinášame vám 2 články, ktoré prekladali slovenskí študenti z angličtiny, keď boli u nás na návšteve. Na porovnanie - vedľa máte slovenský text. Rozumiete slovinčine? Písaná forma je v pohode, horšie je to s hovorenou rečou.

Mne osobne tam veľmi chýbajú ypsilony - hlavne v slove "visoki" či "simbol" - ved' sa na to nedá pozerať!

Ešte jedna malá zaujímavosť na záver - h čítajú ako ch. H ako také prakticky nepoznajú. Takže keby si náhodou chcete objednať v Slovinsku pizzu Hawai, pýtajte si "Chawai"! :-D

Oficiálny názov Slovenska je Slovenská republika. Jedná sa o nový štát, ktorý vznikol 1. januára 1993, kedy bývalé Československo bolo rozdelené na dva štáty: Česká a Slovenská republika.

Naša krásna krajina sa nachádza v srdci Európy. Je obklopená piatimi štátmi: Poľsko, Česká republika, Maďarsko, Rakúsko a Ukrajina.

Populácia Slovenska je asi 5 miliónov ľudí.

Úradným jazyk je slovenčina.

Hlavné mesto je Bratislava.

Vysoké Tatry sú najvyšším pohorím. Sú navštevované mnohými Slováckmi i zahraničnými turistami po celý rok. Nízke Tatry, Slovenský raj, sú taktiež krásne a atraktívne. V západnej časti Vysokých Tatier je dominujúci Kriváň, ktorý je známy ako najkrajšia hora na Slovensku a je symbolom národnej hrdosti.

Na Slovensku môžete navštíviť stovky hradov a zámkov. Najobľúbenejšie sú Bratislavský, Devínsky, Bojnický a Oravský hrad.

Na Slovensku je 4300 jaskýň. Dobšinská ľadová jaskyňa patrí medzi najväčšie jaskyne v Európe. Najdlhšia jaskyňa v krajine je Demänová kvapľová jaskyňa v Nízkych Tatrách.

Na Slovensku existuje viac ako 1300 termálnych a minerálnych prameňov. Mnohé z nich boli základom pre kúpeľné mestá, ako napríklad Piešťany alebo Bardejov. Piešťany sú jedným z najzaujímavejších Slovenských kúpeľných miest. Mesto má nádherné prírodné bohatstvo, patria mu horúce pramene liečivých termálnych vôd, ktoré dosahujú teplotu až 70 °C.

Naučte sa aspoň zopár slov po slovinsky!

Paťa

Bratislava je hlavným mestom Slovenska s približne 431,000 obyvateľmi. Zvykla sa nazývať Pressburg (z nemčiny) alebo Pozsony (z maďarčiny). Ľudia tu žili od neolitického obdobia. Kelti obývali túto oblasť približne od 400 rokov pred Kristom až po 50 rokov pred Kristom. Bratislava leží na juhozápade Slovenska, na brehoch rieky Dunaj a na hraniciach s Rakúskom a Maďarskom.

Je sídlom Slovenského prezidenta, parlamentu a domovom niekoľkých univerzít, múzeí, divadiel, galérií a iných dôležitých kultúrnych a vzdelávacích inštitúcií. Veľa slovenských veľkých obchodných a finančných inštitúcií (napr. Národná banka Slovenska) tu sídli tiež. Ekonomika Bratislavy prosperuje a jej základom je automobilový priemysel, chemický priemysel a služby. Štruktúru Bratislavy charakterizujú stredoveké veže a veľkolepé budovy 20- teho storočia. Je tu malé Staré mesto a Bratislavský hrad. Veľa historických budov sa nachádza v Starom meste. Slovenské národné divadlo tu sídli v dvoch budovách. Prvá je neorenesančná divadelná budova situovaná v Starom Meste. Nová budova bola otvorená pre verejnosť v roku 2007 a je blízko Dunaja.

Ďalším skvostom 20 storočia je Nový Most cez rieku Dunaj pripomínajúci UFO, slúži ako reštaurácia.

Bratislava je glavno mesto Slovaške, z okoli 431,000 prebivalcev. Včasih se je imenovala Pressburg (Nemško) in Pozsony (Maďarsko). Naseljena je od neolitika. Tu so prebivali Kelti od 400 pred našim štetjem do 50 pred našim štetjem. Bratislava leží na severu zahodu Slovaške, leži na obeh bregovih reke Donave in meji z Avstrijo in Maďarsko.

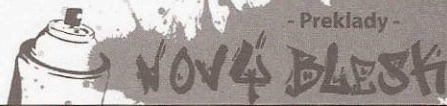
V Bratislavi je sedež Slovaškega predsetstva in parlamenta. Tam je tudi veliko univerz, muzejev, teatrov, galerij in ostalih pomembnih kulturnih in izobraževalnih institucij. Tam ima sedež mnogo večjih Slovaških poslovnih in finančnih institucij (kod naprimer Nacionalna banka Slovaške). Bratislavska ekonomija temelji na avtomobilski in kemični industriji.

Struktura Bratislave je karakterizirana na srednjeveške stolpe in zgradbe 20. stoletja. Tu se nahaja stari del mesta in grad, kise imenuje Bratislavski grad. Mnogo zgodovinskih zgradb se nahaja v starem delu mesta. Tudi Slovaški nacionalni teater ima sedež tu v dveh stavbah. Prva stavba je neorenesančne podobe, ki se nahaja v starem delu mesta. Nova stavba je bila javnosti odprta leta 2007, blizu Donave.

Ostale znamenitosti 20. stoletja vključujejo Nový most (Novi most) čez reko Donavo, ki ima NLP – ju podobno restavraco.

Bratislava

- Preklady -

Z & Z

talkshow

Naša trápna talkshow pokračuje aj v ďalšom čísle. Vieme, že ju nikto z vás nečíta, ale niekto tie strany zaplniť musí... Všetci dobre vieme, že sa tu nič zaujímavé nedozvieme. Veď ani v Novom Čase sa nič zaujímavé nepíše. A vlastne, nikde sa nepíše nič dôležité, maximálne v Hospodárskych novinách. Lenže tam sa píše o svetových problematikách. Tu sa dočítate iba o školských problémoch, ktoré (ne)trápia jedine nás dve. Dost' bolo úvodnej reči, podme k veci... V tomto čísle spomenieme vybavenie školy.

Zus: Skutočne „dôležitá“ vec, ktorá nás zaujíma. Boli ste už niekedy na Strednej odbornej škole elektro-technickej? My sme sa tam raz miernym nedopatrením dostali. Preto nám neuniklo, že hneď pri vchode majú kožené sedačky. Vyzerá to tam skôr ako niekde na recepcii v prezidentskom paláci a nie v škole.

Suz: Práve preto by sme možno mohli vymeniť tie „okúzľujúce“ modré plastové stoličky dole pri bufetiku. Je nepochopiteľné, prečo vzdelaní ľudia a vysoko postavení športovci musia sedieť na tvrdých plastových stoličkách.

Zus: Keby to nebolo hneď pri vchode, tak by nás to absolútne nezaujímalo. Lenže my nie sme nejaké obyčajné gymnázium ako je napr. Hollého.

Suz: Presne. V tomto súhlasím. Na našu školu chodia najkrajší ľudia v Trnave a okolí. Tiež sú tu olympionici

a vzdelanci. My musíme mať úroveň.

Zus: Mohli by sme sa na tento problém opýtať aj na vedení, lenže až také odvážne rozhodne nie sme. Bolo by nám treba, aby nás po roku vyhodili?

Suz: To určite nie a kvôli tomu sa k tomuto problému ďalej nebudeme vyjadrovať. Prejdime radšej ku „krajšej“ téme – WC.

„Na našu školu chodia najkrajší ľudia v Trnave a okolí.“

Zus: Tak, tak ... po aktívnych návštevách školských WC sme nemohli prehliadnúť tú nehorádzdu zimu, ktorá mi vždy prekazí to, čo som chcela urobiť...A tak sa len sama seba celú 5-minútovú prestávku pýtam: „Prechladnú mi väččiny alebo neprechladnú? Neostanem náhodou neplodná?..“

Suz: Chápeme, že vetrať sa musí, ale žiadame o nejaké racionálne vyriešenie tejto problematiky, lebo aspoň nás, dievčatá z I.A, to veľmi trápí! Radšej tam nastriekam Brise One Touch a zavriem okno. Pretože pri teplote -10 stupňov to budem radšej v sebe držať aj celý deň.

Zus: Myslím, že tento problém netrápi len nás. Lenže nikto z vás trapákov to nepovie narovinu.

Hanbite sa za vlastné potreby? Tak potom nerozprávajte ani o tom, čo ste jedli, pili alebo ako ste spali. Je to presne to isté!

Suz: Toto ale nie je jediná vec, ktorá mi na našich toaletách prekáža. Mohli by konečne začať s rekonštrukciou WC na druhom poschodí. Športovci môžu mať vynovené a mudranti nie? To je trochu zarážajúce. Ale v najbližších dvadsiatich rokoch sa chystá rekonštrukcia, tak sa tešme. Možno sa dozijeme, keď podceníme rok 2012 ...

„Nie sme nejaké obyčajné gymnázium ako je napr. Hollého.“

Zus: Ja by som bola zase veľmi rada, keby mi niekto vysvetlil, prečo som ešte na tejto škole nespozorovala toaletný papier. To máme stále myslieť na to, že si musíme vziať vreckovky, aby sme si utreli zadok?
 :-D Jednovrstvový toaleták nie je až taký záťažový na školský rozpočet. A napokon je to predsa hygiena.

Verí tu niekto na hygienu?

Suz: Ale naozaj, verí tu niekto na hygienu? Lebo ja už dávno nie. Môžem si umývať ruky aj desaťkrát denne, nepomôže mi to. Poznáš aj takých ľudí, ktorým padne jedlo na zem a vložia si ho naspäť do úst.

Zus: To poznám. Hovorí sa tomu pravidlo piatich sekúnd. Je to pravidlo, ktoré si vymyslel nejaký pažravý človek. Vraj za 5 sekúnd sa na jedlo nedostane tolko baktérií. Ha ha ha.

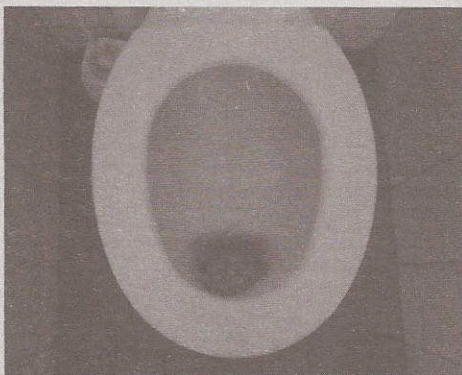
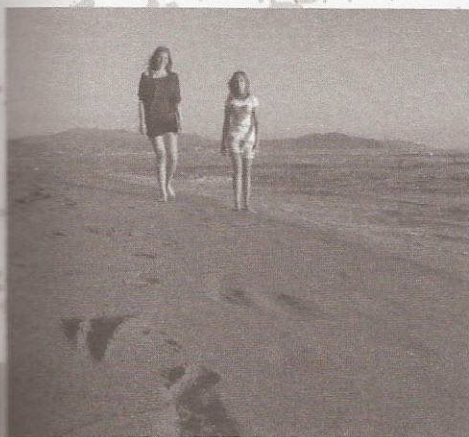
Suz: Áno, je to hlúpe pravidlo, ale pravdu povediac niekedy ho propagujem aj ja. Nenechám si predsa ujsť dobré jedlo len kvôli mojej nešikovnosti.

Zus: Trochu sme odbočili od danej témy, no aj to patrí k životu a k nepotrebným informáciám v našom článku. Sme rady, že si nikto našu talkshow nečítal! :-D.

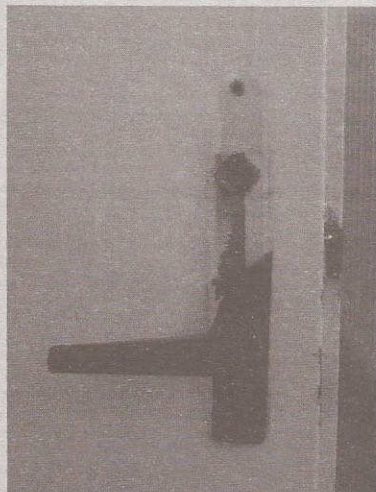
Suz: Veríme, že sme našim nečitateľom objasnili každú nepodstatnú vec. Sice ste nezískali žiadne ponaučenie, radu či niečo podobné. Hádám sa aspoň niekto pozastaví nad problémami, ktoré ani nie sú skutočnými problémami.

Zus: Tak a týmto končíme... :-)
 Niečo nové sa dočítate v ďalšom čísle (ak nám ešte vôbec dovoľia písať)

Autorky: Suz D. & Zus R.

Ľudia, splachujte po sebe!

Súkromie na záchode? Načo toľký luxus??

Večne prázdna nádoba na mydlo

- Z&Z talkshow -

NOVÉ BLESKI

Ján Duda Michal

Viliam Sedlák

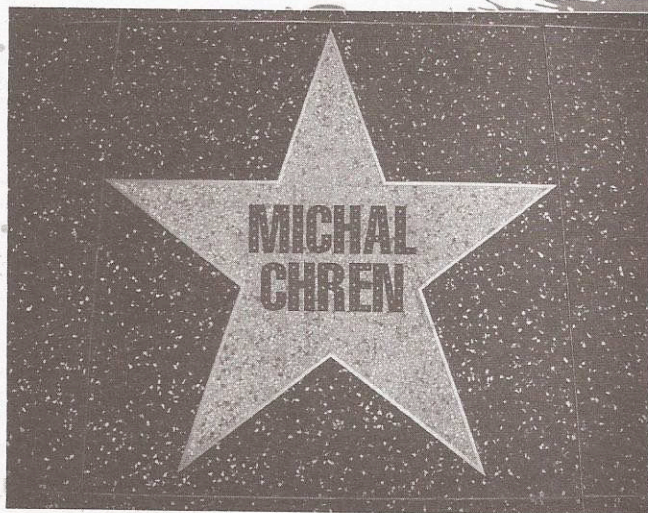
Chren

My dva a Chren

Dva tvoří pár. Třetí je za **Chrena**

DVD
VIDEO

Učí nás filmová hviezda!

Po dlhšej hereckej prestávke sa minulý školský rok, presnejšie čosi po polroku opäť aktivizoval geniálny komik, Michal Chren, čo je mimoriadna výhra, nielen pre hereckú, ale aj učiteľskú scénu. Málokto totiž vie, že úspešný herec, akým pán Chren nepochybne je, je aj rovnako úspešný vyučujúci.

Keďže so školským prostredím má náš slovenský Mr. Bean množstvo skúseností, hľadajú mu filmári úlohy, ktoré sa školy nejako dotýkajú. Väčšinou teda hráva roztržitého učiteľa fyziky alebo chémie. Kto by napríklad nepoznal jedinečný film Trajektória - vlaky, ktoré letia vo vzduchu alebo obľúbenú frázu tejto komickiej postavičky pred každou filmovou hodinou - „No...“ Ako skutočný profesor je však nekompromisný a vzbudzuje prirodzenú autoritu. Je neuveriteľné, že takto nadaný herec aj napriek vysokým honorárom za svoje komické kúsky stále učí stredoškóľakov, keď sme sa ho na to pýtali, len mávol rukou a odbil nás “hláškou” svojej filmovej postavičky: „Ako toto súvisí s fyzikou?”

Nás však ani tak nezaujal jeho nedávny návrat, ale skôr reči, ktoré sa nesú chodbami. Vraj tento veľikán slovenskej kinematografie natáča nový film! A asi sa bude na čo tešiť, pán Chren totiž všetko okolo nového diela zastiera rúskom tajomstva, prezradil nám však aspoň približne, o čo ide: „Budem hrať konečne sám seba, žiadna komédia, tvrdý a nekompromisný učiteľ, ktorý bojuje za dodržiavanie predpisov a morálky, ukážem, že v skutočnosti sa snažím, aby to na mojich hodinách nevyzeralo ako v nejakom holubníku!”

Pán Chren sa však ukázal aj ako veľkodušný kamarát! Okrem bývalého profesora našej školy, pána Sedláka pozval do vedľajšej roly aj profesora Dudu. Inak vždy vládny a usmievavý pán profesor Duda si v najnovšom titule My dva a Chren zahrá nepríjemného a náladového nepriateľa žiakov, ďalej nám však pán Chren ohľadom novinky odmietol čokoľvek prezradiť. Úlohu pána

Sedláka komentovať odmietol absolútne.

To však o našej celebritke nie je všetko. Zisťovali sme u žiakov napríklad či vedeli, akého herca na škole máme. Väčšina bola samozrejme prekvapená. Keď sme sa pýtali žiakov, čo majú na našej megastar najradšej, najčastejšie odpovede boli: „Jeho zrozumiteľný výklad učiva, vždy hovorí k veci a je príjemný. A čo pán profesor rád nemá? Podľa vlastných slov: „Hlavne zbytočné otázky, poznáte to určite aj vy, keď niečo hovoríte a iní majú do toho kopec rečí - ja takéto reči nazývam jalové.”

Neostáva nám teda nič iné, len dúfať, že sa pán Chren svojej úlohy zhostí poctivo a ukáže na plátne dačo iné, než doteraz. Poradí si s rolou seba samého vo vážnej dráme? Uvidíme, my ho totiž zatiaľ poznáme ako nenapraviteľného komedianta...

Mató

- Fikcia -

NOVÁ BLESK

I ♥ JAPAN

Základy japončiny

Väčšina ľudí v mojom okolí sa k mojej záľube v ázijskej kultúre stavia skepticky, niekedy až negatívne. Z väčšej časti to pramení z nevedomosti, ale taktiež sa poväčšine ani učiť nechcú. Budem dúfať, že aspoň zopár čitateľov tohto časopisu prekoná predsudky proti východným kultúram a prečíta si tento článok venovaný japonskému jazyku.

Japončina sa zapisuje v jednom zo štyroch písiem: katakana, hiragana, kanji, romaji. Prvé tri sú znakové, romaji, ktoré budem používať, je prepis japončiny do latinskej abecedy. Nebudem sa zmieňovať o histórii jazyka ani o podobných veciach, ktoré aj tak nikoho nezaujímajú, takže prejdem k samotnej japončine:

*správne čítanie prepisu do romaji je určite dôležité, tu sú niektoré základné výnimky v čítaní hlások a ich zoskupení ako sme zvyknutí:

y- čítame j
j- čítame dž
ch- čítame č
sh- čítame š
ts- čítame c

zdvojené samohlásky (aa, ee, ...) čítame ako dlhé (á, é, ...)

*iný prípad je, keď sa hláska vôbec nečíta, v tomto článku sa vyskytne jedine zamlčané -u- na konci slova

*keď už vieme správne čítať, môžeme si prejsť niekoľko základných fráz:

Ohayo – dobré ráno

Konnichi wa – dobrý deň

Kombanwa - dobrý večer

Oyasumi nasai – dobrú noc

Sayonara – dovidenia

Dewa mata – ahoj pri lúčení

Ja mata - ahoj pri stretnutí

Moshi moshi - pri zdvihnutí telefónu

Arigato – ďakujem

Gomenasai – prepáč (skrátene iba gomen)

Hai - áno

lie - nie

Onegai - prosím

Kto? - **Dare desu ka?**

Čo? - **Nani desu ka?**

Kde? - **Doko desu ka?**

K niektorým z týchto fráz (presne ohayo, arigato, gomenasai) je možné pripísať takzvanú zdvorilostnú príponu -gozaimasu-, v preklade bude arigato gozaimasu -ďakujem pekne

*Samostatnou časťou japončiny sú oslovenia. Sú veľmi dôležité a nie sú vôbec jednoduché, ako naše pán, pani, slečna... Iba málo Japoncov (ja som sa tým ešte nestretla) si dovoľí hovoriť o niekom bez príslušného oslovenia, tak si priblížime aspoň najzákladnejšie z nich:

*sensei: používa sa k osloveniu rôznych majstrov (napr. v bojovom umení) alebo učiteľov

*senpai: používa sa k osloveniu starších vekom

*sama: pri oslovení služobné starších, vyššie postavených

*san: oslovenie nášho pána (niekoho, koho považujeme za dôležitého) alebo za profesiu

*kun: oslovenie mužov, najmä chlapcov

*chan: oslovenie žien, najmä dievčat

Napríklad ak by sa nás učiteľ volal Tanaka, bol by pre nás ako žiakov Tanaka-sensei, pre deti, ktoré neučí je Tanaka-senpai, ale Tanaka pri bol pre riaditeľa Tanaka-kun. A samotný Tanaka by svojich žiakov oslovoval –kun alebo –chan.

*Ku koncu by som rada spomenula časť skloňovania slovesa byť pre prvú osobu spolu s prívlastňovaním a predstavovaním sa

Watashi – ja, všeobecné

Atashi – ja, používané ženami

Boku – ja, používané mužmi

Ore – ja, používané mužmi na zvýraznenie dominancie mužského pohlavia

*Prívlastňujeme časticou –no- (watashi no, ore no...)

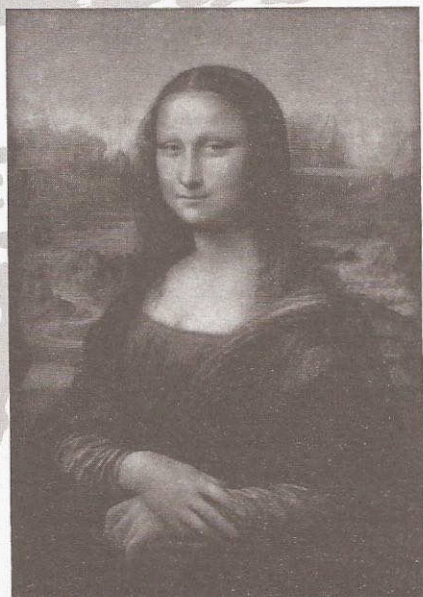
*Formálne predstavovanie znie Watashi wa ...desu. - (častisa desu nesmie chýbať, môžeme ju vypustiť pri neformálnom predstavovaní, takže iba Watashi wa) - Ja som
Alebo použijeme prívlastňovanie Watashu no namae wa... moje meno je...

Ako som písala v úvode, východné kultúry patria medzi moje záľuby, ale Japonsko a japončina obzvlášť patria medzi moje srdcovky. Učím sa ju sama, z internetu, filmov a anime, takže som do článku písala iba to, čím som si istá, aby som neuvádzala nič zle. Písanie tohto článku ma bavilo a dúfam, že vám niečo prinesie. Ak už nebudete vedieť rozprávať alebo rozoznať čínštinu od japončiny a tú od kórejského jazyka, nevaďí. Budem rada, ak zahodíte predsudky.

Arigato gozaimasu. Peťa-chan

Tout le monde sais que La Joconde existe. C'est un petit portrait d'une personne inconnue. Qui est-ce? C'est la femme ou l'homme? Jeune ou vieux? Et est-ce qu'elle

Elle n'est jamais seule, Ce petit portrait n'est pas frappant mais il y a toujours beaucoup de personnes qui l'admirent. Et qu'est-ce qu'elles admirent? C'est la femme sur le

La Joconde et moi

existait? Ni Dieu le sias. Ce n'est pas grave. Cette année je suis allée à Paris avec mes camarades de classe et nous avons visité beaucoup de monuments remarquables. Bien sûr, nous avons aussi visité le musée très connu le Louvre. Comme tous les visiteurs de ce musée j'aurais voulu voir La Joconde. Je l'ai trouvé très facilement parce-qu'il y avait beaucoup de gens autour d'elle. Ce portrait m'a fait réfléchir.

portrait ou son sourire? Quand j'étais au Louvre, j'ai admiré qu'elle était toujours satisfaite. Presque cinq siècles sont passés et elle nous regarde toujours et elle sourit à tout le monde. Dans notre époque, rire est de temps en temps plus difficile. Nous devons nous dépêcher, travailler et nous n'avons pas le temps d'être heureux. Presque tout le monde est toujours pressé. Beaucoup de gens sont énervés et dissatisfaits. Ils n'ont que le temps à s'arrêter. Ça peut être que La Joconde veuille nous dire: être souriant, satisfait et optimiste est le plus important de notre vie. Quand je suis partie j'avais deux Jocondes. La première dans mon appareil-photo et la deuxième dans mon coeur.

Natalie

Miért kedvelem a szlovák tanárnőmet?

Először is elgondolkodom azon, vajon mit jelent a fogalom „jó tanár”?

Szerintem az a jó pedagógus, aki idejében felismeri a diákbán rejlő tehetséget és minden tekintetben segíti őt abban, hogy ezek a talentumok kiteljesedhessenek.

Úgy gondolom, hogy minden diák valamilyen tekintetben különleges, de nem minden pedagógus ismeri ezt fel. Nagyon fontos, hogy a tanár jó viszonyt alakítson ki a rábízott diákokkal. Ha a diák bizik a tanárában, látja, hogy tanárának fontos az ő jövője, és hogy tanára művelt, mestere szakmájának, akkor

pozitívan motivált, és nagyobb kedvvel lát neki a tanulásnak.

Minden éremnek két oldala van, és ezért úgy gondolom, hogy nem csupán a tanárnak, de a diáknak is tennie kellene azért, hogy a tanítási órán kellemes légkör alakuljon ki.

Gyakran elég egy kis humor a tanító részéről, és máris nagyobb az érdeklődés a tanulók részéről, és ezáltal sokkal többet képesek megtanulni az órán.

Nagyon tiszteltem azoknak a tanároknak a munkáját, akik szeretik mesterségüket, és fontos számukra a fiatal generáció jövője.

milyen tudással indítja a diákokat a jövőbe.

A mai világ arcúlatá a művelt emberek találmányaitól függ, és csupán a jó iskolai felkészülés a záloga annak, hogy egyre több művelt ember alakítsa a jövő társadalmát.

A mai időkben nem könnyű lekötni a diákokat és elérni azt, hogy fegyelmeltettek legyenek az órákon.

Szlovák nyelv tanárnőmet éppen azért kedvelem, mivel úgy gondolom, hogy a felsorolt tulajdonságokat képviseli.

Juraj Lichvár

Mivel a kiskorú gyerekek nagyon jól nevelhetők, a tanító valóban hatalmas a felelőségek,

WARUM ist es für einen Sportler wichtig,

57

Fremdsprachen zu können?

Als mich die Lehrerin fragte, ob ich einen Artikel über die Wichtigkeit der Sprachen schreiben möchte, sagte ich sofort zu, weil ich dieses Thema sehr interessant und für unsere Schüler auch wichtig finde.

Ich selbst bin Sportler, Fußballer. Vor einiger Zeit spielte ich Fußball in der Schweiz bei Grasshoppers Zürich und auch im SC Freiburg in Deutschland. Als ich in die Schweiz gekommen war, hatte ich keine Ahnung von Deutsch. Gott sei Dank hatte ich in der Schule gut Englisch gelernt, darum konnte ich mich wenigstens mit manchen Kollegen verständigen. Aber der Trainer war Schweizer und er verstand kein Englisch. Also musste ich unbedingt Deutsch lernen. Damals fiel mir nicht einmal ein, dass ich eines Tages Deutsch sprechen könnte und jetzt ist es so weit, dass ich sogar fähig bin, diesen Artikel zu schreiben.

Voller Erwartung begann ich also, einen Deutschkurs zu besuchen. Anfangs fand ich Deutsch uninteressant und hatte keine Lust, es zu lernen. Die ersten Wochen waren für mich schrecklich. Ich verstand niemanden, wenn mich jemand Deutsch ansprach. Und das ging mir auf die Nerven, aber aufgeben wollte ich nicht. Im Laufe der Zeit fand ich Deutsch leichter, es wurde

für mich eine interessante und logische Sprache und ich begann, mit meinen Kollegen Deutsch zu reden. Nachdem ich zuerst mit U16 (das bedeutet der Jahrgang 1994) gespielt hatte, spielte ich schon kurz danach mit älteren Jungen, mit U18. Ein paar von uns wohnten im Campus. Campus war ein Internat für die Spieler von Grasshoppers, die aus dem Ausland kamen oder weit von Zürich wohnten. Ich war dort mit einem Kollegen von U18 zusammen und wir wurden schnell Freunde.

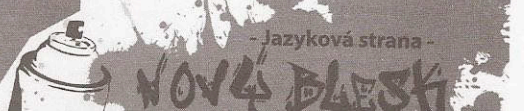
Er half mir sehr, vor allem anfangs das Heimweh durchzumachen. Fast alle fuhren fürs Wochenende nach Hause, nur ich musste jeden Tag im Campus bleiben. Es war nicht immer leicht, mit 15. Allmählich verbesserte ich mein Deutsch und plötzlich schien mir alles ganz anders zu sein. Auf einmal verstand ich das Meiste, was der Trainer und meine Kollegen sagten.

Es näherte sich die Weltmeisterschaft der U17 und drei von meinen Freunden waren dort nominiert. Wir drückten ihnen den Daumen, damit sie gut spielten. Die Schweiz wurde unerwartet und überraschend Weltmeister und mein Freund Nassim Ben Khalifa wurde zum besten Spieler des Turniers ausgerufen und Haris Seferovic zum besten Torschützen. Ich konnte es kaum

glauben, lange dachte ich, geträumt zu haben. Eigentlich passierte in meinem Leben ein kleines Wunder. Durch Zufall bekam ich die Chance, damals die beste Fußballschule der Welt zu erleben und aktiv mitzumachen. Ohne die Sprachkenntnisse und besonders die Deutschkenntnisse könnte ich nie die Taktik, das Spielsystem, die Professionalität, die Verantwortung und Selbstdisziplin, die ein Sportler unbedingt haben muss, wenn er weltbekannt werden möchte, kennen lernen.

Ohne Sprachkenntnisse kann man sich im Ausland nicht durchsetzen. Viele Sportler wissen nicht, was für ein Vorteil es ist, Fremdsprachen zu können. Im Ausland muss man unbedingt die Sprache des Landes beherrschen. Das habe ich selbst erfahren. Zwar herrscht in der heutigen Zeit Englisch, aber für die näheren menschlichen Beziehungen ist es notwendig, die einheimische Sprache zu beherrschen. Ich habe selbst diese Erfahrung gemacht und aus diesem Grund rate ich allen, denn die Möglichkeit des Fremdsprachenlernens angeboten wird, diese tolle Chance auch zu nutzen.

Juraj Lichvár

- Jazyková strana -

NOVÝ BLESK

Aj čarodejnice majú právo žiť

Toto je príbeh o dievčati, ktoré malo v živote len málo svetla. A aj to nakoniec zhaslo.

Obkopol ju chaos. Mesto horelo. Na opačných stranách tohto mesta nezávisle od seba zastavili a upreli oči do plameňov dve osoby. Nepoznali sa, nežili v rovnakých podmienkach, nemali rovnaké vlastnosti, záujmy, ani len výzorom sa nepodobali. Ako teda mohli títo dvaja absolútne rozdielni ľudia byť zviazaní takým silným putom? Spájala ich smrť. Smrť toho druhého. Oni dvaja boli zviazaní putom lovca a jeho koristi...

Dievča vyrušené zvonivím budíka zavrelo knihu. Nohy prevesilo cez okraj postele a hlavu schovalo do dlani. Opäť bol čas ísť do školy. Sťažka si povzdychlo, oči malo vlhké a lesklé. Nenávidelo to miesto. Bálo sa tam chodiť.

Aj napriek strachu sa dievča, tak ako vždy predtým, prinútilo ísť v nádeji, že tento deň bude lepší, príjemnejší, menej bolestivý, že bude iný. Mechanicky vykonalo všetky ranné rituály a s búšiacim srdcom a pocitom nevoľnosti opustilo dom. Do školy vchádzalo so skolenou hlavou, tak isto aj do triedy. Dievča sa nijako neodlišovalo od ostatných. Obledené malo bledé rifle, tmavozelené tričko, okolo krku vykúsnu jasno-oranžovú šatku ladiacu s balerinkami skoro rovnakej farby. Jej oblečenie nebolo špinavé ani staré a dievča samotné s jemným líčením a rozpustenými hnedými vlasmi nebolo škaredé. Možno práve preto, ale pravdepodobnejšie len z čistej zlomyseľnosti a pocitu vlastnej nadradenosti jej trýzniteľov bolo terčom posmeškov.

Začalo sa to hneď ráno. Dievča sa v prvej lavici zhováralo so spolužiačkou v snahe pomôcť jej s ťažším učivom. Spolužiačka k nej bola milá, dievča ju možno mohlo nazývať aj kamarátkou. Lenže aj toto malé svetielko sa mu rozohldi vziať. Počulo ich. Ostatné dievčatá z triedy združené pri jednej zo zadných lavíc. Chichúňali sa, ukazovali prstom. Znova a znova. Každý deň, každú prestávku, nepremrhali jedinou príležitosťou. Znova a znova. Aj keď sa nesmiali na nej, čo bolo nepravdepodobné, okázalo jej dávajú

najavo, že k nim

nepatrí. Znova a znova, len aby jej ublížili.

Nenávidelo to miesto. Zakaždým ju ničilo viac a viac. Trhalo na kusy jej krehké ja a nahlodávalo aj tak nestály pokoj jej zmorenej mysle. Bálo sa tam chodiť, pretože vedelo, že to tak bude. Tam, kde je strach, by mala byť aj odvaha. Ale nebola. Dievča nemalo odvahy nič zmeniť. Všetko zostávalo rovnaké. Rovnako zlé, rovnako bolestivé, rovnako skazené. Dievča malo z celého dňa najradšej večer. To bol čas len preň. Mohlo sa uzavrieť do svojho súkromného sveta, do malej, útulnej izbičky. Tam malo pokoj od všetkých vplyvov zvonka, ktoré jej ubližovali a vhadzovali mu do tváre, že je iné. Tu, vo svojom malom kráľovstve nebola ubolená a deprimovaná, konečne mohla byť sama sebou a dopriať si tú trochu radosti, ktorá jej ešte zostávala.

Aj niečo také malé a na prvý pohľad málo významné, ako sú záľuby, môže pomôcť utrpanej duši.

Toto dievča rado kreslilo, maľovalo a čítalo knihy. Pomáhalo jej to odosobniť sa od skutočného sveta, nachvíľku zabudnúť na problémy a aspoň na krátky čas sa cítiť chcená a potrebná. Vedela, že ju to ešte viac oddaluje od rovesníkov, ale tejto radosti sa nedokázala vzdať. Chránila si ju aj za cenu, že ju bude robiť ešte viac inou, avšak aspoň vtedy, v čase keď bola sama, cítila, že byť iná je dobré. Cítila sa jedinečná. Bol to balzam na dušu.

...lovca sa zastavil v niekdajšom domove svojej koristi. Všade boli rozvešané sušené bylinky, jemu neznáme plody a huby. Pri stene stála akási schátralá polica plná kníh. Na stole sa povalovali popísané papiere, husie

brká, prevrhnutý kalamár. Atrament z neho sa rozlial a stiekol zo stola do vedra plného fláštíciok s prapodivným obsahom. Lovca si pohrdavo a znechutené zároveň odplul na zem. Žena, ktorá vie písať i čítať a vyrába všakovaké odvary musí byť bosorka... Opäť raz zazvonil budík. Jeho vtieravý zvuk jej vohnal do očí slzy. Keď sa začínalo zdať, že by sa všetko mohlo obrátiť k lepšiemu, znova musí navštíviť to hrozné miesto. Nenávidela ho a bála sa ho zároveň. Škola sama o seba bola dobrá. Rada sa učila nové veci. Učenie jej išlo výborne. Vždy bola nadšená, keď sa jej niečo podarilo. Avšak stačilo zopár slov a aj toto potešenie bolo vymazané, opovrhnuté a zmietnuté hlboko pod čiernu zem.

-je to bifla- ani sa nemusím pýtať, čo dostala, zasa jednotku- určite nerobí nič iné, len sa celé dni bifluje- ozývalo sa pohrdavé, výsmiešné šepkanie z nevedno ktorej strany. Za úspechy sa jej málokedy dostalo uznania. Ani rodičia ju už nechválili tak často, akoby si na jej dobré výsledky zvykli a nepokladali za dôležité chváliť ju stále dookola. A ona pritom tak veľmi potrebovala ich vlídne slová. ...korist' bežala. Snažila sa dostať čo najďalej od svojho prenasledovateľa. Kondre stromov sa po nej nadrapovala. Škriabali jej tvár, ruky aj nohy. Plytko dýchala. V ústach pocítila krv. Chvíľu len tak ležala a zbierala sily. Ale nakoniec sa nepostavila. Nemalo to význam. Lovca ju aj tak dostihne. Zostala pokojne ležať a nechala studený vánok obmývať jej doráňané telo... Ubíjalo ju nepekne počasie. Zamračená, sivá obloha sa držala akosi nízko, zdalo sa, že každú chvíľu začne pršať. Svetla bolo málo, celý dom bol ponorený do skľučujúceho šera.

- Povedka -

NOVÁ BLESK

Dievča sa snažilo zaháňať nepríjemné myšlienky a stavy beznádeje tvorivou činnosťou. Kreslila pomaly a detailne, aby jej to zabralo čo najviac času, aby nemusela premýšľať nad niečím ďalším.

Aj to bol jeden z dôvodov, prečo mala rada práve tieto činnosti - kreslenie alebo čítanie. Mohla sa na niečo úplne sústrediť, upriamiť myseľ k jedinej veci a nemusela trýzniť samu seba myšlienkami.

V tento voľný deň sa dievča dokonca usmievalo. Užívalo si svoje drobné radosti najlepšie, ako vedelo. Dnes tie svetielka nádeje žiarili akosi jasnejšie. Nakreslila niekoľko krásnych aj menej podarených obrázkov, nadšene zhltna niekoľko desiatok strán práve rozčítanej knihy o lovcoch čarodejníc, navarila si na obed teplé jedlo a keď mala podvečer chuť na niečo sladké, uvarila tiež puding, dve príchute, banánový a malinový. Bol sladký a veľmi jej chutil. Vyčaril jej letný úsmev na perách.

Po veľmi dlhom čase prežila naozaj príjemný deň. Už si ani nespomínala, kedy naposledy. Večer prišli rodičia aj starší brat, dobre sa porozprávali, pri sledovaní televízie si zahrali karty.

Zaspávala s dobrým pocitom. Vôbec nemyslela na to, že na druhý deň bude opäť musieť ísť do školy a vytrpieť si niekoľko hodín šikany. Aj keď niekde hlboko vnútri vedela, že to znova bude zlé, na povrchu úpenlivo verila, že sa veci môžu zmeniť k lepšiemu.

...priviazali ju k hranici. Nebránila sa. Stála vzpriamene, hlavu držala hore, pevne sa dávala pred seba. Snažila sa vyzerať dôstojne, nepopierať to, čím je. Netajila, že bola bylinkárkou, netajila, že čítala múdre knihy. Obvinili a usvedčili ju z čarodejníctva. Muža, ktorý ju to všetko naučil však nepodozrieval nikto. Pretože on bol vzdelaný muž, učenec a ona vzdelaná žena, bosorka. Keď ju pohlcovali plamene upriamila svoju myseľ k jedinej veci: dúfala, že sa to niekedy v budúcnosti zmení.

Pri prebúdzaní ňou prebehla triaška. Uvedomila si, kam musí ísť. Pri pomyslení, čo všetko ju tam čaká, jej prišlo ťažko. Bolo to také, ako vždy predtým. Ale niečo sa predsa

len zmenilo. Dievča sa pokúsilo tieto pocity potlačiť. Upriamilo svoju myseľ na včerajší pekný deň, radostné zážitky.

Keď prechádzala školskou bránou a neskôr kráčala po schodoch do triedy, triasli sa jej kolena a mala nepríjemný pocit v žalúdku. Avšak kráčala so vztýčenou hlavou a pri zdvorilom zdavení sa jej podarilo vyčariť niekoľko neistých úsmevov.

Dievčiniina malá dušička poskočila radostou, keď sa zopár úsmevov ušlo aj jej.

Nádej na vykúpenie zo začarovaného kruhu však narazila na prahsprostú ľudskú krutosť. Dievča sa pokúšalo odrážať privaly posmeškov a ohovárania.

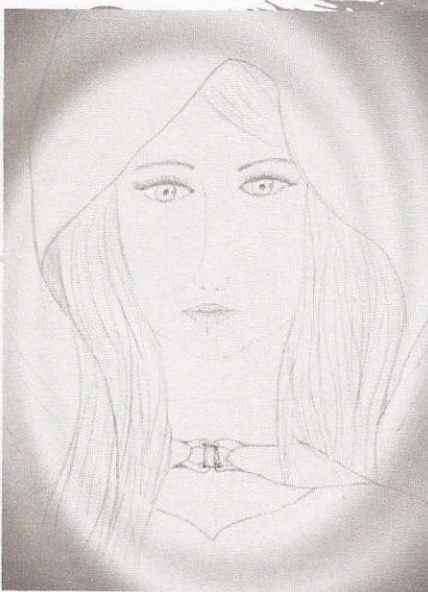
Jej krehká bytosť nebola schopná ignorovať tieto údery. Chvíľu sa dievčaťu darilo odolávať. Ale nedokázalo to. Bolelo to. Tak veľmi.

Dievča sa už dávno naučilo, že zlé slovo dokáže ublížiť viac ako najostrejšia čepeľ. Čepeľ zraňovala telo, ktoré ale malo schopnosť vyličiť sa vcelku rýchlo a ľahko, ale slovo ubližovalo duši, ktorá sa zacelovala len ťažko. Potrebovala čas. Čas, ktorý tomuto dievčaťu nebol dopriaty.

Nechápala to. Prečo to robili? Čím viac sa snažila vzdorovať, tým viac na ňu útočili. Šepkali hanlivé posmešky dosť nahlas, aby ich počula. Kládli jej nechutné otázky a potom sa smiali, keď nebola schopná odpovedať.

Nič sa nezmenilo. Znova ju všetko utláčalo, lámalo jej vôľu. Zo školy utiekla. Chcela ísť preč, na také miesto, kde by ju už nič nebolelo. Nenávidela to miesto. Bála sa tam chodiť, ubližovalo jej. Nenávidela tento svet a jeho pokrivené hodnoty.

Centrom mesta kráčala rýchlo a stále sa obzerala. Akoby vyčkávala, z ktorej strany príde ďalšia rana. A tá nenechala na seba dlho čakať. Pokrivené hodnoty a nároky na ňu útočili z každej strany vo všetkých podobách. Počula i videla, že jedine, čo po nej tento svet chce, je aby bola chudá, mala dokonalé vlasy i pleť,

chodila oblečená v tom, čo diktuje najnovšia móda. Odvšadiaľ k nej doliehal nátlak, že ak chce zapadnúť, musí byť ako ostatní. Musí chodiť opitá na tančovačky v zafajčených miestnostiach, aby ostatným pripadala normálna.

Ale ona nemohla. Nedokázala prijať, že všetko záleží na nestálych nárokoch na telo. Nikto nechcel múdre dievča s pekným vnútrom, so zaujímavými nápadmi. Svet chcel len pekný a zaujímavý zovňajšok. Tak veľmi ju to bolelo...

Ešte dlho bojovala. Zo všetkých síl. Chytala sa aj ten najdrobnejšej slamy predstavujúcej niečo dobré v jej živote. Nevzdávala sa. Ale nedokázala poraziť trýzeň, ktorá ju zvierala zo všetkých strán. Nahľadávala jej dušu tak dlho, až jej obal praskol, rozlámal sa na drobné kúsky a nechal dušu samotnú odletieť...

Tá ohnivá farba spájala mesto s nekonečnou oblohou. V tom meste horelo. Dievča upadalo do prázdnoty...do pokojnej, bezbolestnej prázdnoty.

Peta

kresba: Peta

- Povedka -

NOVÁ BLESK

Znova a znova

Samota – schovať sa v nej.
 Samota – bojím sa jej.
 Občas ma veľmi desí.
 A predsa ju mám kdesi
 ani nie tak hlboko v srdci ukrytú.
 V hĺbke mám zaryté zbytky súcitu,
 pohľady, úsmevy, krátky vzlet,
 čakanie, aj keď už nikoho niet.
 A na to sa lepí mazľavá nepriepustná hmota,
 ktorá deň čo deň mi srdce omotá.
 A keď sa už nadýchnuť nedokáže,
 tento signál mojim očiam káže
 vykúpať sa v slanom kúpeli.
 Ani ony to už znova nechceli...

Lenka Molnárová

Zrkadlo

V mojom odraze v zrkadle je akási cudzia žena.
 Už znova tam len stojí a stená
 a kladie mi tisíc otázok.
 Keď sa vraj obzrie späť,
 vidí úplne iný svet.
 Kedysi sa inak točil,
 no teraz už rotuje okolo inej osi.
 Ešte vidí let krídel motýľích
 pamätá si vábivý zvuk opätkov maminých,
 beh po lúke plnej hviezd,
 stromy plné vtáčích hniezd...
 Teraz búcha, tľčie pästou,
 musí už nájsť svoje miesto!
 A keď sa krok vpred urobiť rozhodla,
 zaštilo ju hrubé sklo zrkadla.
 Na našej Zemi veľa ľudí žije,
 no ani jeden ucho nenastavuje,
 keď kričí a volá do diaľky.
 A tak tam len smutne stojí,
 pomaly si rany hojí.
 Rany z črepín zrkadla.
 Aj keď sa to hneď nepodarí,
 určite raz ju pohladí.
 Určite aj ona zazrie,
 ako vie byť vonku krásne.

Lenka Molnárová

Rozchod

Spýtam sa prominenta voňavého rozhodnutia
 na odchýlku kostrbatého rozchodu.
 Od abstinenta útulného plaču,
 rozseknem roznožku moderného strachu.

Zo stredy šuchotavej nenávisťi,
 prežijem budičiek fascinujúceho lampáša.
 Pre srdcia zahriaknutých trávnikov,
 na odkvapy oválneho rámu.

Pre hodiny sviežeho psa,
 rozbúram pyramídu usmrkaného brucha.
 Prúty zajakavých srdcí,
 rozkričte v strieborný žalúdok.

Hodiny tichého dňa,
 z priateľstva mäkkého výkriku,
 zabíte kráľovskú ľahostajnosť
 v krivých sedadlách posledného mesiaca.

XXX

Vitajte v delíriu

Odpor...

...Snáď stotisíc myšlienok mi hlavou prúdi,
k srdcu siahá temnota.

Skrývať sa? Či veriť v ľudí,
čo vstúpia ti nechut do života.
A ochota?

Tá skryla sa do snov márných, tu každý človek sa raz
prebudí.

Strach...

Už tuhne krv v žilách, tep zrýchli sa, lapám dych,
No tak bojuj! Nevzdávaj sa! Odjakživa nie si z tých...
...len nádyh.

Puk. Puk. Puk.

Tabletka, zapitie, dve deci vody,
Nedbám ak to má zlepšiť myšlienkové pochody.
Bolesť hlavy ustála, slzy tísnu sa do očí,
Do pekla, dô riti!! Prečo svet sa mi v nesprávny smer
točí.

Vitajte v delíriu...

Zvonka ruža prekvitá do krásy,
Vymaľovaná jak obraz, husté dlhé vlasy,

Čo do tanca chlapi sniaci o pozvaní,
A vnútri? Vlčí mak som udupaný!
No tak prosím začni rásť, neuvädni...

A tak rastiem, rastiem, učím sa opäť veriť,
Že môj život nemôže sa v len to horšie zmeniť...
Otázkou či báť sa mám, či premárniť tieto chvíle,
keď lúky zdobiť môžem v plnej sile.

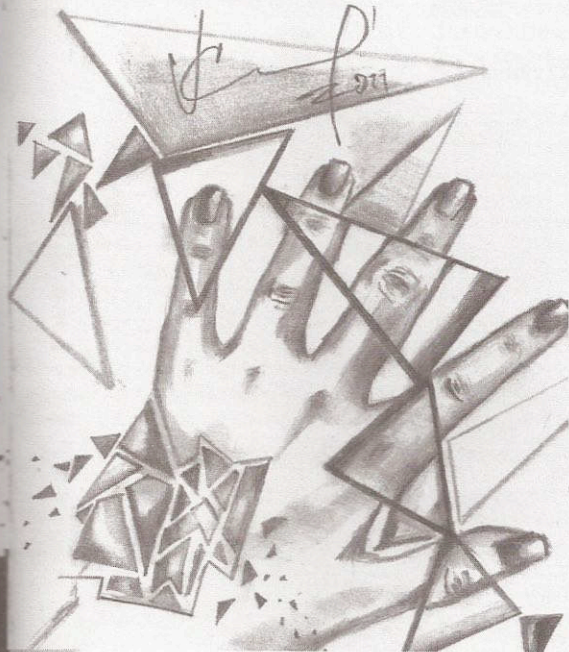
Keď ich môžem pestro sfarbiť do červena,
Veď toto vôbec nie je negatívna zmena!
Radšej vlčím makom byť v obklopení poľných kvetov,
Byť súčasťou tých pestrých krásnych svetov.
A tá ruža nech kvitne si tam sama, nech kráľovnou kve-
tou túži byť,
Márnivý to sen je, sen ktorý všetko môže prerušiť.

Odtrhli ružu...

Návrat do reality...

Odhodiť tabletka, stvorené pre komerčnosť a zisk,
Som dosť silná zvládnuť to sama, nevidím v tom risk...

Viky

Blesková chvíľa poézie

Autorka kresby: Viky

- Poézia -

NOVÁ BLESKA

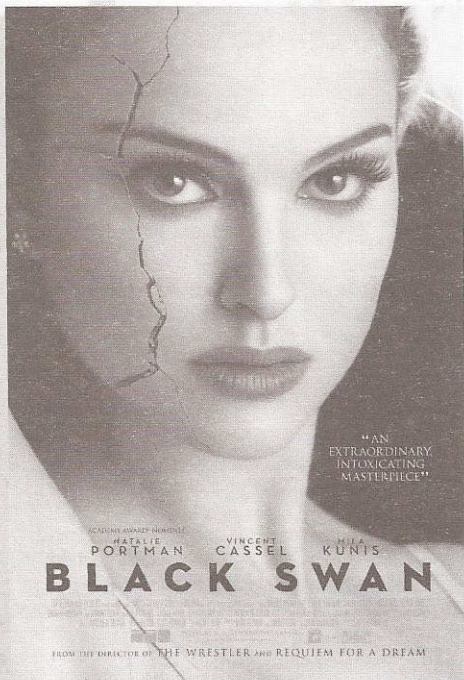
Už od prvého zhladnutia traileru na film Čierna labuť som si bola istá, že sa zaradí do rebríčka mojich obľúbených filmov. Zo samotnej krátkej ukážky sme si mohli všimnúť mnoho pútavých okamihov, ktoré nám s istotou dali na známosť, že film bude skutočným zážitkom.

Je ťažké už len zaradiť túto snímku do konkrétneho žánru, preto ju režisér Darren Aronofsky zaradil ako psychologicko-dramatický thriller, podľa mňa aj s prvkami hororu. Film stvárňuje cestu človeka, profesionála, za svojím životným snom zasadeným do najťažšieho ale aj najúspešnejšieho obdobia jeho života. Stvárňuje životný osud baleríny Niny, ktorú bravúrne zahrala Natalie Portman, za čo si vyslúžila Oscara.

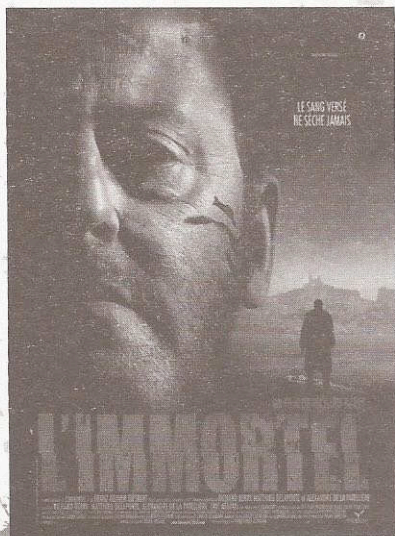
Umelecký šéf baletu Thomas Leroy (Vincent Cassel) sa rozhodne vymeniť pre novú sezónu v Labuťom jazere primabalerínu Beth Macintyre (Winona Ryder). Dej filmu sa teda zameriava na návrat nového Labutieho jazera, hlavnú úlohu dostane tá baletka, ktorá zvládne zahrať Bielu aj Čiernu labuť- nevinnosť i zmyselnosť. Nina dokonale sedí na úlohu Bielej labuťi, zatiaľ čo jej konkurentka Lily (Mila Kunis), morálny opak Niny, sedí na Čiernu labuť. Týmto sa začína cesta plná prekážok a zvrátov. Pre vášň a oddanosť k tancu sa Nina úlohy nevzdáva a trénuje Čiernu labuť, čo celkom rozvráti jej život a zdravý rozum. Medzi Ninou a Lily sa začínú budovať sympatie i rivalita, a to v Nino vyvolá zmätok, ktorý spôsobí objavenie jej temnej stránky.

V celom filme, ale hlavne v jeho druhej polovici, sa na nás vyvalujú spršky emócií, desivosti, mysticity, miestami až hnsu.

Black Swan, teda Čierna labuť, je nazvala by som to akousi metaforou a ponorom do duše človeka, v ktorého živote nastal neočakávaný jav, extrémna udalosť s dopadom na jeho psychiku. Myslím, že práve to je na ňom zaujímavé. To, čo človeka ženie za svojím snom. Čo je schopný pre sen obetovať, ako dokáže balansovať nad priepasťou šialenstva a kam až môže práve pre ten sen spadnúť.

Lucka

22 výstrelů

Film je postavený na základe časti románu L'Immortel. Známý Jean Reno sa tento krát ukázal v úlohe mafiána pochádzajúceho z francúzskeho Marseille. Európske prostredie pôsobí viac dôveryhodne, ako americké klišé. Jean Reno sa rozhodol skončiť so svojou minulosťou, ktorá ho ale stále prenasleduje. Bol prepadnutý a 22 krát postrelený, avšak prežil a pomsta nenechala na seba dlho čakať. Ako je o Renových filmoch známe, o akciu a napätie nie je núdze. Behom filmu stretáva kamarátov z detstva, s ktorými si prisahal vernosť na život a na smrť. Ale nie je všetko tak, ako sa na prvý pohľad zdá. Každý kope za niekoho iného a zisťuje, že v podsvetí sa nedá už nikomu veriť, preto koná na vlastnú päsť. Každý jeden zo strelcov, ktorý sa ho snažil v deň strelby zabiť je patrične potrestaný a Reno ich prekvapuje v situáciách, v ktorých by to nikdy nečakali. Nejednen z nich skončil s gulkou v hlave, je na vašom posúdení či zaslúžene. Film je fikciou, ale jeden zo zámerov autorov bolo zobraziť každodenný život podsvetia pôsobiaceho vo Francúzsku.

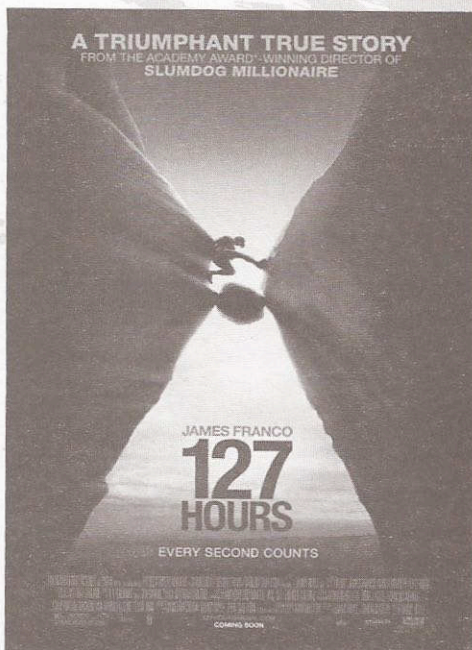
Dany

- Recenzie -

NOVÉ BLESKI

127 hodín je autentický príbeh 26 ročného Američana, ktorého výlet do prírody takmer pripravil o život. Jeho vášňou bolo horolezectvo, rozsiahla a nedotknutá príroda amerického Utahu. Jedného dňa sa rozhodol vypadnúť z mestského stereotypu života a stresu, preto sa vydal na cestu bez toho, aby komukoľvek podal správu o tom, kam sa chystá ísť a kedy sa vráti. Počas lezenia v skalnej pukline sa stala vec o ktorej sa mu nikdy ani nespomínalo. Pošmykol sa, padol na spodok pukliny hlboko 20 metrov a na jeho pravú ruku dopadol obrovský kus skaly, s ktorým nebolo možné pohnúť. Nasledovalo 127 hodín beznádeje a trápenia. Bojoval so smädom, hladom, zimou ale hlavne so samým sebou. Vedel, že je v beznámejšej situácii a treba konať, pretože zásoby sa minuli a nikto ho nehľadá tam, kde sa nachádza. Rozhodol sa teda konať. Zvolil jediný spôsob, ktorý bol v jeho situácii možný, aby prežil. Motivácia prežiť bola silnejšia ako smrť. Zvyšok už nechám na Vás, každopádne, je to jeden z filmov, ktoré sa určite oplatia pozrieť, pretože veľmi kvalitný herecký výkon zdôrazňuje autentickosť tohto boja o život.

Dany

Filmové klenoty

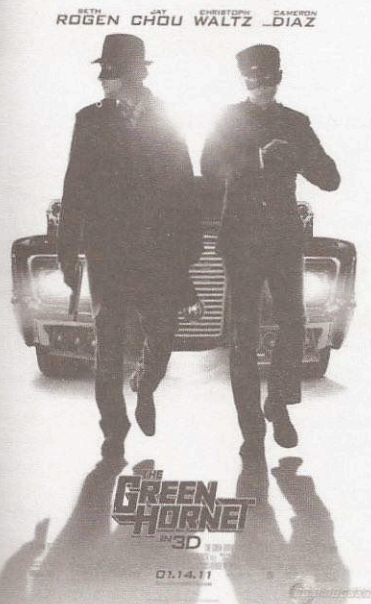
The Green Hornet 3D

Po pozretí tohto filmu sa The Green Hornet stal mojou najobľúbenejšou komédiou. Ak aj vás už nudia typické americké filmy, v ktorých sa režisér snaží vo vás vyvolať smiech za každú cenu, aj na úkor pútavého deja, je tento film presne pre vás. The Green Hornet 3D je skvelá akčná komédia, ktorá nám priniesla úplne nový druh hrdinu a zloducha. Okrem skvelého deja, ktorý vás vtiahne od prvej sekundy, sa mi veľmi páčili aj 3D efekty, na ktorých si dali tvorcovia evidentne záležať.

Britt Reid (Seth Rogen) prevezme vedenie novinírov známych po celom štáte po smrti svojho úspešného otca, aj keď nemá ani poňatia, ako to funguje, lebo jeho doterajší život bol len jedna veľká párty. Zoznámi sa s Katom (Jay Chou), geniálnym vynálezcom a spolu sa stanú bojovníkmi proti zločinu, avšak tak, že sami porušujú zákon. Green Hornet a Kato tvoria spolu skvelú dvojicu a ich spolupráca priniesla veľa zábavných scénok. Ich neobyčajného auta, Black Beauty, sa boja všetci zločinci, ale nie Benjamin Chudnofsky (Christopher Waltz), ktorý ovládal celé podsvetie L.A. Táto postava je jedna z najlepších z celého filmu a musím vyzdvihnúť výborné herecké stvárnenie tohto zločincina.

Keď chcete vedieť ako dopadne bláznivé dobrodružstvo Green Horneta a Kata a v čom spočívala genialita postavy Chudnofského, tento film si určite nenechajte ujsť. Ja som ho videla v anglickom jazyku s titulkami a musím povedať, že to bolo úplne úžasné. Vrele odporúčam každému, kto sa chce zabaviť.

Lenka

- Recenzie -

NOVÉ BLESKI

Čítanie je stále in! Inšpirujte sa!

Tonya Hurleyová - Ghostgirl

Možno by ste si mysleli, že je to ďalšia nudná kniha o strednej škole pre pubertiačky. Áno, je pravda že je to o živote na strednej škole, no toto je niečo iné. Trochu pochmúrne, nečakané a určite zaujme aj čitateľov Twilightu. Lúzi či stárs, to všetko v tejto knihe nájdete. Dievča menom Charlotte nečakane zmrie v sedemnástke. Dostane sa do „neba“. Posmrtná škola a neskôr linka dôvery sa stanú jej novým povoláním. Veci sa skomplikujú a Charlotte bude musieť pomôcť svojej stále živej kamarátke a neskôr aj sama sebe. Ghostgirl má 3 časti a každá z nich je svojská, bláznivá a šokujúca. Má všetky predpoklady stať sa kultovou knihou.

Suz D.

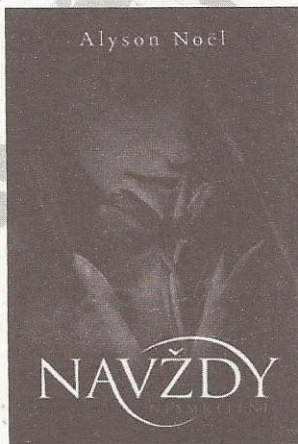
Alyson Noel - Nesmrteľní: Navždy

Táto kniha chytí za srdce hlavne dievčenskú časť čitateľov. Je to príbeh o láske medzi dvoma ľuďmi s nadprirodzenými schopnosťami. Hlavnými postavami sú Ever Bloomová a Damen Auguste.

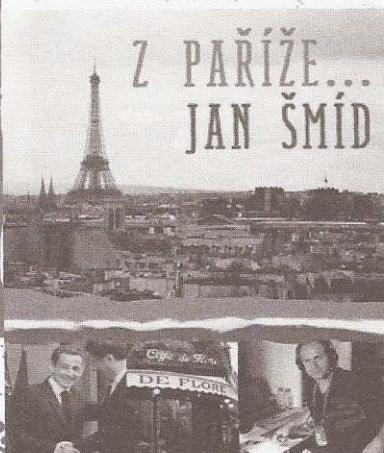
Ever prežila autonehodu, pri ktorej zomrela celá jej rodina. Musela sa presťahovať z mesta, kde dovtedy bývala aj s rodinou k svojej jedinej príbuznej tete Sabine. Bola to pre ňu veľká zmena, keďže na bývalej škole bola obľúbenou a na tejto je za lúzerku. Má tu jediných priateľov gotičku Haven a gaya Milesa. Ever však nie je po nehode normálna, vidí aury ľudí, počuje ich myšlienky a po jedinom dotyku pozná celé životné príbehy. Všetko sa však zmení keď stretne Damena – nového záhadného študenta na škole. Je nádherný, bohatý a prítiažlivý. Zdá sa jej totálne nedostupný, keďže ju všetci berú za čudáčku a jeho všetci obdivujú. Opak je však pravdou. Damen jej začne dvoriť a týmto sa začína veľká láska a jej život naberie nové rozmery. Čím viac sa však Damena snaží spoznať, tým viac sa v ňom stráca.

Prečítajte si chytľavú knihu, ktorá má už aj pokračovanie. Prenesie vás do očarujúceho neznámeho sveta, v ktorom pravá láska nikdy neumiera.

Maťa

Jan Šmíd - Obrázky z Paříže

Podľa názvu, by sa možno dalo usúdiť, že ide o akúsi obrázkovú knihu, či encyklopédiu o Paríži. Pravdou je však úplný opak. Autor tejto publikácie je Čech, ktorý žil rok v Paríži. Jeho štýl písania, ktorý by som možno prirovnala k akémusi denníku, je veľmi blízky slovan-skému uvažovaniu, čo je veľké plus, pretože autor veľakrát porovnáva rozdielnosť našich kultúr. Kniha nie je len o Paríži, ale aj o jeho blízkom okolí, samotnom Francúzsku, no predovšetkým o Francúzoch a mystickej atmosfére Paríže, ktorú by ste ťažko našli kdekolvek inde. Číselné údaje alebo klišé zaujímavosti o Eifelovke v tejto knihe ani nehľadajte, lebo ich tu určite nenájdete.

Ján Šmíd píše o pôvabných a tajomných zákutiach hlavného mesta Francúzska, o atmosfére mesta, ktorú opisuje tak svojským a podrobným štýlom, že pri čítaní sa pristihnete ako snívate s otvorenými očami o Luxemburskej záhrade, Shakespearovom kníhkupectve, či o malom mestečku Auvers sur Oise.

Túto knihu vrele odporúčam všetkým, ktorí sa chystajú navštíviť Paríž a jeho okolie alebo ich toto mesto čo i len trochu zaujíma. Možno ju neprečítate za týždeň, ale ten zvláštny pocit, ktorý budete mať, po prečítaní tejto knihy, keď bude niekto pri vás hovoriť o Meste módy určite stojí za to.

Petka

- Recenzie -

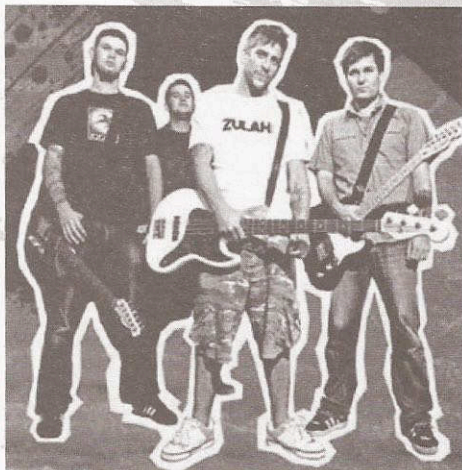
NOVÝ BLESK

Iné Kafe - koncert 2011

Koniec mesiaca január, či úžasné vysvedčenie som mala ja a i pár mojich triednych kolegov, či žiakov iných tried našej školy možnosť zažiť i všetkými zmyslami analyzovať koncert skupiny Iné Kafe (ani po dlhšej dobe mojej pseudofanúšikovskej éry neviem, ako sa to má správne písať). Pod zmyslami nemyslím v prípade tohto koncertu len vidieť a počuť, môj poctený nos mal možnosť rovnako ako hmat okúsiť aj pôvab pár spotených tiel, no a spozorovala som i pár maloletých, zlepšujúcich si náladu degustovaním nápojov, ktoré s colou nemali nič spoločné. To všetko však ku koncertom patrí, no keď už som začala s kritizovaním, musím opomenúť aj predkapelu Borra, ktorá nám ukázala naozaj „nádherné“ prevedenie sprievodnej piesne Titanicu do rockovej podoby, či iné rovnako prekvapujúce napodobeniny slávnych piesní alebo pár vlastných, ktorých kvalitu sa nám akosi nepodarilo zachytiť. Rovnako ako jej nemalé boky sa krútili aj naše oči, ostávalo nám len modliť sa

v lepšie pokračovanie. A to aj naozaj prišlo, ďalšia skupina Paranoid rozprúdila v klube fajn náladu. Po týchto úvodných záležitostiach nasledovala šou, na akú sme čakali. Oneskorenci nám ako náplast' na (ne)milé čakanie ponúkli všetky známe piesne i pár novinek z pripravovaného albumu. Nič neprávom sa toto turné označuje za najúspešnejšie v histórii skupiny, koncerty boli vypredané za rekordne krátky čas a naozaj mali byť prečo. Počas 90-minút nám ukázali nielen naozaj kvalitné prevedenie takmer tridsiatich pesničiek, ale aj fantastický a veľkou energiou nabitý koncert s dokonalým fungovaním vzájomnej väzby medzi kapelou a jej fanúšikmi. Teraz nám už len ostáva čakať na nový štúdiový album a ďalšiu možnosť vidieť Iné Kafe opäť plnej paráde.

Nika

CHARLIE STRAIGHT
She's a Good Swimmer

Charlie Straight je česká spevácka skupina. Ich pesničky sú tekmer výlučne po anglicky s jedinou výnimkou – pesničkou snídané ve vaně. Hrajú v štýle INDIE ROCKU a BRIT POPU. S ich jediným albumom zožali veľa úspechov ako napríklad Anděl 2009- objav roku, album roku a videoklip roku. Album si zaľúbí každý kto má rád príjemné, melodické piesne. Album je inšpirovaný napríklad Radiohead alebo The Cooks. Ako málokedy práve tento album patrí medzi tie z ktorých by som ani jednu pesničku pri počúvaní neprepla. Hudba sa mi ťažko opisuje a preto už môžem dodať len- vyznávači indie, toto musíte si vypočuť!!

Baška

Melódie,
ktoré
si
nás
získali

- Recenzie -

NOVÉ BLESKI

Škôlka: trúfate si uhádnuť, ktorá je pani profesorka? Predpokladám, že nie, takže prezradím, že má na sebe bodkovaný overal. (Vidíte ako predbehla dobu? Už v škôlke nosila overal a tie sa nosia aj teraz)

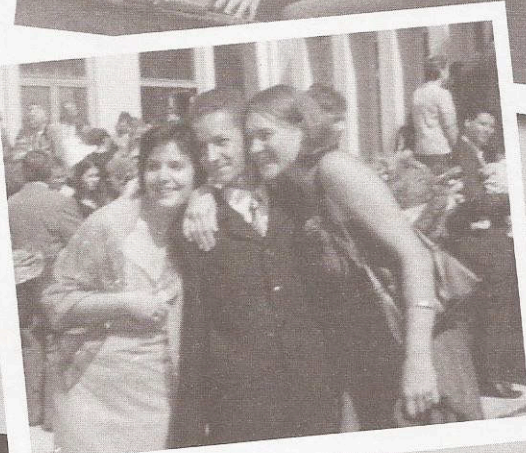
Z osobného albumu p.p. Vanáčkovej

V pravidelnej rubrike Fotoalbum p.p. vám dnes chceme priblížiť pani profesorku Vanáčkovú, ktorá nás učí biológiu a informatiku, v trocha inom svetle ako tom školskom. Ja určite nezameniteľná osobnosť, ktorá nám vždy rada poradí, rada sa zasmee, a má precestovaný kus sveta. Tak sa na ňu podme spolu pozrieť.

Peťa

Červený kláštor, plavba po Dunajci: určite by ste nepovedali, že p.p. je na pol goralka

Univerzita Konštantína Filozofa, Fakulta prírodných vied, 2002, promócie: tu už p.p určite nájdete sami. Ak nie, tak o tom radšej nikomu nehovorte :-)

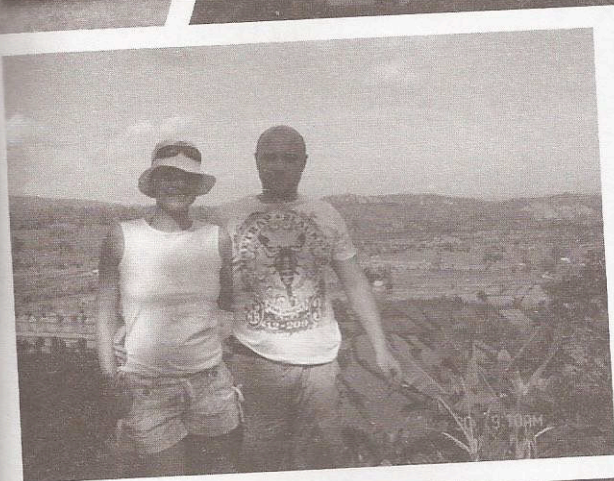

Aktívna
materská s
dcérou

Benátky

Potápanie v Egypte,
vidno, že p.p. nezahála
a skúša všetko, čo jej
život ponúka

S manželom v Indonézii

KLARINET - keď učiteľka biológie a telesnej zmizne

RADIÁTOR - stroj, ktorý poskytuje rady. ZDARMA!

PARABOLA - spomienky na saunu

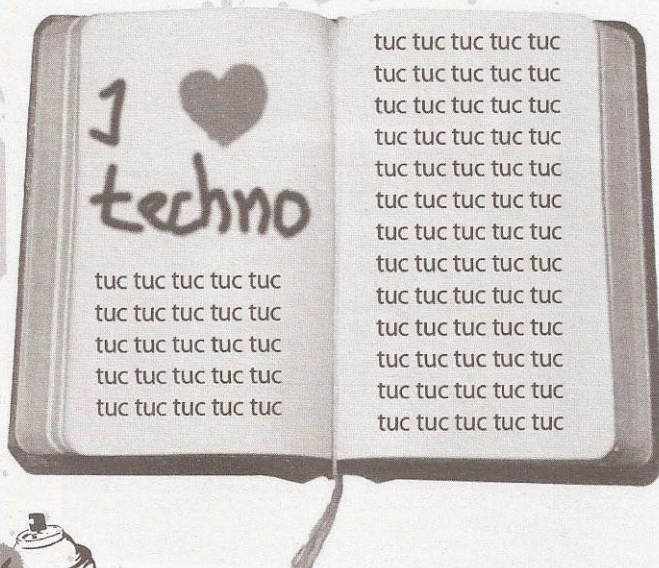
DROBEC - obecný lekár

JAZYKOVÁ PORADŇA NOVÉHO BLESKU

TECHNOLÓGIA - náuka o hudobnom štýle

SKLAD - zamrznutá voda slovenského pôvodu

MRAKODRAP - lapač oblakov

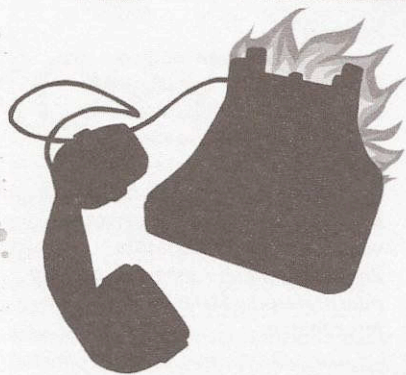
- JAPO -

NOVÝ BLESK

Trápi Vás niečo? Nemôžete poriadne spať, pretože stále rozmýšľate nad nejakou závažnou otázkou, ktorá sa bytostne dotýka vášho "ja"? Potrebujete odpoveď? V Blesku vám s radosťou odpovieme. A to na každú otázku! Nie sme žiadni psychológovia a nechrlíme zo seba poučky o tom, čo je to fantázia. My sme redaktori Nového Blesku, študenti rovnako ako vy, skúsení odborníci na všetko a práve preto máme odpoveď prekvapujúcu na všetko. :-)

Redaktori Nového Blesku

Prečo nosí Janka na desiatu cesnak?

Ak si si ešte nevšimol, upíry sú teraz na každom kroku a prevencia je prevencia.

Prečo mi vŕzgga stolička? Čo mám spraviť preto, aby nevŕzgala?

Skús prestať jesť fazuľu. Uvidíš, hneď aj stolička prestane vŕzggať.

Aký máte v redakcii názor na Justina Biebera?

Aká Justína?? Aký bobor??

Nemám účet na Facebooku. Som divná?

Neviem, pridaj si ma do priateľov, napíšem ti v chate.

Prečo sa musím učiť ústavu naspamäť?

Poznáš to: Čím viac hláv, tým viac rozumu ...

Prečo na mne profesori sedia?

Buď im chýba fyzický kontakt alebo stolička. Iné vysvetlenie neexistuje.

Prečo sa zelenina dusí?

Každý, kto už škrtil mrkvu vie, aké je to náročné a do petržľenu sa zle strieľa. Preto sa smrť udusením pokladá za najlepšie riešenie.

Je pravda, že Bill Gates ukradol WINDOWS od p.p. Ulašina?

Áno, je to pravda. Bol to tým naštrbené ich dovtedy nerozlučné priateľstvo. Nedávno si to vysvetlili, tak tieto záležitosti radšej nevyťahujte

na svetlo sálajúce z monitorov.

Prečo je more slané?

Lebo ryby sú humusáčky a nechodia cúrať na breh

Prečo majú radiátory rebrá?

Pretože nie sú tak ďaleko v evolučnom vývoji ako my a nemôžu si dovoliť aj stavce a osovité prehnutie chrčtice.

Prečo je zem guľatá?

Ako vidím, asi si sa nikdy nestretol s pani profesorkou Burzovou. Modli sa, aby tieto riadky nikdy nečítala! Že Zem je guľatá! Tá by ti dala!

Prečo sa musím učiť všetky avantgardné smery?

Pretože sa profesori rozhodli, že je to najzaujímavejší spôsob ako demonštrovať negatívny účinok drog.

Prečo som včera musel stáť hodinu na autobusovej zastávke?

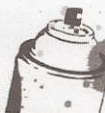
No to fakt netuším, prečo si nenasadol do autobusu ...

Wo ist das Problem?

Ale, ale...pani profesorka Horváthová! Vy ste si mysleli, že Vás neodhalíme?

Bohužiaľ, nezostáva nám priestor na to, aby sme Vám odpovedali. Musíte počkať, kým vyjde nasledujúce číslo.

Vy sa pýtate, my odpovedáme!

- Hot Line -

NOVÝ BLESK

Vodnár:

Tento mesiac sa vám bude pre vás úspešný. Hviezdy sú naklonené napravo. Na kúpalisku stretnete tú pravú lásku. V škole sa vám bude dariť, hlavne na písomke z hĺstov. Nebojte sa hovoriť nahlas číslo svojej kreditky, ľudia vám na ňu prispejú veľkým finančným obnosom.

Známe osobnosti v znamení vodnára: pani profesorka Štefechová, pán profesor Toman

Ryby:

Vám sa nedarí nikdy a tento mesiac nebude výnimkou. Vyhybajte sa búrkam, priepastiam, vysokým budovám, staveniskám a podobným nebezpečným miestam. Odporúčam vám zostať celý mesiac v stane na lúke a loviť len lesnú zver. Iba tak sa vyhnete možným nástrahám v meste.

Známe osobnosti v znamení rýb: pani profesorka Bučányová

Blíženci:

Stále máte pocit šťastia? Nemajte strach, tento pocit rýchlo pomínie. Na vysnívanej dovolenke v Piešťanoch sa vám stane vážny úraz. Bohužiaľ poisťku vám nevypláti, pretože ste zabudli poslať ročnú splátku. Nezúfajte, sexy doktor/doktorka vás postaví na nohy.

Známe osobnosti v znamení blížencov: pani profesorka Duchoslavová, Horváthová, Lukovičová

Váhy:

Snažte sa dodržiavať hygienu. Hrozí vám nákaza morom alebo podobnou epidémiou. Vaše financie sa zlepšia vďaka stávkovaniu na indických hokejistov. Výhra vám zabezpečí pekný finančný obnos minimálne na rok. Stihnete si kúpiť aj ropný vrt v Tatrách.

Známe osobnosti v znamení váh: pani profesorka Sedláčková

Chceli by sme sa ospravedlniť tým osobnostiam našej zborovne, ktorých mená sme neuviedli. Nie, že by sme si to neboli schopní zistiť, ale už sa nám nechcelo pátrať. Ak však chcete vidieť svoje meno pod svojim horoskopom, kontaktujte nás alebo si jedno-ducho zverejnite dátum narodenia na Facebooku.

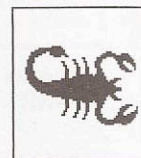
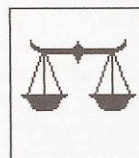
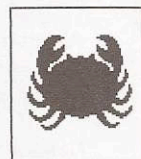
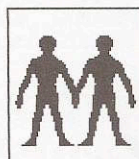
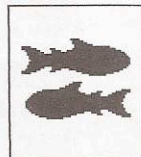
Dakujeme

Vaša redakcia

Rak:

Váš mesiac bude prekypovať láskou. Konečne spoznáte vyvolenú/vyvoleného. Nie ste si isti prvým krokom? Neváhajte! Svoju lásku prejavte štedrými darmi. Pokojne jej/jemu kúpte nový mercedes. Bude vás milovať vďaka vašej štedrosti.

Známe osobnosti v znamení raka: pán profesor Blažek, pani profesorka Burzová, Rybová

Škorpión:

Čím ste starší, tým ste múdrejší. Začínate chápať vašich rodičov a prestávate chápať samých seba. Nedokážete so sebou žiť? Odcestujte do karpatských lesov a začnite levitovať. Prídete na zmysel svojho života a vyriešite tak všetky svoje problémy, objavíte nové druhy baktérií.

Známe osobnosti v znamení škorpióna: pani profesorka Odno-gová, Révesová, Václavová, Študencová, Anettová

HORO(R)SKOPY

Býk:

Máte konečne vážnu známosť. Preto ju neodradte svojím tlstým bruchom a začinite so sebou niečo robiť. Vaším idolom by sa mal stať niekto iný ako farmár Marián. Nezabúdajte ani na správne stravovanie. Hviezdy vám dávajú za príklad jedálny lístok Paris Hilton.

Známe osobnosti v znamení býka: pani profesor-ka Matuškovičová, Kraváriková

Baran:

Dôverujete svojim priateľom? Omyl, už dávno nie sú vašimi priateľmi. Akceptujte konečne tento fakt. Zostali ste samy a vašim osudom je spáchať samovraždu alebo ísť na večeru do McDonaldu a dať si poriadne kalorické jedlo. Zostáva vám len dúfať, že hviezdy vás v posmrtnom živote vezmú na milosť.

Známe osobnosti v znamení barana: pán profesor Chren, pani profesorka Szalóová

Panna:

Uvedomte si konečne, že šťastie vám z neba nepadne. Ak chcete niečo dosiahnuť, darujte svoj majetok charite a vaše prosby budú vyslyšané. Konečne sa dostanete k vysnívanej profesii predavača/predavačky v obchodnom reťazci.

Známe osobnosti v znamení panny: pani profesorka Holešová

Lev:

Vždy sa cítite byť vedúcou osobou? Tento mesiac sa váš osud zmení. Stanete sa neuznávaným človekom. Vďaka vašej pýche vás bude nenávidieť celý Senec a Nitra. Snažte sa necestovať do týchto odľahlých destinácií. Mohli by ste prísť k ujme na zdraví.

Známe osobnosti v znamení leva: pani profesorka Guničová, Kubáňová, Bachoríková, Vaculková, pán riaditeľ Jančovič

Strelec:

Vaša výbušná povaha vám veľmi nepomáha, ale tento mesiac príde k zmenám. Svitá vám na lepšie časy. Bude sa vám darit nielen v škole, ale aj v predávaní ponožiek na vietnamských trhoch. Nenechajte sa odradiť diaľkou spomínaných trhov. Váš obchod sa vyplatí.

Známe osobnosti v znamení streльца: pani profesorka Ružová

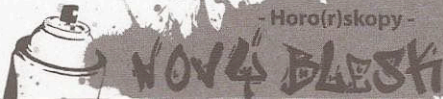
Kozorožec:

Zase vám našli novú alergiu? Bojíte sa vychádzať z domu aby ste nedostali ďalší alergický záchvat? Bojte sa vaše alergie sú veľmi vážne a váš život nemá budúcnosť. Mali by ste sa zmieriť s faktami a šetriť na vlastný pohreb. Hádám nechcete aby sa o vás starali blízky aj po smrti. Svoj osud berté optimisticky.

Známe osobnosti v znamení kozorožca: pani profesorka Kamenčíková

Dvojstranu pre vás pripravila renomovaná veštkyňa Suz

- Horo(r)skopy -

Ako by ich jedna mater mala

P: Univerzitné mestá ... to máte napríklad Oxford, Cambridge, Trnava ...

Realita je krutá

P: Angličania neskutočne žundrú ...

Š: Sa čudujete? Nikdy tam nesvieti slnko, ženy majú škaredé, jedlo sa nedá jesť a pivo je drahé ..

Ale inak nám geografia ide

Š1: Keby si mám vybrať, kam do Ameriky by som šiel, vybral by som si Ohio.

Š2: To nie je v Japonsku?

Znova opakujem, geografia nám ide! Alebo tečie?

P: Ako sa volá rieka, ktorá preteká Londýnom?

Š: Volga

Šťastný to národ

P: New York je oveľa bezpečnejší ako býval ...

Š: Ved' tam majú Spidermana!

Anglicko - nemecký mix alebo vtip pre jazykovo zdatných

Š: There are drei shops ...

P: Čože? Suché obchody?

Keď nedržíte jazyk za zubami ...

Pani profesorka Horváthová má už roky povest' jednej z najprísnejších profesoriek nášho gymnáziá. My si však myslíme, že by ste ju mohli spoznať aj v inom svetle. Pani profesorka prekypuje humorom (aj keď svojiským) a preto jej týmto číslom zakladáme vlastné okienko. Zatiaľ len táto malá ochutnávka:

Das Fenster von Frau Horváthová

P: Nerozčulujte ma, lebo už aj tak mi dnes vŕzga čižma!

a celý čas vám tu rozprávam rozprávky??

P: Dáme si písomku. Dnes je pondelok, že? Kedy máme najbližšiu hodinu?

Š: V stredu.

P: Nie, v stredu nie. Napíšeme si to pozajtra.

Hra: "Hádaj, na čo myslím"

P: Je to muž?

Š: Nie.

P: Prečo?

P: Dnes je sedemnásteho?

Š: Áno

P: Tak zajtra mi končí záruka na jogurt.

Po dlhom výklade:

Š: A to vážne?

P: Ty si myslíš, že som Andersen

Viac v budúcom čísle!!

- Záhery -

Foto: TANB - Tlačová agentúra Nového Blesku

NOVÝ BLESK

Ja, _____,
 sa dnes _____
 týmto kupónom oslobodzujem od všetkých
 predmetov a s dovolením dolupodpísaného
 profesora/ - ky sa nechám celý deň unášať
 vlnami mora.

Podpis a pečiatka školy:

Kupóón

Stála súčasť Blesku, superhrdina, ktorý Vás zachráni pred každým neohláseným skúšaním a zariadi Vám tak deň voľna je opäť tu!

Predtým než ho však vystrihnete, musíte prečítať celý časopis, inak Vás na druhý deň za trest vyskúšajúzo všetkých predmetov!

Minulý rok našu redakčnú radu z dôvodu úspešnej maturity opustili:

Martin Lisý - dobyl Brno a pripravuje sa na budúcnosť v Googli (Počítačové systémy - MUNI)

Lucia Vitteková - ostala verná remeslu a rozhodla sa, že to chce mať i na papieri: UK - žurnalistika

Simona Hanzelová - raz nás bude ťahať z kaše - momentálne sa poflakuje na Právnickej fakulte TU

Fotografie, momentky, výroky učiteľov a iné príspevky posielajte na:

nowyblesk@gmail.com

Nájdete nás i na Facebooku. Stránka sa volá:

Nový Blesk

po pridaní budete mať prístup k aktuálnym informáciám zo sveta Blesku.

Administratívne údaje:

Titulka, konečník, fotoobjektív, redakčná rada, kupón: Paťa
 Foto z obálky: Paťa

Náklad: 250 kusov

Tlač: Rotap

Školský rok: 2011/2012

Vydanie: prvé

Ročník: 36. (20.)

Cena: 1 €

- Kupón -

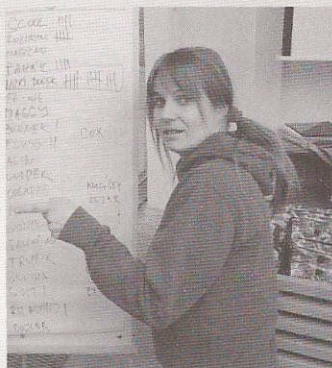
NOVÝ BLESK

Bojovníci z tímu „Slovakia“

Patrícia Šišková
šéfredaktorka, šéfgrafička

Mgr. Ľubomíra Bučányová
profesorský nadhľad

Matej Pončák
Maťo
redaktor

Lucia Hrdličková
Lucka
redaktorka

Nikoleta Laiferová
Nika
redaktorka

Daniel Čačala
Dany
redaktor

Zuzana Dechtická
Suz
redaktorka

Viktória Cintulová
Viky
umelecká redaktorka

Michaela Dzurňáková
Myška
redaktorka

Petra Danová
Peťa
redaktorka

Spolupracovali: Zuzana Ráčeková II.A, Martina Remenárová II.B, Barbora Tuchyňová II.B, Kristián Grell III.A, Rebeka Hrubšová III.A, Petra Kríštofiková III.B, Peter Šulko III.B, Juraj Lichvár III.S, Lenka Molnárová IV.A, Natália Štefáková, Lucia Vitteková

KONEČNÍK

A sme pri konci tohto "slovinsko-coolstorybro" vydania. Hádám mi nikto nebude protirečiť, ak poviem, že výťah, ktorý držíš v ruke a vieš naspamäť, je jedno z najzaujímavejších vydaní za posledných pár mesiacov. Od slohov o okopávaní mrkvy a o podobných obľúbených aktivitách sme prešli k písaniu o reálnych veciach, dali sme hlavy dokopy a zosmolili toto číslo. Každý priložil ruku k dielu či už grafikou, textami, prekladmi, rozhovormi, fotkami a pod. (rozumiej ,každý'=Paťa) (Dany preháňa, pozn. šéfredaktorky) Nanešťastie, alebo už ako si to vyložíš, Konečník sa dostal do mojich rúk. Po prvýkrát! Tejto cti sa mi dostalo potom, čo som sa zúčastnil slávneho výmenného pobytu, na ktorom som prekročil hranicu dobra a stal sa tak tým najvhodnejším kandidátom na napísanie niečoho, čo je už svojím názvom vznešené.

Inak ten pobyt bol brutálny! Dva týždne mimo školy boli síce muky (naozaj neodporúčam) a po prvých dvoch dňoch som mal celkom slušný absták od drenia čela pri počúvaní šmykového trenia...

A teraz návrat do reality! Bolo úplne úžasne! Ani nechutné počasie na Slovensku nám nedokázalo pokaziť náladu, dokonca nám pripravilo krásnu scenériu kovových mreží v Zoo v Bojniciach. Teda tie ma najviac zaujali. Ale nechcem odbočovať (v skutočnosti neviem nájsť dostatočne výstižné slová, ktoré by aspoň z polovice vyjadrili, aká bola celá výmena super), všetko nájdeš pár strán dozadu, ak už tvoj kupón neleží vystrihnutý a podpísaný v triednej knihe, lebo pod ním sa skrývala najzaujímavejšia časť textu. Nie, nelistuj dozadu. Podnetov, textov, rozhovorov bolo tento krát viac ako 0. Prial by som si, aby to i v budúcnosti vyzeralo takto. To nás robí zaujímavejšími, kreatívnejšími a najmä, čím viac toho spravíš ty, tým viac mám ja voľna! Ale dosť bolo zábavy. Dúfam, že v takomto tempe budeme pokračovať ďalej a ak máš aj ty čo ponúknuť, váhaj dlho, ale nakoniec sa ozvi! Čau.

Dany

